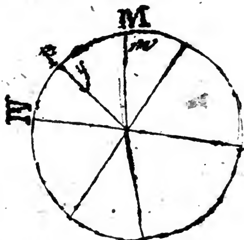

IHS

COMPENDIARIA GRÆCÆ GRAMMATICES INSTITUTIO

IN USUM

SEMINARII PATAVINI

Suprema hac editione cura, atque studio castigata, & adaucta.

Ex libris

PATAVII, ac BASSANI,

CIƆIƆCCXLVII.

EX TYPOGRAPHIA REMONDINI.

Superiorum Permissu, ac Privilegio.

GRÆCORUM
LITERÆ
VIGINTI QUATUOR:

Nomen.	*Figura.*		*Poteſtas.*
Alpha	Α	α	a
Bèta	Β	β	b
Gamma	Γ	γ	g
Delta	Δ	δ	d
E pſilon	Ε	ε	e
Zèta	Ζ	ζ	z
Èta	Η	η	i
Thèta	Θ	ϑ θ	th
Iota	Ι	ι	i
Cappa	Κ	κ	c, k
Lamda	Λ	λ	l
Mi	Μ	μ	m
Ni	Ν	ν	n
Xi	Ξ	ξ	x, cs
O micron	Ο	ο	o parvum
Pi	Π	π ϖ	p
Rho	Ρ	ρ	r
Sigma	Σ	σ ς	ſ
Tau	Τ	τ ⅂	t
Y pſilon	Υ	υ	y
Phi	Φ	φ	ph
Chi	Χ	χ	ch
Pſi	Ψ	ψ	pſ
O mega	Ω	ω	o magnum

De quarumdam literarum pronunciatione.

β pronunciatur ut *b* latinum, tametsi quidam malint pronunciare ut *v* consonans.

δ pronunciatur ut *d* latinum, sed aliquanto blesius.

η a Græcis nostris pronunciatur ut *i* latinum; sed revera magis accedere debet ad sonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & *ω* hodie pronunciatione non distinguuntur; sed tamen credibile est, *ω* apud veteres Græcos aliquanto sonantius, ac plenius fuisse.

υ pronunciari deberet, ut *u* Gallicum, labris tanquam ad sibilum pressis; sed Græci nostri ita pronunciant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronunciari deberent; sed jam usus obtinuit in Italia, & in Græcia, ut *αι*, *ει*, *οι*, *ου*, tamquam simplices vocales proferantur. Itaque *αι* valet *ε*; *ει* & *οι* valent *ι*; *ου* valet *u*.

γ ante *γ* sonat perinde ut *ν*, ut ἄγγελος, *nuncius*: item ante *κ*, ut πέφαγκα, *apparui*; ante *ξ*, ut λύγξ, *singultus*; & ante *χ*, ut ἔγχος, *hasta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo *γ*, modo *ν*.

NEXUS LITERARUM.

αι valet	αι	θρ valet	θρ.	σπ valet	σπ.
ἀπο	ἀπο.	και	και.	σσ	σσ.
αν	αν.	καὶ	καὶ.	στ	στ.
αρ	αρ.	καὶ	καὶ	σχ	σχ.
ας	ας.	κατὰ	κατὰ	τα	τα.
αυ	αυ.	κῶν	κῶν.	ταῖς	ταῖς
αὐτοῦ	αυτοῦ.	λλ	λλ.	τε	τε.
ἀὐτοῦ	ἀυτοῦ.	μα	μα.	ται	ται.
γὰρ	γὰρ.	μεθ	μεθ	τη	τη.
γεν	γεν.	μεν	μεν.	τῆς	τῆς.
γρ	γρ.	μετὰ	μετὰ	τὴν	τὴν.
δὲ	δὲ.	μῶν	μῶν.	το	το.
δια	δια.	ου	ου.	τον	τον.
ει	ει.	οὐδ	οὐδ.	τῶν	τῶν.
ει	ει.	οὐκ	οὐκ.	τῶν	τῶν.
εἶναι	εἶναι.	παρα	παρα	τοῦ	τοῦ.
ἐκ	ἐκ.	περ	περ.	ῦ	ῦ.
ἐμ	ἐμ.	περι	περι.	υι	υι.
ἐξ	ἐξ.	πρ	πρ.	υν	υν.
ἐπι	ἐπι.	ρι	ρι.	ὑπ	ὑπ.
ἐστι	ἐστι.	σθ	σθ.	χρ	χρ.
ευ	ευ.	σθαι	σθαι.	ῶ	ῶ.
ημ	ημ.	σι	σι.	ῷ	ῷ.

De Divisione Literarum.

Septem sunt Vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes sunt Consonantes.

De Divisione Vocalium.

Vocales
- Longæ, η, ω.
- Breves, ε, ο.
- Ancipites, α, ι, υ.
- Mutabiles, α, ε, ο.
- Immutabiles, η, ι, υ, ω.
- Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.
- Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia suapte natura producuntur: Breves, quia corripiuntur: Ancipites, quia modo producuntur, modo corripiuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur: Præpositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis: Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi
- Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου.
  valent, æ, av, i, ev, i, u.
- Impropriæ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ.
  valent, a, i, o, iv, yi, ou.
- Mutabiles, αι, αυ, οι.
- Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, si recte pronuntientur, ut a veteribus pronuntiabantur, duplicem sonum reddunt: Im-

Impropriæ, quia simplicem efficiunt sonum : Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Divisione Consonantium.

Consonantes { Mutæ. Semivocales.

Mutæ { Tenues, π, κ, τ. Mediæ, β, γ, δ. Aspiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediæ, quia medioeri; Aspiratæ, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mutæ inter se affines			
	π, β, φ.	*propter idem instrumentum*	Labiorum.
	κ, γ, χ.		Palati.
	τ, δ, θ.		Dentium.

Semivocales { Liquidæ, seu Immutabiles. Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ.

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam positæ quasi liquescunt : Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ consonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices			
	ζ		σδ, vel δσ.
	ξ	valet,	κσ, γσ, χσ.
	ψ		πσ, βσ, φσ.

σ, Semivocalis est suæ potestatis : *nec Liquida, nec Duplex; credita non vera litera, sed potius sibilus.*

De Accentibus.

Accentus sunt tres : Acutus ' : Θεός, *Deus*: Gravis ' : τιμὴ, *honor*: Circumflexus ˜ : ποιῶ, *facio*. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima : Circumflexus in ultima, & penultima : Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut Θεὸς ἡμῶν: sed τίς interrogativum semper Acutum retinet. Sed de his enucleatius infra, ubi de Accentibus.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt : Lenis ' , sive Tenuis ' , ut εἰς : Asper , sive Densus ' , ut ὁ :

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo, spiritum Lenem , vel Asperum accipit in principio : ut ὄρος, *mons* : ἑκατὸν, *centum*. Omnes dictiones incipientes ab ὑ, vel ῥ aspirantur. Sed si in medio ρ geminetur , prior Leni spiritu , Aspero altera notatur , ut ἔῤῥωσο, *vale*.

De Apostropho.

Apostrophus ' est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, α, ε, ι, ο, & diphthongi αι, οι: ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν : βέλομ' ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis , aut diphthongus Aspirata , tunc præcedens Tenuis , vel una , vel duæ, mutantur in suas Aspiratas : ut ἀφ' οὗ, pro ἀπὸ οὗ : νύχθ' ὅλην, pro νύκτα ὅλην.

De

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Conjunctio, Præpositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Femininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex est; Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc, *apud Italos*, *il*, *la*, *lo*: Subjunctivus, ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

	Singular.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν.	τὼ, τοῖν.	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fem.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν.	τὰ, ταῖν.	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singular.	Dual.	Plur.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. A.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὥ, οἷν.	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fem.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἅ, αἷν.	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οις, ἅ.

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem : Quinque nominum Simplicium : Quinque nominum Contractorum . Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parisyllabæ , idest non crescentes in genitivo : Quinta vero est imparisyllaba , in genitivo crescens ; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIMPLICIUM

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes , ας , & ης , generis tantum masculini , ut , ὁ αἰνείας , Æneas , ὁ χρύσης , Chryses , sed ὁ , ἢ ἡ λῃστὴς , latro , communis generis , ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας , Genit. τȣ̃ αἰνείȣ , Dat. τῷ αἰνείᾳ , Acc. τὸν αἰνείαν , Voc. ὦ αἰνεία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰνεία , Gen. & Dat. τοῖν αἰνείαιν.
Plural. Nom. οἱ αἰνεῖαι , Genit. τῶν αἰνειῶν , Dat. τοῖς αἰνείαις , Acc. τȣ̀ς αἰνείας , Voc. ὦ αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ χρύσης , Gen. τȣ̃ χρύσȣ , Dat. τῷ χρύσῃ , Acc. τὸν χρύσην , Voc. ὦ χρύση.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χρύσα , Gen. & Dat. τοῖν χρύσαιν.
Plural. Nom. οἱ χρύσαι , Gen. τῶν χρυσῶν ; Dat. τοῖς χρύσαις , Acc. τȣ̀ς χρύσας , Voc. ὦ χρύσαι.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuo in ων . In prima

prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen feminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet, ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Dorice declinata formant Gen. *in* α, *ut* ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Attice Vocativus est idem, ac nominativus, & Poetice nominativus pro vocativo usurpatur, non tamen contra.

Exceptio.

Nomina in της, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scytha; Poetica in πης, ut κυνώπης, impudens; Composita a πωλῶ vendo, ut βιβλιοπώλης, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γεωμέτρης, terræ mensor; a τρίβω tero, ut παιδοτρίβης, puerorum præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὦ προφῆτα, ὦ σκύθα, &c.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, judex, Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ κριτὰ, Genit. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural. Nom. οἱ κριταὶ, Gen. τῶν κριτῶν, Dat. τοῖς κριταῖς, Acc. τοὺς κριτὰς, Voc. ὦ κριταί.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis tantum feminini, ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sig. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν.
Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc ὦ τιμή.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λύπα, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, h. e. quod ante se vocalem habeat, vel diphthongum, retinent in toto singulari α. Ita est Genitivus in ας, Dativus in ᾳ. Sic Α'θηνᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ, mina, quia sunt contracta ex Α'θηνάα, Ναυσικάα, μνάα. His adde Θέκλα, Thecla.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ φιλία, Gen. & Dat. ταῖν φιλίαιν.
Plur. Nom. αἱ φιλίαι, Genit. τῶν φιλιῶν, Dat. ταῖς φιλίαις, Acc. τὰς φιλίας, Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. ταῖν γεφύραιν.
Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. τῶν γεφυρῶν, Dat. ταῖς γεφύραις, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quadam nomina ſecunda Declinationis in Dativo, & Accuſativo ſingulari patiuntur Metaplaſmum, ut ἀλκὶ, *pro* ἀλκῇ *robori, & plurima augentur ſyllabis* φι, *&* φιν, *ut* θύρᾳ *janua,* θύρηφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes ος, & ον. Ος eſt maſculini, feminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπὸς, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, fructus, Gen. τῦ καρπῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καρπὼ, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.
Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τὺς καρπὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ſermo, Gen. τῦ λόγυ, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν.
Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τὺς λόγυς, Voc. ὦ λόγοι.

Sing.

Sing. Nom. ἡ ἄμπελος, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὴν ἄμπελον, Voc. ὦ ἄμπελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. ταῖν ἀμπέλοιν.

Plur. Nom. αἱ ἄμπελοι, Gen. τῶν ἀμπέλων, Dat. ταῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἄμπελοι.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, καὶ τῆς ἀνθρώπου, Dat. τῷ, καὶ τῇ ἀνθρώπῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄνθρωπον, Voc. ὦ ἄνθρωπε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀνθρώποιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἄνθρωποι, Gen. τῶν ἀνθρώπων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς ἀνθρώποις, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀνθρώπους, Voc. ὦ ἄνθρωποι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poetice Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρασι, pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen, ut ἱερὰ pro ἱερόν, lana: & nonnullis φι, & φιν adjungitur, ut στρατόφι, pro στρατὸς, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων. Ως masculini, feminini, & communis generis, & ων neutrius; ut ὁ μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile. Eadem est fere hæc Declinatio, ac tertia, nisi quod hæc retinet in omnibus casibus ω.

Sing.

Singul. Nom. ὁ μενέλεως, Genit. τῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεῳν.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεῳς, Acc. τὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.

Sing. Nom. τὸ εὔγεων, Gen. τῦ εὔγεω, Dat. τῷ εὔγεῳ, Acc. τὸ εὔγεων, Voc. ὦ εὔγεων.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ εὔγεω, Gen. & Dat. τοῖν εὔγεῳν.
Plur. Nom. τὰ εὔγεω. Gen. τῶν εὔγεων, Dat. τοῖς εὔγεῳς, Acc. τὰ εὔγεω, Voc. ὦ εὔγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω : *uti* ἄθως, ἄθω, *Atho mons*, ἕως, ἕω, *aurora*, κέως, κέω, *Ceos insula*, κῶς, κῶ, *Cos insula*, λαγώς, λαγώ, *lepus*.

Veteres Attici ν *finalem ex Accusativo removerunt, ut* ἀγήρω *pro* ἀγήρων. *Unicum est nomen hujus Declinationis in* ως *neutrius generis*: τὸ χρέως, *debitum*.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ τιτὰν, Titan, Gen. τῦ τιτᾶνος, Dat. τῷ τιτᾶνι, Acc. τὸν τιτᾶνα, Voc. ὦ τιτάν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τιτᾶνε, Genit. & Dat. τοῖν τιτάνοιν.
Plural. Nom. οἱ τιτᾶνες, Genit. τῶν τιτάνων, Dat. τοῖς τιτᾶσι, Acc. τὺς τιτᾶνας, Voc. ὦ τιτᾶνες.

Sing. Nom. ἡ λαμπὰς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Genit. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν.

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας, Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Genit. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus desinit in α.

Exceptiones.

Nomina in ις, & υς, pura in genitivo, formant Accusativum in ιν, & υν: ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.

Gravitona in ις, & υς non pure declinata utramque retinent terminationem, α, & ν: ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα, & ἔριν: ὁ νέηλυς, advena, τὸν νέηλυδα, & νέηλυν.

Nomina in αυς, & ους formant accusativum in αυν, & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν: βοῦς, bos, βοῦν, poetice βόα. Sed πούς, pes, habet πόδα, & ὀδούς, dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per αντος, ut ὁ Θόας, Θόαντος, Thoas; per εντος, ut, ὁ χαρίεις, χαρίεντος, gratiosus: per οντος, ut ὁ γέρων, γέροντος, senex, formant Vocativum ablato τος Genitivi: ut ὦ Θόαν· ὦ χαρίεν· ὦ γέρον. Adjectiva tamen in εις habent Vocativum etiam in ει, ut ὦ χαρίει.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in ης: horum enim Vocativus similis est Nominativo: ut ὁ τύψας, τύψαντος, ὦ τύψας, ὁ τυφθεὶς, τυφθέντος, ὦ τυφθεὶς, ὁ τύπτων, τύπτοντος, ὦ τύπτων: ὁ Κλήμης, εντος, ὦ Κλήμης, Clemens; ὁ Ουάλης, εντος, ὦ Ουάλης, Valens.

Adjectiva [redacted] ὁ, ἡ τέρην, τέρενος, tener, & Gravitona [redacted] ωρ, ut ὁ παντοκράτωρ, παντοκράτορος, omnipotens; & in ας, ανος, ut ὁ μέλας, μέλανος, niger; & in ων, ονος, ut δαίμων, δαίμονος, formant Vocativum ablato ος Genitivi: ut, ὦ τέρεν· ὦ παντοκράτορ· ὦ μέλαν· ὦ δαῖμον.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ: & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ὁ ἀνὴρ, vir, ὁ σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in εὺς, & ους abjiciunt σ: ut βασιλεὺς, rex, ὦ βασιλεῦ: præter πους pes, ὦ πους: (ambiguum id tamen in δίπους, & ceteris compositis) & ὀδοὺς, dens, ὦ ὀδοὺς, & participia δοὺς, & γνοὺς.

Gravitona in ις, & υς, ut ὁ ὄφις serpens; ὁ βότρυς, botrus; & adjectiva acutitona in υς; ut ὀξὺς, acutus; itemque monosyllaba in υς, ut ὁ μῦς, mus: amittunt σ in Vocativo: ut ὦ ὄφι· ὦ βότρυ· ὦ ὀξύ· ὦ μῦ. Substantiva acutitona, in ις, & υς; ut ἡ πατρὶς, patria; ἡ χλαμὺς, chlamys; retinent σ in Vocativo: ut ὦ πατρίς, ὦ χλαμύς.

Nomen ὁ, ϗ ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, ὦ παῖ. Sed ejus composita retinent σ: ut ὁ, ϗ ἡ ἄπαις, expers liberorum, ὦ ἄπαις. ὁ ϗ ἡ εὔπαις, prole felix, ὦ εὔπαις.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo, ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι. βασιλεύς, rex, βασιλεῦσι. κόραξ, corvus, κόραξι.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο; ita ut, quæ habent in Dativo singulari εντι, habeant in Dativo plurali εισι: quæ vero οντι, habeant ουσι: ut τιθέντι, τιθεῖσι: λέοντι, λέ

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, forma Dativum pluralem in ασι, ut πατήρ, πατρὸς, πατράσι. μήτηρ, μητρὸς, μητράσι. Sed in Accusativo singulari πατέρα, & μητέρα, tantum leguntur; quia πάτρα, patriam, & μήτρα, matricem significant.

Dativis pluralibus in σι, & personis verborum desinentibus in ε, vel σι, itemque tertiæ personæ singulari verbi εἰμὶ, additur ν, cum vocalis, vel diphthongus subsequitur: ut λέγουσιν ἐκείνοις ϗ ἔτυπτεν αὐτόν: τύπτουσιν ἐκεῖνον. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando ος in εσι, vel εσσι: ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπεος, ἐπέεσι, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur Syllaba φι, & φιν: ut τὸ στῆθος, pectus, στήθεσφι: τὸ ὄρος, mons, ὄρεσφι: τὸ ὄχος, currus, ὄχεσφι. In femininis vero in ων abjicitur σ genitivi: ut ἡ κοτυληδὼν, coxa, κοτυληδόνος, κοτυληδόνεφι.

Apoco-

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen: in Genitivo, τοῦ αἴαν pro αἴαντος: in Dativo, τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugna: παράκοιτι pro παρακοίτιδι, uxori: τῷ ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, sudori: in Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα; τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem: in Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas: Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nomina

Ad confirmandum usum

Declinationum Simplicium.

Prima.

ὁ ταμίας, *quæstor.*
ὁ μεσσίας, *Messias.*
ὁ ἀγχίσης, *Anchises*
ὁ ἀκινάκης, *acinaces.*
ὁ ποιητὴς, *poeta.*
ὁ μαθητὴς, *discipulus.*
ὁ ἀνταγωνιστὴς, *adversarius.*
ὁ προφήτης, *propheta.*
ὁ δεσπότης, *dominus.*
ὁ μελιτοπώλης, *venditor mellis.*
ὁ ἱπποπώλης, *equorum venditor.*
ὁ σιτομέτρης, *mensor frumenti.*
ὁ χοινικομέτρης, *qui chœnice metitur.*
ὁ οἰκοτρίβης, *verna.*

Secunda.

ἡ δόξα, *gloria.*
ἡ τράπεζα, *mensa.*
ἡ ἀρετὴ, *virtus.*
ἡ ἄκανθα, *spina.*
ἡ χαρὰ, *gaudium.*
ἡ θύρα, *janua.*
ἡ σελήνη, *luna.*
ἡ λήδα, *Leda.*
ἡ μάρθα, *Martha.*
ἡ μάχαιρα, *gladius.*
ἡ σοφία, *sapientia.*
ἡ εὐσέβεια, *pietas.*

Tertia.

ὁ θυμὸς, *animus.*
ὁ φόβος, *timor.*
ὁ διδάσκαλος, *magister.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδοξος, *gloriosus.*
ἡ ὁδὸς, *via.*
ἡ παρθένος, *virgo.*
ὁ καὶ ἡ ἰσόμετρος, *aequalis mensura.*
ἡ σινόδος, *conventus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄτομος, *individuus.*
τὸ καλὸν, *honestas.*
τὸ ἔργον, *opus.*
τὸ πρόβατον, *ovis.*
ὁ, καὶ ἡ χρήσιμος, καὶ τὸ χρήσιμον, *utilis, & utile.*

Quartae.

ὁ νεὼς, *templum.*
ὁ λεὼς, *populus.*
ὁ ἄνεως, *tacitus.*
ὁ ῥινόκερως, *rhinoceros.*
ὁ νικόλεως, *Nicolaus.*
ὁ ἀνδρόγεως, *Androgeos.*
ἡ ἅλως, *area.*
ἡ γάλως, *glos.*
ὁ, καὶ ἡ βαθύγεως, *profundus.*
ὁ, καὶ ἡ δίκερως, *bicornis.*
ὁ, καὶ ἡ ἀνάπλεως, *plenus, a.*
τὸ ἀνώγεων, *coenaculum.*
τὸ ἀνάπλεων, *plenum.*

Quintae.

In qua, ut variae sunt terminationes nominativi, ita etiam variae vocales, & consonantes sunt ante ος *Genitivi.*

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*
ι. τὸ μέλι, ιτος, *mel.*
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*
τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*
ω. ἡ λητὼ, όος, *Latona.*
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, *Paean.*
τὸ τύψαν, αντος, *quod verberavit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosum.*
ην. ὁ ἕλλην, ηνος, *Graecus.*
ὁ ποιμὴν, ένος, *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν, ῖνος, *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύπτον, οντος, *verberans.*
ουν. τὸ δίπουν, οδος, *bipes.*
τὸ τυπτοῦν, οῦντος, *verberaturum.*
ων. ὁ μόσσυν, υνος, *turris.*

τὸ ζεῦ-

τὸ ζεῦγνυ̃ν, ῦντος, jungens.
ων. ὁ κλὼν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντος, draco.
ξ, ὁ θώραξ, ακος, thorax.
ὁ ἄναξ ακτος, rex.
ὁ ἅρπαξ αγος, rapax.
ἡ θρὶξ τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, ειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σὴρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, ather.
ὁ ἀνὴρ, έρος, & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορος, cor.
υρ. ὁ, & ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντος, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατος, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ, & ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς, vel, νηῦς, αὸς, vel νὸς, navis.
εις. ὁ κτεὶς, ενὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντος, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έως, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτος, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, εος, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ιος, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ, & ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εος, murus.
τὸ τετυφὸς, ότος, quod verberavit.
ους. ὁ, & ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος, dens.
ὁ ποῦς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εως, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζεύγνὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἂλς, λὸς, sal.
ἡ ἂλς, λὸς, mare.
νς. ἡ ἕλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ, & ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὢψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κάτηλιψ, φος, scala.

CONTRACTORUM

Hæ oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellantur autem Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ serventur, ut τεῖχεϊ, τεῖχει: *vel Crasi, cum mutatur vel utraque vocalis, ut* τεῖχεα, τεῖχη: *vel altera, ut* τειχέων, ῶν.

Declinatio Prima

Tres continet terminationes, in ης masculini, feminini, & communis generis: ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis: ὁ, καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, vera: in ες, & ος neutrius: ut τὸ σαφὲς, manifestum, τὸ τεῖχος, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένεος, νους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, νει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, νη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τριήρης, triremis, Gen. τῆς τριήρεος, ρους, Dat. τῇ τριήρεϊ, ρει, Acc. τὴν τριήρεα, ρη, Voc. ὦ τριήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ τριήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τριηρέοιν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τριήρεες, ρεις, Gen. τῶν τριηρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τριήρεσι, Acc. τὰς τριήρεας, ρεις, Voc. ὦ τριήρεες, ρεις.

Sing.

Sing. Nom. ὁ, ϗ ἡ ἀληθὴς, verus, vera, Gen. τῦ, ϗ τῆς ἀληθέ@, θῦς. Dat. τῷ, ϗ τῇ ἀληθέϊ, θῆ, Acc. τὸν, ϗ τὴν ἀληθέα, θῆ, Voc. ὦ ἀληθὲς, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ ἀληθέε, θῆ, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἀληθέες, θεῖς, Gen. τῶν ἀληθέων, θῶν, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς ἀληθέσι, Acc. τὺς, ϗ τὰς ἀληθέας, θεῖς, Voc. ὦ ἀληθέες, θεῖς.

Sing. Nom. τὸ σαφὲς, manifeſtum, Gen. τῦ σαφέ@, φῦς, Dat. τῷ σαφέϊ, φεῖ, Acc. τὸ σαφὲς, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σαφέε, φῆ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέοιν, φοῖν.

Plur. Nom. τὰ σαφέα, φῆ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι, Acc. τὰ σαφέα, φῆ, Voc. ὦ σαφέα, φῆ.

Sing. Nom. τὸ τεῖχ@, murus, Genit. τῦ τείχε@, χυς, Dat. τῷ τείχεϊ, χει, Acc. τὸ τεῖχ@, Voc. ὦ τεῖχ@.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ τείχεε, χη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, χοῖν.

Plur. Nom. τὰ τείχεα, χη, Gen. τῶν τειχέων, χῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, χη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibuſdam caſibus, ut τὸν Ἀρεισοφάνην, οἱ Ἀρεισοφάναι, τὺς Ἀρεισοφάνας, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum, o Socrate. Item compoſita ab ἔτ@, annus; ut ὁ ἑπταέτης, ſepteanis, τὺς ἑπταέτας.

Nomina, quæ deſinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accuſativo in α, ut ὁ, ϗ ἡ εὐφυὴς, ingenioſus, Accuſat. τὸν, ϗ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Declinatio Secunda

Duas habet terminationes, ις masculini, & feminini generis: ut ὁ ὄφις serpens, ἡ λέξις dictio: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν.
Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξιος, Dat. τῇ λέξιι, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξι, Gen. & Dat. ταῖν λεξίοιν.
Plur. Nom. αἱ λέξιες, λέξις, Gen. τῶν λεξίων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. τὰς λέξιας, ξις, Voc. ὦ λέξιες, λέξις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπιι, πι, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν.
Plur. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regu-

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφεως, Dat. τῷ ὄφεϊ, φει, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφεε, φη, Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν, ὄφεων.
Plur. Nom. οἱ ὄφεες, φεις, Gen. τῶν ὄφεων, Dat. τοῖς ὄφεσι, Acc. τοὺς ὄφεας, φεις, Voc. ὦ ὄφεες, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξεϊ, ξει, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. ταῖν λεξέοιν, λέξεων.
Plur. Nom. αἱ λέξεες, ξεις, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. τὰς λέξεας, ξεις, Voc. ὦ λέξεες, ξεις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπεως, Dat. τῷ σινήπεϊ, νήπει, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπεε, νήπη, Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν, νήπεων.
Plur. Nom. τὰ σινήπεα, νήπη, Gen. τῶν σινήπεων, Dat. τοῖς σινήπεσι, Acc. τὰ σινήπεα, νήπη, Voc. ὦ σινήπεα, πη-

Declinatio Tertia

Unicam habet terminationem in εὺς, generis masculini tantum : ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Att. έως, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν.
Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λεῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Exceptio.

Genitivus in έως non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante έως vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ πειραιεὺς, Piræeus, τοῦ πειραιέως, πειραιῶς: ὁ στειριεὺς, Stirieus, τοῦ στειριέως, στειριῶς: ὁ χοεὺς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in ᾶ: τὸν πειραιᾶ, τὸν στειριᾶ, τὸν χοᾶ.

Declinatio Quarta

Duas habet terminationes, in ω, & ως, generis tantum feminini: ut, ἡ λητὼ, latona : ἡ αἰδὼς, verecundia.
Sing. Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, τοῦς, Dat. τῇ λητόϊ, τοῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.
Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοί.

Sing.

Sing. Nom. ἡ αἰδὼς, Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, Dat. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, Acc. τὴν αἰδόα, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοῖ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ αἰδώ, Gen. & Dat. ταῖν αἰδοῖν.
Plur. Nom. αἱ αἰδοὶ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰδοῖς, Acc. τὰς αἰδοὺς, Voc. ὦ αἰδοί.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione contrahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.
Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οι.

Declinatio Quinta

Duas complectitur terminationes, in ας purum, & ρας, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro; τὸ κέρας, cornu. Ex inflexione communi, quæ est in ατος, Jonice eximitur τ; deinde Attice fit contractio, in genitivis quidem per ω, in reliquis autem casibus per α.
Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως, Dat. τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα, Gen. & Dat. τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῷν.
Plur. Nom. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Gen. τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, Voc. ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν.
Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

Ad confirmandum usum

Nominum Contractorum:

Prima.

ὁ καλλισθένης, Callisthenes.
ὁ σωσιγένης, Sosigenes.
ὁ σωκράτης, Socrates.
ὁ, καὶ ἡ εὐσεβὴς, pius, pia.
ἡ διήρης, biremis.
ἡ τετρήρης, quadriremis.
ὁ, καὶ ἡ εὐπρεπὴς, excellens.
τὸ εὐπρεπὲς decorum.
τὸ ἱππομανὲς, Hippomanes.
τὸ ἄλγος, dolor.
τὸ μέρος, pars.
τὸ πέλαγος, pelagus.

Secunda.

ὁ φίντις, auriga.
ὁ πρύτανις, præfectus.
ὁ, καὶ ἡ νῆστις, jejunus.
ἡ πόλις, civitas.
ἡ κρίσις, judicium.
ἡ φύσις, natura.
ἡ γνῶσις, cognitio.
ἡ αἵρεσις, electio.
ἡ ἀποκάλυψις, revelatio.
ἡ γένεσις, generatio.
ἡ ἀνάστασις, resurrectio.
τὸ νῆστι, jejunum.

Tertia:

ὁ γονεὺς, parens.
ὁ τομεὺς, sector.
ὁ νομεὺς, pastor.
ὁ χαλκεὺς, excusor.
ὁ κλεπτεὺς, fur.
ὁ φορεὺς, bajulus.
ὁ φονεὺς, homicida.
ὁ συγγραφεὺς, scriptor.
ὁ γραμματεὺς, scriba.
ὁ ἀνατροπεὺς, eversor.
ὁ ἀρχιερεὺς, Pontifex.
ὁ κεραμεὺς, figulus.

Quartæ.

ἡ ἡρῶ, *Ero.*
ἡ ἀκκὼ, *Accò.*
ἡ σαρδὼ, *Sardinia.*
ἡ κλωθὼ, *Clotho.*
ἡ κλειὼ, *Clio.*
ἡ ἰὼ, *Io.*
ἡ σαπφὼ, *Sappho.*
ἡ διδὼ, *Dido.*
ἡ κοτυτὼ, *Cotyto.*
ἡ ἐρατὼ, *Erato.*
ἡ καλλιςὼ, *Callisto.*
ἡ καλυψὼ, *Calypso.*

Quintæ.

τὸ πάγκρεας, *Pancreum.*
τὸ ἀρτόκρεας, *Artocreas.*
τὸ γέρας, *præmium.*
τὸ κτέρας, *res possessa.*
τὸ τέρας, *signum.*
τὸ γῆρας, *senectus.*
τὸ πέρας, *terminus.*
τὸ πεῖρας, *finis.*

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent masculinum in	ος / ας / εις / υς	femininum in	η / α / εσσα / εια
neutrum in	ον / αν / εν / υ		

Sing.

Mascul. & neutr. 3. Simplic. femin. 2.

Sing. Nom. ὁ καλὸς, pulcher, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν, Gen. τοῦ καλοῦ, τῆς καλῆς, τοῦ καλοῦ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλὸν, τὴν καλὴν, τὸ καλὸν, Voc. ὦ καλὲ, καλὴ, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ καλὼ, τὰ καλὰ, τὼ καλὼ, Gen. & Dat. τοῖν καλοῖν, ταῖν καλαῖν, τοῖν καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοὶ, αἱ καλαὶ, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τοὺς καλοὺς, τὰς καλὰς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοὶ, καλαὶ, καλά.

Masculin. & neutr. 5. Simplic. feminin. 2.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, omnis, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντὸς, τῆς πάσης, τοῦ παντὸς, Dat. τῷ παντὶ, τῇ πάσῃ, τῷ παντὶ, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ πάντε, τὰ πάσα, τὼ πάντε, Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαιν, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πᾶσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι, Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Masculin. & neutr. 5. Simplic. feminin. 2.

Sing. Nom. ὁ χαρίεις, gratiosus, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, Gen. τοῦ χαρίεντος, τῆς χαριέσσης, τοῦ χαρίεντος, Dat. τῷ χαρίεντι, τῇ χαριέσσῃ, τῷ χαρίεντι, Acc. τὸν χαρίεντα, τὴν χαρίεσσαν, τὸ χαρίεν, Voc. ὦ χαρίεν, & χαρίει, χαρίεσσα, χαρίεν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ χαρίεντε, τὰ χαριέσσα, τὼ χαρίεντε, Gen. & Dat. τοῖν χαριέντοιν, ταῖν χαριέσσαιν, τοῖν χαριέντοιν.

Plur. Nom. οἱ χαρίεντες, αἱ χαρίεσσαι, τὰ χαρίεντα, Gen. τῶν χαριέντων, τῶν χαριεσσῶν, τῶν χαριέντων, Dat. τοῖς χαρίεσι, ταῖς χαριέσσαις, τοῖς χαρίεσι, Acc. τοὺς χαρίεντας, τὰς χαριέσσας, τὰ χαρίεντα, Voc. ὦ χαρίεντες, χαρίεσσαι, χαρίεντα.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. femin. est 2. Sing. Nom. ὁ ὀξὺς acutus, ἡ ὀξεῖα, τὸ ὀξὺ; Gen. τοῦ ὀξέος, τῆς ὀξείας, τοῦ ὀξέος; Dat. τῷ ὀξέϊ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξέϊ, Acc. τὸν ὀξὺν, τὴν ὀξεῖαν, τὸ ὀξὺ, Voc. ὦ ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὀξέε, τὰ ὀξεία, τὼ ὀξέε, Gen. & Dat. τοῖν ὀξέοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξέοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα; Gen. τῶν ὀξέων, τῶν ὀξειῶν, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξείαις, τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξείας, τὰ ὀξέα, Voc. ὦ ὀξέες, ὀξεῖαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in ος purum, & ρος, formant femininum per α: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus: ὁ ἀνθηρός, ἡ ἀνθηρά, τὸ ἀνθηρὸν, floridus; præter ὁ ὄγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus: ὁ ἁπλόος, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, simplex; & quæ huic affinia sunt, διπλόος, duplex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c. Quorundam neutra sunt in ο, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ ἄλλο, alius; ὁ τηλικοῦτος, ἡ τηλικαύτη, τὸ τηλικοῦτο, tantus; ὁ τοσοῦτος, ἡ τοσαύτη, τὸ τοσοῦτο, tam magnus, vel tam multus; ὁ τοιοῦτος, ἡ τοιαύτη, τὸ τοιοῦτο, talis: & tria pronomina, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic: αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipse: ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam passim etiam neutra sunt τηλικοῦτον, τοσοῦτον, τοιοῦτον, ταυτὸν, pro τὸ αὐτὸ, τουτονὶ pro τουτί.

Adjectivum ὁ μέγας *magnus*, variat alicubi.

Masculin. & neutr. 3. Simplic. femin. 2. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τοῦ μεγάλου, τῆς μεγάλης, τοῦ μεγάλου, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Accus. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ μεγάλω, τὰ μεγάλα, τὼ μεγάλω, Gen. & Dat. τοῖν μεγάλοιν, ταῖν μεγάλαιν, τοῖν μεγάλοιν.

Plural.

Plur. Nom. *οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα*, Gen. *τῶν μεγάλων, τῶν μεγαλῶν, τῶν μεγάλων*, Dat. *τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις*, Acc. *τὺς μεγάλυς, τὰς μεγάλας, τὰ μεγάλα*, Voc. *ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα*.

Participia passiva, & activa in *εις*, habent femininum in *εισα*, neutrum in *εν*: *ὁ τυφθεὶς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθὲν*, verberatus: *ὁ τιθεὶς, ἡ τιθεῖσα, τὸ τιθὲν*, ponens.

Adjectivum *πολὺς*, *multus*, in quibusdam casibus peculiarem habet inflexionem.

Mascul. & neutr. 3. Simplic. femin. 2. Sing. Nom. *ὁ πολὺς, ἡ πολλὴ, τὸ πολὺ*, Gen. *τῦ πολλῦ, τῆς πολλῆς, τῦ πολλῦ*, Dat. *τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ*, Acc. *τὸν πολὺν, τὴν πολλὴν, τὸ πολὺ*, Voc. *ὦ πολὺ, πολλὴ, πολύ*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ πολλὼ, τὰ πολλὰ, τὼ πολλὼ*, Gen. & Dat. *τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλαῖν, τοῖν πολλοῖν*.

Plur. Nom. *οἱ πολλοὶ, αἱ πολλαὶ, τὰ πολλὰ*, Gen. *τῶν πολλῶν*, Dat. *τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς*, Acc. *τὺς πολλὺς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ*, Voc. *ὦ πολλοὶ, πολλαὶ, πολλά*.

Exempla Adjectivorum

Primæ Classis.

ὁ ἀγαθὸς, ἡ ἀγαθὴ, τὸ ἀγαθὸν, bonus, na, num.
ὁ κακὸς, ἡ κακὴ, τὸ κακὸν, malus, la, lum.
ὁ χαλεπὸς, ἡ χαλεπὴ, τὸ χαλεπὸν, difficilis, le.
ὁ κενὸς, ἡ κενὴ, τὸ κενὸν, vacuus, cua, cuum.
ὁ καινὸς, ἡ καινὴ, τὸ καινὸν, novus, va, vum.
ὁ κοινὸς, ἡ κοινὴ, τὸ κοινὸν, communis, ne.
ὁ κοῖλος, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, cavus, va, vum.

ὁ λίθι-

ὁ λίθινος, ἡ λιθίνη, τὸ λίθινον, *lapideus, a, um.*
ὁ ἕκαστος, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quaque, quodque.*
ὁ αὐτόματος, ἡ αὐτομάτη, τὸ αὐτόματον, *spontaneus, a, um.*
ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, *niger, gra, grum.*
ὁ τάλας, ἡ τάλαινα, τὸ τάλαν, *miser, ra, rum.*
ὁ ἅπας, ἡ ἅπασα, τὸ ἅπαν, *omnis, omne.*
ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*
ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, qua, quod verberavit.*
ὁ λέξας, ἡ λέξασα, τὸ λέξαν, *qui, qua, quod dixit.*
ὁ τιμήεις, ἡ τιμήεσσα, τὸ τιμῆεν, *honestus, a, um.*
ὁ μελιτόεις, ἡ μελιτόεσσα, τὸ μελιτόεν, *mellens, a, um.*
ὁ δαφνήεις, ἡ δαφνήεσσα, τὸ δαφνῆεν, *laureus, a, um.*
ὁ φοινήεις, ἡ φοινήεσσα, τὸ φοινῆεν, *purpureus, a, um.*
ὁ φοινικόεις, ἡ φοινικόεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
ὁ γραφθεὶς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθὲν, *scriptus, a, um.*
ὁ μερισθεὶς, ἡ μερισθεῖσα, τὸ μερισθὲν, *divisus, a, um.*
ὁ θεὶς, ἡ θεῖσα, τὸ θὲν, *qui, qua, quod posuit.*
ὁ εἷς, ἡ εἷσα, τὸ ἕν, *qui, qua, quod misit.*

ὁ βαρὺς, ἡ βαρεῖα, τὸ βαρὺ, *gravis, ve.*
ὁ βαθὺς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθὺ, *profundus, a, um.*
ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, *suavis, ve.*
ὁ δασὺς, ἡ δασεῖα, τὸ δασὺ, *densus, a, um.*
ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βραδὺ, *tardus, a, um.*
ὁ βραχὺς, ἡ βραχεῖα, τὸ βραχὺ, *brevis, ve.*
ὁ πλατὺς, ἡ πλατεῖα, τὸ πλατὺ, *latus, a, um.*
ὁ ἐλαχὺς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχὺ, *parvus, a, um.*
ὁ ἥμισυς, ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ, *dimidius, a, um.*

ὁ ἴδιος, ἡ ἰδία, τὸ ἴδιον, *privatus, a, um.*
ὁ δημόσιος, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
ὁ ἄξιος, ἡ ἀξία, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
ὁ ὅσιος, ἡ ὁσία, τὸ ὅσιον, *justus, a, um.*
ὁ τέλειος, ἡ τελεία, τὸ τέλειον, *perfectus, a, um.*
ὁ ἀρχαῖος, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
ὁ ὅμοιος, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμοιον, *similis, le.*
ὁ ἀστεῖος, ἡ ἀστεία, τὸ ἀστεῖον, *urbanus, a, um.*
ὁ δίκαιος, ἡ δικαία, τὸ δίκαιον, *justus, a, um.*

ὁ ἱερὸς, ἡ ἱερὰ, τὸ ἱερὸν, *sacer, cra, crum.*
ὁ λαμπρὸς, ἡ λαμπρὰ, τὸ λαμπρὸν, *splendidus, a, um.*
ὁ μικρὸς, ἡ μικρὰ, τὸ μικρὸν, *parvus, a, um.*
ὁ μακρὸς, ἡ μακρὰ, τὸ μακρὸν, *longus, a, um.*
ὁ πονηρὸς, ἡ πονηρὰ, τὸ πονηρὸν, *malignus, a, um.*
ὁ φοβερὸς, ἡ φοβερὰ, τὸ φοβερὸν, *formidabilis, le.*
ὁ πίειρος, ἡ πίειρα, τὸ πίειρον, *pinguis, e.*
ὁ ἕτερος, ἡ ἑτέρα, τὸ ἕτερον, *alter, ra, rum.*
ὁ πρότερος, ἡ προτέρα, τὸ πρότερον, *prior, prius.*
ὁ ὕστερος, ἡ ὑστέρα, τὸ ὕστερον, *posterior, us.*

Adje-

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent masculinum, & femininum in	neutrum in
ος	ον
ως	ων
ας	αν
ις	ι
ην	εν
υς	υ
ους	ουν
ων	ον
ωρ	ορ
ης	ες

1. Simplic. feminin. Singul. Nomin. ὁ, ϗ ἡ ἔνδοξος, ϗ τὸ ἔνδοξον, gloriosus, Gen. τοῦ, ϗ τῆς, ϗ τοῦ ἐνδόξου, Dat. τῷ, ϗ τῇ, ϗ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, ϗ τὴν, ϗ τὸ ἔνδοξον, Voc. ὦ ἔνδοξε, ϗ ὦ ἔνδοξον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, ϗ τὰ, ϗ τὼ ἐνδόξω, Gen. & Dat. τοῖν, ϗ ταῖν, ϗ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ, ϗ αἱ ἔνδοξοι, ϗ τὰ ἔνδοξα, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, ϗ ταῖς, ϗ τοῖς ἐνδόξοις, Accus. τοὺς, ϗ τὰς ἐνδόξους, ϗ τὰ ἔνδοξα, Voc. ὦ ἔνδοξοι, ϗ ὦ ἔνδοξα.

4. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατάπλεως, καὶ τὸ κατάπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ κατάπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατάπλεω, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατάπλεων, Voc. ὦ κατάπλεως, καὶ ὦ κατάπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ κατάπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατάπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατάπλεῳ, καὶ τὰ κατάπλεω, Gen. τῶν κατάπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατάπλεως, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατάπλεως, καὶ τὰ κατάπλεω, Voc. ὦ κατάπλεῳ, καὶ ὦ κατάπλεω.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀείνας, καὶ τὸ ἀεῖναν, perpetuo fluens, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀείναντος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀείναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀείναντα, καὶ τὸ ἀεῖναν, Voc. ὦ ἀεῖναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀείναντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀειναντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀείναντες, καὶ τὰ ἀείναντα, Gen. τῶν ἀεινάντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀείνασι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀείναντας, καὶ τὰ ἀείναντα, Voc. ὦ ἀείναντες, καὶ ὦ ἀείναντα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Genit. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν, καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, Vocativo caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τινὲ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τινοῖν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τινὲς, καὶ τὰ τινὰ, Gen. τῶν τινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τινὰς, καὶ τὰ τινὰ. Sic Interrogativum τίς, τίνος, quis, quæ, quod?

Sing.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ ἀδάκρυος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυϊ, Acc. τὸν, καὶ τὴν ἄδακρυν, καὶ τὸ ἄδακρυ, Voc. ὦ ἄδακρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀδάκρυε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀδακρύοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Gen. τῶν ἀδακρύων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀδάκρυσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀδάκρυας, καὶ τὰ ἀδάκρυα, Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

5. Simplicium. Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπους, καὶ τὸ τετράπουν, quadrupes, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ τετράποδος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν, καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπουν, Voc. ὦ τετράπους, vel τετράπου, καὶ ὦ τετράπουν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ τετράποδε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν τετραπόδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα, Gen. τῶν τετραπόδων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς τετράποσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τετράποδας, καὶ τὰ τετράποδα, Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

5. Simplicium. Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σῶφρον, moderatus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ σώφρονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώφρονα, καὶ τὸ σῶφρον, Voc. ὦ σῶφρον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ σώφρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν σωφρόνοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ τὰ σώφρονα, Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς σώφροσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς σώφρονας, καὶ τὰ σώφρονα, Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

5. *Simplicium.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτωρ, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, magnanimus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ μεγαλήτορος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγαλήτορι, Accus. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλῆτορ, Vocat. ὦ μεγαλῆτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ μεγαλήτορε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν μεγαλητόροιν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Gen. τῶν μεγαλητόρων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς μεγαλήτορας, καὶ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, καὶ ὦ μεγαλήτορα.

1. *Contractorum.* Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ νημερτὴς, καὶ τὸ νημερτὲς, verus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ νημερτέος, τοῦς, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ νημερτέϊ, τεῖ, Acc. τὸν, καὶ τὴν νημερτέα, τῆ, καὶ τὸ νημερτὲς, Voc. ὦ νημερτὲς.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ νημερτέε, τῆ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν νημερτέοιν, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ νημερτέες, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Gen. τῶν νημερτέων, ῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς νημερτέας, τεῖς, καὶ τὰ νημερτέα, τῆ, Voc. ὦ νημερτέες, τεῖς, καὶ ὦ νημερτέα, τῆ.

Exempla Adjectivorum

Secundæ Classis.

ὁ, καὶ ἡ αἱμύλος, καὶ τὸ αἱμύλον, *blandus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ αἴσιος, καὶ τὸ αἴσιον, *faustus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄτακτος, καὶ τὸ ἄτακτον, *inordinatus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀτάλαντος, καὶ τὸ ἀτάλαντον, *æqualis, le.*
ὁ, καὶ ἡ ἄσχετος, καὶ τὸ ἄσχετον, *intolerabilis.*
ὁ, καὶ ἡ ἀτάσθαλος, καὶ τὸ ἀτάσθαλον, *perniciosus, a, um.*

ὁ, καὶ

ὁ, καὶ ἡ ἵλεως, καὶ τὸ ἵλεων, *propitius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολύκερως, καὶ τὸ πολύκερων, *habens multa cornua.*
ὁ, καὶ ἡ ἡδύκρεως, καὶ τὸ ἡδύκρεων, *cujus carnes suaves sunt.*
ὁ, καὶ ἡ λεπτόκρεως, καὶ τὸ λεπτόκρεων, *macilentus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa passus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυδειράς, καὶ τὸ πολυδειράν, *cacuminosus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ εὐπλοκαμὶς, καὶ τὸ εὐπλοκαμὶ, *pulchre cincinnatus.*
ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἄπολις, καὶ τὸ ἄπολι, *extorris, re.*
ὁ, καὶ ἡ εὖνις, καὶ τὸ εὖνι, *orbus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ εὐκνήμις, καὶ τὸ εὔκνημι, *bene ocreatus.*

ὁ, καὶ ἡ τέρην, καὶ τὸ τέρεν, *tener, ra, rum.*
ὁ, καὶ ἡ ἄρσην, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas, & fortis, te.*
ὁ, καὶ ἡ πολύῤῥην, καὶ τὸ πολύῤῥεν, *multos agnos habens.*

ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans.*
ὁ, καὶ ἡ πολύδακρυς, καὶ τὸ πολύδακρυ, *admodum lacrymans.*
ὁ, καὶ ἡ ταχύδακρυς, καὶ τὸ ταχύδακρυ, *cito lacrymans.*
ὁ, καὶ ἡ ἔνδακρυς, καὶ τὸ ἔνδακρυ, *cui lacryma oboriuntur.*

ὁ, καὶ ἡ ἄπους, καὶ τὸ ἄπουν, *pedibus carens.*
ὁ, καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, *multipes.*
ὁ, καὶ ἡ οἰδίπους, καὶ τὸ οἰδίπουν, *tumidos pedes habens.*
ὁ, καὶ ἡ πλατύπους, καὶ τὸ πλατύπουν, *latos pedes habens.*

ὁ, καὶ ἡ πολυπήμων, καὶ τὸ πολύπημον, *damna multa inferens.*
ὁ, καὶ ἡ παντλήμων, καὶ τὸ πάντλημον, *omnino miser, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ δυςλήμων, καὶ τὸ δύςλημον, *ærumnosus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ πολυτλήμων, καὶ τὸ πολύτλημον, *multum patiens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσχήμων, καὶ τὸ ἄσχημον, *indecorus, a, um.*

ὁ, καὶ ἡ αὐτοκράτωρ, καὶ τὸ αὐτόκρατορ, *sui juris existens.*
ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντόκρατορ, *omnipotens.*
ὁ, καὶ ἡ ἀκράτωρ, καὶ τὸ ἄκρατορ, *impotens.*
ὁ, καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητορ, *tristis, te.*

ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ἀσφαλές, *tutus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσθενής, καὶ τὸ ἀσθενές, *infirmus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσελγής, καὶ τὸ ἀσελγές, *petulans.*
ὁ, καὶ ἡ ἀσεβής, καὶ τὸ ἀσεβές, *impius, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ ἀτρεκής, καὶ τὸ ἀτρεκές, *certus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ λυσιτελής, καὶ τὸ λυσιτελές, *utilis, le.*

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

	ιν	τριγλώχιν	τριγλώχινος, tricuspis.
	ξ	ἅρπαξ	ἅρπαγος, rapax.
desinunt in	ρ ς. simpl. μάκαρ ut ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ		Gen. μάκαρος, τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ, felix.
	ς	λευκόκρας	λευκόκρατος, albi capitis.
	αρς	μάκαρς	μάκαρτος, felix.
	ψ	αἶθοψ	αἴθοπος, subfuscus.

Exempla Adjectivorum

Tertiæ Classis.

Simul observandæ proponuntur quorundam variæ terminationes in Nominativo, & Genitivo.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐάκτιν, *pulchros habens radios.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐγλώχιν, *pulchras habens cuspides.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτριγλώχιν, *cuspidibus munitus, a, um.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυγλώχιν, *multos habens angulos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ τανυγλώχιν, *extensos habens aculeos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὔριν, *sagax.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόῤῥιν, *aduncum habens nasum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, *nares latas habens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ παχύριν. *nasum habens crassum.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κολοβόῤῥιν, *mutilas nares habens.*

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτὰξ, κὸς, *pavidus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρῶναξ, κτος, *qui manibus operatur*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπίτεξ, εκος, *parturiens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνόπληξ, ηγος, *graviter feriens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώρηξ, ηκος, *varium habens thoracem*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, εκος, *cane, & vulpe natus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυάϊξ, κος, *valde impetuosus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὑσθειξ, χος, *suis pilos habens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ὁμηρομάστιξ, γος, *Homeri flagellum*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἔμφλοξ, γος, *ignitus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐφόρμιγξ, γος, *pulchram habens citharam*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πάνδοξ, κος, *hospes publicus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτώξ, κος, *timidus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρώξ, γος, *abruptus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, *conjunctus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δίπτυξ, χος, *duplex*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χρυσάμπυξ, κος, *aureum reticulum habens*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καλλιγύναιξ, αικος, *pulchras habens mulieres*.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιξόθηρ, ηρος, *semiferus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατυγάστηρ, ερος, *latum habens ventrem*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑξάχειρ, ειρος, *sex habens manus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρος, *testis*.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδειράς, άδος, *cacuminosus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αιδος, *puerorum amans*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἁβρόδαις, αιτος, *delicatus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, εως, *permultis navibus instructus*.
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δονακεὺς, έως, *arundinosus*.

ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαρς, αρνος, *multos agnos possidens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κατώβλεψ, πός, *deorsum respiciens.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιψ, πος, *relictus a capris.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χοιρόθλιψ, βος, *libidinosus.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶψ, ῶπος, *cæsios habens oculos.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ εὐρύοψ, οπος, *late sonans.*
ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἑλίκωψ, ωπος, *volubiles habens oculos.*

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

εἷς, unus.

Sing. { Maſ. Nom. εἷς, Gen. ἑνός, Dat. ἑνὶ, Acc. ἕνα.
Fem. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
Neut. Nom. ἓν, Gen. ἑνός, Dat. ἑνὶ, Acc. ἓν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur compoſita: οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν: μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν: nullus, nulla, nullum; habentque numerum pluralem.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύω, G. & D. δυοῖν, & Attice in feminino δυεῖν.

Obſervatur tamen, δύο eſſe omnium caſuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσὶ, in Plurali.

τρεῖς,

τρεῖς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν; Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Accusat. τοὺς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia; πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, decem, ἕνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαέξ, δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσιεῖς, εἰκοσιδύο, &c. τριάκοντα, τεσσαράκοντα, πεντήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐνενήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, tæ, ta; τριακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, mille: δισχίλιοι, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι, ἑπτακισχίλιοι, ὀγδοακισχίλιοι, ἐννεακισχίλιοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι, τρισμύριοι: & ita in reliquis.

ORDINALIA

Numerum significant in ordine.

Πρῶτος, primus: δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος, ἕκτος, ἕβδομος, ὄγδοος, ἔνατος, δέκατος, decimus: ἑνδέκατος, δυοκαιδέκατος, τρισκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, vicesimus: εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus: δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus: δισμυριοστὸς: & sic deinceps.

De

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt præsertim Comparativum, Superlativum, Patronymicum, Diminutivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in τέρος, fœminina in τέρα, neutra in τερον: Superlativa masculina in τατος, fœminina in τάτη, neutra in τατον: ita ut masculina, & neutra sint tertiæ Simplicium, fœminina secundæ.

Positivum.	*Comparativum.*	*Superlativum.*
ὁ λευκὸς,	ὁ λευκότερος,	ὁ λευκότατος.
ἡ λευκή,	ἡ λευκοτέρα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκότατον.
candidus, a, um.	candidior, ius.	candidissimus, a, um.

Quo-

Observatio.

Positiva in ος, quæ habent penultimam brevem, mutant in Comparativo, & Superlativo ο in ω: ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens: σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, sapiens. Excipe tamen κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus. Reperiuntur tamen κενώτερος, & στενώτερος: ἰσότερος, & ἰσώτερος.

Comparatio Irregularis.

	Compar.		*Superlat.*	
ἀγαθὸς bonus	ἀμείνων, ἀρείων, κρείττων, λωΐων	melior	ἄριστος, κράτιστος, λῷστος	optimus.
κακὸς malus	κακώτερος, κακίων, χείρων, χερείων poet.	pejor	κάκιστος, χείριστος	pessimus.
μέγας magnus	μείζων, μάσσων	major	μέγιστος	maximus.

μικρὸς parvus	μικρότερος, μείων, ἥττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων	minor	μικρότατος, ἥκιστος, ἐλάχιστος	minimus.
καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.	
αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος,	turpis.	
ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος,	inimicus.	
ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος,	facilis.	
πολὺς,	πλείων,	πλεῖστος,	multus.	

Quædam in ος, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo:

φίλος, φίλτερος, { φίλτατος, φίλιστος, } amicus.

γερανὸς, γεραίτερος, γεραίτατος, senex.

Ita παλαιὸς, *antiquus*, σχολαῖος, *otiosus*, θερεῖος, *æstivus*, παλαίτερος, παλαίτατος; σχολαίτερος, σχολαίτατος: θερείτερος, θερείτατος, &c.

Attici formant multa a Positivis in ος per (έστερος, έστατος. αίτερος, αίτατος. ίστερος, ίστατος.

ἄκρατος, ἀκρατέστερος, ἀκρατέστατος, incontinens.
ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, ἡσυχαίτατος, quietus.
ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος, & ὀλίγιστος, parvus.

Sunt

Sunt hujusmodi: αἰδοῖος, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος, *venerabilis*: ἄμορφος, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, *deformis*: ἄσμενος, ἀσμενέστερος, ἀσμενέστατος, *lubens*: σπουδαῖος, σπουδαιέστερος, σπουδαιέστατος, *studiosus*: ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, *peculiaris*: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίτατος, *medius*: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίτατος, *aequalis*: πλήσιος, πλησιαίτερος, πλησιαίτατος, *vicinus*: λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax*: λάγνος, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *salax*.

Eamdem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζών, *ostentator*, *fit* ἀλαζονίστατος: ἅρπαξ, *rapax*, ἁρπαγίστατος: βλάξ, *mollis*, βλακίστατος: κλέπτης, *fur*, *seu callidus*, κλεπτίστατος: πλήκτης, *percussor*, πληκτίστατος: πότης, *bibulus*, ποτίστατος: ψεύδης, *mendax*, ψευδίστατος. *Quaedam item in* ους, *sunt in* ότερος, *vel* ώτερος: *ut* διπλοῦς, *duplex*, διπλότερος: πορφυροῦς, *purpureus*, πορφυρώτερος. *Aliqua in* ην *formant in* ενότερος: *ut* τέρην, *tener*, τερενότερος.

Plurima in υς habent Comparativum in ίων, Superlativum in ιστος: ut βραδύς, tardus, βραδίων, βράδιστος: βαθύς, profundus, βαθίων, βάθιστος: ita γλυκύς, dulcis: παχύς, crassus: ὠκύς, velox: εὐρύς, latus: ταχύς, celer, quod & ταχίων, & θάσσων.

Comparativa in ων, praesertim irregularia, inflectuntur ad normam quintae Simplicium:

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ πλείων, καὶ τὸ πλεῖον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τοῦ πλείονος, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ πλείονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν πλείονα, καὶ τὸ πλεῖον, Voc. ὦ πλεῖον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πλειόνοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ πλείονες, καὶ τὰ πλείονα, Gen. τῶν πλειόνων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς πλείονας, καὶ τὰ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, καὶ ὦ πλείονα.

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparationem migrant in Adjectiva.

Ex substantivo:

Κέρδος, lucrum, fit κερδίων, lucrosior, κέρδιστος, lucrosissimus: ὕψος, altitudo, ὑψίτερος, altior, ὕψιστος, altissimus; κῦδος, gloria, κυδίων, & κυδότερος, gloriosior: θεός, deus, θεώτερος, divinior: βασιλεὺς, rex, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, regno potentior, & potentissimus; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτός ipse, αὐτότατος, ipsissimus.

Ex verbis:

Βάλλω, mitto. βέλτερος, & βελτίων, melior, βέλτιστος, optimus: φέρω, fero, φέρτερος, præstantior, φέρτατος, φέρτιστος, & φέριστος, præstantissimus: δεύω, relinquo, δεύτερος, posterior, δεύτατος, postremus.

Ex participio:

Ἐῤῥωμένος, validus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος, validior, validissimus.

Ex adverbiis:

Ἄνω, supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος, superior, supremus: κάτω, infra, κατώτερος, κατώτατος, inferior, infimus: μάλα, valde, μᾶλλον, μάλιστα, magis, maxime:

me: πόῤῥω, longe, πορῥώτερος, πορῥώτατος, longior, longissimus: πέρα, ultra, περαιτέρω, περαίτατον, ulterius, ultimum: ἐγγὺς, prope, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, vel ἐγγίων, ἔγγιστος, propior, proximus: ἔξω, extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος, exterior, extimus.

Ex Præpositionibus:

Ὑπὲρ, supra, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, superior, supremus: πρὸ, ante, πρότερος, prior, πρότατος, & eliso τ, factaque crasi, πρόατος, πρῶτος, primus.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur: ut Κρόνος, Saturnus, Κρονίδης, Saturnius, idest Saturni filius: Αἰακὸς, Æacus, Αἰακίδης, Æacides, idest Æaci nepos.

Masculina sunt in

ἀδης, orta a rectis Primitivorum primæ Simplicium, mutato ας, vel ης in ἀδης: ut, Αἰνείας, Æneas, Αἰνειάδης, Æneades: Ἱππότης, Hippotes, Ἱπποτάδης, Hippotades: vel etiam in ιαδης, quoties Primitivum in penultima genitivi est longum: ut Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.

ιδης ducta tum a Primitivis tertiæ Simplicium, verso ος recti in ιδης: ut Πρίαμος, Priamus, Πριαμίδης, Priamides: quanquam & in ἀδης, cum scilicet terminationem ος præcedit ι: ut Ἥλιος, Sol, Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis quintæ Simplicium, verso ος genitivi in ιδης: ut Νέστωρ, Νέστορος, Nestor, is, Νεστορείδης, Nestorides: Λητὼ, Λητόος, Latona, æ, Λητοΐδης, Latonides: Πηλεὺς, Πηλέος, Peleus, Πηλεΐδης, & synæresi

 Πηλεί-

Πηλείδης, Pelides: quoties enim terminationem ίδης præcedit ε, vel ο, vocales εϊ, & οϊ coalescunt in diphthongos ει, οι.

Ceterum Πηλεὺς, *& reliqua in* εὺς, *habent Jonice genitivum in* ῆος: *a quo itidem formatur Patronymicum: ut a* τῦ Πηλῆος, ὁ Πηλῆΐδης, *& epenthesi vocalis* α, *Poetis in Patronymicis familiari*, ὁ πηληϊάδης, τῦ Πηληϊάδυ, *& Jonice* Πηληϊάδεω, *apud Homerum primo versu Iliados.*

Feminina sunt in

Α'ς, & ὶς, nata a Patronymicis masculinis in άδης, & ίδης, rejecto δης: ut ὁ Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιὰς, filia Solis: ὁ Νεςορείδης, ἡ Νεςορεὶς, filia Nestoris.

Ι'νη, vel ώνη, rejecta ultima recti Primitivorum: quæ si fuerint tertiæ Simplicium in ος impurum, habebunt in ίνη: ut ὁ Ἄδρασος, Adrastus, ἡ Ἀδρασίνη, Adrasti filia: præcedente autem ι, in ώνη: ut ὁ Ἰκάειος, Icarius, ἡ Ἰκαειώνη, Icarii filia: ὁ Ἠετίων, Eetion, ἡ Ἠετιώνη, Eetionis filia.

De Diminutivis.

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; usitatiores, quæ sequuntur.

Masculina in

ων: μωρὸς, stultus; μωείων, stultulus.
αξ: Ῥόδιος, Rhodius; Ῥόδαξ, Rhodiolus.
ᾶς: Ζηνόδωρος, Zenodorus; Ζηνᾶς, Zenodorulus.
σκος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
λος: ναύτης, nauta; ναυτίλος, nautulus.
ῦς: Διονύσιος, Bacchus; Διονῦ, Bacchulus.

Fœmi-

Feminina in { ὐλ: Ὑψιπύλη, Hypsipyla, Ὑψυλίς, Hypsipylula. ἰς: κρήνη, fons; κρηνίς, ἴδος, fonticulus. ύνη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula. ίσκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.

Neutra in { ιον: γνώμη, sententia; γνωμίδιον, sententiola. αιον: γυνή, mulier; γυνάιον, muliercula. εῖον: ἄγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De Possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Desinunt in { κός: Πλάτων, Plato; Πλατωνικός, Platonicus. εος: Ἕκτωρ, Hector; Ἑκτόρεος, Hectoreus. ινος: ἄνθρωπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus. ιος: ὐρανός, cœlum; ὐράνιος, cœlestis. αῖος: Ῥώμη, Roma; Ῥωμαῖος, Romanus. ειος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχίλλειος, Achilleus. οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena. ῷος: πατήρ, pater, πατρῷος, patrius.

His adduntur aliqua in ώδης, & εις exeuntia, quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, inter'um copiam significant: ut λίθος lapis; λιθώδης, lapidosus: χάρις, gratia; χαρίεις, gratiosus: ἄμαθος, arena; ἀμαθώδης, & ἀμαθόεις, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent, quæ a nomine derivantur: ut a φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, φιλία, φιλοσύνη, amicitia; τὸ φίλιον, amicum; quo quidem nomine appellari possunt reliqua etiam species jam dicta.

Verbalia sunt, quæ proficiscuntur a Verbis. De his statim post Verba.

• De Heteroclitis.

Heteroclita sunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά: ὁ ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδροψ, legumen, τὰ χέδροπα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, & neutrius: ὁ δεσμὸς, vinculum, οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμά: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλὸς, vectis: ὁ μηρὸς, femur: ὁ νῶτος, dorsum: ὁ πυρσὸς, fax: ὁ σαθμὸς, statio: ὁ ταρσὸς, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινὸς, frenum.

In singulari numero generis sunt feminini, in duali vero masculini: ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε: ἡ πόλις, civitas, τὼ πόλιε: ἡ χεὶρ, manus, τὼ χεῖρε: ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compositis. Attice feminina omnia sic inflectuntur: ἡ τέχνη, ars, τὼ τέχνα: ἡ ἡμέρα, dies, τὼ ἡμέρα.

In singulari numero generis sunt feminini, in plurali feminini, & neutrius: ἡ κέλευθος, via, αἱ κέλευθοι, & τὰ κέλευθα.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius: τὸ σάδιον, stadium, οἱ σάδιοι, καὶ τὰ σάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu; sed vel propter significationem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, & equitatus: ὁ λίθος, lapis; ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus: vel propter dialectum: ut communiter masculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi, Attice feminina sunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίων, communiter, sed Jonice, ἡ κίων, columna.

He-

Heteroclita Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ ἀὴρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ, ignis; τὸ ἔλαιον, oleum.

Singulari, & Duali carent Festa; ut, τὰ Κρόνια, Saturnalia; τὰ Διονύσια, Bacchanalia; τὰ Ὀλύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut, Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μέγαρα, Megara: ita, ἄλφιτα, necessaria ad victum; ἐπιτίμια, præmia; ὀνείρατα, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclita Casibus.

1. *Deficientia casibus.*

Nullos casus habent nomina literarum; ut ἄλφα, βῆτα; omnes numeri a quatuor usque ad centum; ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ, pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut, τοῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δὼς donum, χρεὼν fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David; Δανιὴλ, Daniel.

Unius tantum casus est, ὦ τᾶν, o amice, & o amici. Duorum casuum, ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ φθόϊες, φθοῖς, placentæ, τοὺς φθόϊας, φθοῖς, placentas: ἄττα pro ἄτινα, quædam; nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλαις, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλας, ἄλληλα, mutuo, invicem: τοῦ ἀρνὸς, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum nomen, Ἰησοῦς, Jesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ῦς, ut ὁ

Διονῦς, Bacchulus, τοῦ ῦ, τῷ ῦ, τὸν ῦν. Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa..

Redundantia Casibus.

ὁ Ζεὺς, Jupiter: ὁ Ζὴν, Ζὰν, Δὶν, Δὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δεὺς, Βδεὺς, Δὶς, Gen. τοῦ Ζηνὸς, Διὸς, Dat. τῷ Ζηνὶ, Διῒ, Acc. τὸν Ζῆνα, Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Communis inflexio: ὁ Ζεὺς, Gen. τοῦ Διὸς, Dat. τῷ Διῒ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζεῦ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione; ut ἡ ἀκτὶς, & ἀκτὶν, radius: vel genere, ut ὁ δεῖπνος, & τὸ δεῖπνον cœna: vel declinatione, ut ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, & ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, seu ὁ ὗος, τοῦ ὗϊς, filius, ὗιος.

Sic τὸ κάρα, τοῦ κάρατος, & τὸ κάρηνον, τοῦ καρήνου, & κὰρ indeclinabile, & τὸ κρὰς, τοῦ κρατὸς, & τὸ κράας, τοῦ κράατος, caput: ὁ μάκαρ, sive μάκαρς. τοῦ μάκαρος, & ὁ μακαρεὺς, τοῦ μακαρέως, beatus: ὁ δένδρος, & τὸ δένδρον, arbor: ὁ μάρτυς, & μάρτυρ τοῦ μάρτυρος, & ὁ μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου, testis: ὁ ἔλεος, & τὸ ἔλεος, misericordia. ὁ σκότος, & τὸ σκότος, tenebra.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τοῦ Δάρου. Δάρεως. Δάρητος, Dares: τὸ δόρυ, τοῦ δόρυος, per metathesin δουρὸς, & τὸ δόρας, τοῦ δόρατος, & τὸ δόρος, τοῦ δόρεος. δόρους, & τὸ δοῦρας, ατος, hasta: ὁ λάας, lapis, τοῦ λάαος & per crasin λᾶος, & ὁ λᾶος. τοῦ λάου & ὁ λάας, τοῦ λάα, τῷ λάᾳ, & τὸ λᾶος, τοῦ λάεος, & ὁ λαῒς, τοῦ λαΐος & ὁ λᾶς, τοῦ λαὸς, lapis: ὁ Μίνως, τοῦ Μίνωος, & Μίνω, Minos: ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, & γέλω, risus. Hujusmodi sunt ὁ Θαλῆς, οῦ, vel Θάλης, ητος, Thales: ὁ λάχης, χου, vel λάχης, ητος, Laches: ὁ Μωσῆς. τοῦ Μωσοῦ, vel ὁ Μωϋσῆς. τοῦ Μωϋσοῦ, vel ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μωσέως, vel ὁ Μωϋσεὺς, τοῦ Μωϋσέως, Moyses: ὁ Οἰδίπους, τοῦ Οἰδίποδος, vel ὁ Οἰδιπόδης τοῦ Οἰδιπόδου, OEdipus.

Heter-

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ατος, ab inusitatis nominibus, in ας: ut τὸ ἧπαρ, τοῦ ἥπατος, hepar, ab ἧπας: sic ἦμαρ, dies; εἶδαρ, esca; φρέαρ, puteus; στέαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra; ὄνειαρ, utilitas; οὖθαρ, mamma. His addi possunt, τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος, aqua, τὸ οὖς, τοῦ ὠτὸς, auris, τὸ σκὼρ, τοῦ σκατὸς, oletum, τὸ ὄναρ, τοῦ ὀνείρατος, somnium, & alia.

Quandoque nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γύναιξ, inusitatum, pro quo ἡ γυνὴ, mulier, τῆς γυναικὸς, τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, sine ξ: interdum ὦ ἄνα, ab ἄναξ, rex: tria ἄναξ, νὺξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonasmo literæ τ, unde ἄνακτος, νυκτὸς, γάλακτος, pro ἄνακος, νυκὸς, γάλακος, a nominativis ὁ ἄναξ, rex, ἡ νὺξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in ηρ patiuntur syncopen: ὁ ἀνὴρ, vir, τοῦ ἀνέρος, & ἀνδρὸς, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὦ ἄνερ. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, & dativo sing. τέρος, τρὸς, τέει, τεὶ: ὁ πατὴρ, pater: ἡ γαστὴρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in άσι: quidam tamen volunt γαστῆρσι, non γαστράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, καὶ ἡ κύων, canis, κυνὸς, κυνὶ, κύνα, pro κύονος, κύονι, κύονα: sic ὁ, καὶ ἡ ἀρὴν, agnus, ἀρνὸς, ἀρνὶ, ἄρνα, pro ἀρένος, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὁλοπαθῆ, ideſt quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαθῆ, quæ in paucioribus.

Ὁλοπαθῆ.

Nomina in *οος*.

1. Simplicium. Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, mens, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.
Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥοῦς, fluxus: ὁ πλόος, πλοῦς, navigatio: & adjectiva ἁπλόος, ἁπλοῦς, ſimplex: διπλόος, διπλοῦς, duplex: τριπλόος, τριπλοῦς, triplex: quorum feminina, & neutra ubique contrahuntur.

2. Simplicium. Sing. Nom. ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ, Genit. τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς, Dat. τῇ ἁπλόῃ, ἁπλῇ, Acc. τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν, Voc. ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. & Dat. ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν.
Plural. Nom. αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς, Acc. τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς, Voc. ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.

3. Simplicium. Sing. Nom. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Genit. τοῦ ἁπλόου, ἁπλοῦ, Dat. τῷ ἁπλόῳ, ἁπλῷ, Acc. τὸ ἁπλόον, ἁπλοῦν, Voc. ὦ ἁπλόον, ἁπλοῦν.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἁπλόω, ἁπλῶ, Gen. & Dat. τοῖν ἁπλόοιν, ἁπλοῖν.

Plural.

Plural. Nom. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Gen. τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν, Dat. τοῖς ἁπλόοις, ἁπλοῖς, Acc. τὰ ἁπλόα, ἁπλᾶ, Voc. ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ.

Nomina in εος.

Sing. Nom. ὁ χρύσεος, χρυσοῦς, aureus, pro χρύσους: irregulariter enim accentus locum suum non servat, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεε, χρυσοῦ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσέη, χρυσῆ, aurea, Gen. τῆς χρυσέης, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσέῃ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσέην, χρυσῆν, Voc. ὦ χρυσέη, χρυσῆ, &c.
Sing. Nom. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, aureum, Gen. τοῦ χρυσέου, χρυσοῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσεον, χρυσοῦν, Voc. ὦ χρύσεον, χρυσοῦν, &c.

Similiter ὁ ἀργύρεος ἀργυροῦς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργύρεον ἀργυροῦν, argenteus: ὁ χάλκεος χαλκοῦς, ἡ χαλκέη χαλκῆ, τὸ χάλκεον χαλκοῦν, areus: τὸ ὀστέον ὀστοῦν, τοῦ ὀστέου ὀστοῦ, os, ossis.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasin factas.

(ὁ σιμόεις σιμοῦς, Simois, τοῦ σιμόεντος σιμοῦντος: ὁ
όεις (πλακόεις πλακοῦς, placenta, τοῦ πλακόεντος πλακοῦν-
οῦς (τος.

ήεις (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τοῦ τιμήεντος τιμῆν-
ῆς (τος.

άεις (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τοῦ ἀλλάεντος ἀλλᾶντος.
ᾶς (

αῒς (ὁ, καὶ ἡ παῒς, παῖς, puer, vel puella, τοῦ, καὶ τῆς
αῖς (παΐδος, παιδός.

αῒς (ἡ δαῒς δᾷς, fax, τῆς δαΐδος δᾳδός.
ᾷς (

έαρ (τὸ κέαρ, κῆρ, cor, τοῦ κέαρος, κῆρος: τὸ στέαρ, στῆρ, τὸ
ῆρ (adeps, τοῦ στέαρος, στῆρος.

εὼν (ὁ κενεὼν, κενὼν, venter, τοῦ κενεῶνος, κενῶνος.
ὼν (

άας (τὸ κράας, κρᾶς, caput, τοῦ κράατος, κρατὸς.
ᾶς (

Ad Heteroclita ὁλοπαθοῦ *revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut* Ἑρμέας ῆς, τοῦ Ἑρμέου οῦ, *Mercurius:* ὁ Ἀπελλεὴς ῆς, τοῦ Ἀπελλέου οῦ, *Apelles: aliqua etiam secundæ; ut* ἡ μνάα ᾶ, τῆς μνάας ᾶς, *mina:* ἡ γαλέη ῆ, τῆς γαλέης ῆς, *mustela. Itaque omnes declinationes Simplicium, præter quartam, admittunt contractionem in casibus omnibus.*

Substantiva in υς υος, & ὺς ύος contrahuntur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plural. ut, ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος racemus, οἱ βότρυες βότρυς, τοὺς βότρυας βότρυς, ὦ βότρυες βότρυς: ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, piscis, οἱ ἰχθύες ἰχθῦς, τοὺς ἰχθύας ἰχθῦς, ὦ ἰχθύες ἰχθῦς.

Adjectiva in ὺς έος, crasin patiuntur in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali more primæ declinationis Contractorum: ut ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, suavis. τῷ ἡδέϊ ἡδεῖ, οἱ, καὶ αἱ ἡδέες ἡδεῖς, τοὺς, καὶ τὰς ἡδέας ἡδεῖς, ὦ ἡδέες ἡδεῖς.

Imparisyllaba in ους similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut, ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, bos, οἱ βόες βοῦς, τοὺς βόας, βοῦς, ὦ βόες βοῦς.

Com-

Comparativa in *ων* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis, elisa litera *ν*, ac deinde facta crasi ex *ο*, & sequenti vocali: ut *ὁ*, *καὶ ἡ μείζων*, major: *τὸν μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*: tum in tribu casibus pluralibus, Nom. Acc. Voc. omnis generis: *οἱ*, *καὶ αἱ μείζονες*, *μείζοες*, *μείζους*, *καὶ τὰ μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*: *τοὺς*, *καὶ τὰς μείζονας*, *μείζοας*, *μείζους*, *καὶ τὰ μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*: *ὦ μείζονες*, *μείζοες*, *μείζους*, *καὶ ὦ μείζονα*, *μείζοα*, *μείζω*.

Casibus aliquibus contrahuntur etiam hæc: *ἡ ἔρις*, *lis*, *αἱ ἔριδες*, *τὰς ἔριδας*, *ἔρεις*: *ἡ κάλπις*, *urna*, *αἱ κάλπιδες*, *τὰς κάλπιδας*, *κάλπεις*: *ὁ*, *καὶ ἡ ὄρνις*, *avis*, *οἱ*, *καὶ αἱ ὄρνιθες*, *τοὺς*, *καὶ τὰς ὄρνιθας*, *ὄρνεις*: *ἡ κλεῖς*, *clavis*, *τῆς κλειδὸς*, *τῇ κλειδὶ*, *τὴν κλεῖδα*, *καὶ κλεῖν*, *& in plur.* *αἱ κλεῖδες*, *τὰς κλεῖδας*, *κλεῖς*: *τὸ ἄστυ*, *muros*, *τοῦ ἄστεος*, *τῷ ἄστεϊ*, *ἄστει*: *τὸ πῶϋ*, *grex*, *τοῦ πώεος*, *τῷ πώεϊ*, *πώει*: *ὁ σάος*, *salvus*, *σῶς Attice*, *τὸν σάον σῶν*, *τοὺς σάους σῶς*, *τὰ σάα σᾶ*.

Contractio quædam Heteroclita

In Prima Contractorum.

Nomina propria in *ης*, composita a *κλέος*, contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Singul. Nom. *ὁ* Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. *τοῦ* Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Dat. *τῷ* Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Acc. *τὸν* Ἡρακλέεα Ἡρακλέη, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ. & Ἡρακλέην Ἡρακλῆν Atti. Voc. *ὦ* Ἡράκλεες Ἡράκλεις, Ἥρακλες, & Ἡρακλῆς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. *τὼ* Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Gen. & Dat. *τοῖν* Ἡρακλεέοιν Ἡρακλέοιν, Ἡρακλοῖν.

Plural. Nom. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Genit. *τῶν* Ἡρακλεέων Ἡρακλέων, Ἡρακλῶν, Dat. *τοῖς* Ἡρακλέεσι Ἡρακλέσι, Acc. *τοὺς* Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Voc. *ὦ* Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Eo-

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλῆς, *Themistocles*, Σοφοκλῆς, *Sophocles*, Περικλῆς, *Pericles*, Ἴφικλῆς, *Iphicles: & alia plurima.*

DE PRONOMINE.

Pronomen vel eſt Primitivum, vel Poſſeſſivum, vel Demonſtrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum

Primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ. & per aphæreſin μοῦ, μοί, μέ.
Dual. Nom. Acc. νῶϊ νώ, & νώ, Gen. Dat. νῶϊν νῷν.
Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Secundæ Perſonæ.

Sing. Nom. σύ, tu, Gen. σοῦ, Dat. σοί, Accuſ. σέ.
Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφώ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῷν.
Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Perſonæ.

Sing. Nom. caret, Gen. οὗ, ſui, Dat. οἷ, Acc. ἕ.
Dual. Nom. Acc. σφωέ σφέ, Gen. Dat. σφωῒν σφίν.
Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφίσι, Acc. σφᾶς.

Possessivum

Est octuplex.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.
σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.
ὃς, ἣ, ὃν, suus, sua, suum.

νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον, noster, a, um duorum.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον, vester, a, um duorum.
Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον, noster, a, um.
ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον, vester, a, um.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, suus, a, um.

Horum masculina, & neutra sunt tertiæ simplicium; feminina autem secundæ.

Derivantur Possessiva ἐμὸς, σὸς, ὃς *a tribus genitivis primitivorum*, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: νωΐτερος, & σφωΐτερος *a genitivis dualibus poeticis* νῶϊν, σφῶϊν: *reliqua tria* ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, *a genitivis pluralibus*, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.

Demonstrativum

Est duplex.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, Voc. ὦ οὗτος, ὦ αὕτη, ὦ τοῦτο, heus tu.

Dual. Nomin. Acc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύα, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, Voc. ὦ οὗτοι, ὦ αὗται, ὦ ταῦτα: heu vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, ille, illa, illud, Gen. ἐκείνου, ἐκείνης, ἐκείνου, Dat. ἐκείνῳ, ἐκείνῃ, ἐκείνῳ, Acc. ἐκεῖνον, ἐκείνην, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Acc. ἐκείνω, ἐκείνα, ἐκείνω, Gen. & Dat. ἐκείνοιν, ἐκείναιν, ἐκείνοιν.

Plural. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκείνων, Dat. ἐκείνοις, ἐκείναις, ἐκείνοις, Acc. ἐκείνους, ἐκείνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseos causa, ut res quasi præsens indicetur, addunt Demonstrativis iota acutum, ut οὑτοσὶ, τουτὶ, τουτωΐ, τουτονὶ: ἐκεινοσὶ, ἐκεινουὶ, &c. In neutro autem singulari τουτοΐ, & sæpius τουτὶ: in plurali vero pro ταῦτα dicunt ταυτί.

Relativum

Est unum.

Sing. Nom. αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, &c.

Composita tria sunt, carentia Nominativo: ἐμαυτοῦ, meiipsius, σεαυτοῦ, tuiipsius, ἑαυτοῦ, suiipsius.

Sing. Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, Accus. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό.

Sing. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, Accusat. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ: & per crasin σαυτοῦ, σαυτῷ, σαυτὸν, &c.

Sing. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, Acc. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτὸ. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia; declinaturque

que pluraliter & conjunctim, & divisim: ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτούς.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἑαυτῶν, *nostrum, vestrum, suiipsorum:* ἑαυτοὺς, *nos, vos, seipsos. Sic & interdum singulariter* ἑαυτοῦ, *tuiipsius,* ἑαυτον, *teipsum. Quum reperiuntur aspirata* αὑτοῦ, αὑτῷ, αὑτὸν, *& similia, crasis est pro* ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, *un certo tale*. Declinatur autem sic:

ὁ		τοῦ		τῷ		τὸν	
ἡ	δεῖνα	τῆς	δεῖνος	τῇ	δεῖνι	τὴν	δεῖνα.
τὸ		τοῦ		τῷ		τὸ	

Declinatur etiam ὁ δεῖνα, τοῦ δείνατος, τῷ δείνατι: *Et,* ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνα: *&* ὁ δεὶς, τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα, *apud Poetas.*

DE VERBO.

Affectiones propriæ Verbi.

Conjugationes tredecim	ſex Barytonorum in ω. tres Circumflexorum in ῶ. quatuor Verborum in μι.
Voces, ſive Formæ inflectendi	Activa in ω, ῶ, μι. Paſſiva / Media — in μαι.
Modi quinque	Indicativus. Imperativus. Optativus. Subjunctivus. Infinitivus.
Tempora novem	Præſens. Præteritum imperfectum. Præteritum perfectum. Præteritum pluſquam perfectum. Aoriſtus primus / Aoriſtus ſecundus — indefinita Præterita. Futurum primum. Futurum ſecundum. Paulo poſt futurum, in Paſſivo.
Numeri tres	Singularis. Dualis. Pluralis.
Perſonæ tres	Prima. Secunda. Tertia.

Affe-

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua Verbum est	*Personale, ut* γράφω, *scribo.* *Impersonale, ut* δεῖ, *oportet.*
Genera quinque	*Activum; ut* πέμπω, *mitto.* *Passivum; ut* πέμπομαι, *mittor.* *Neutrum; ut* ὑγιαίνω, *valeo.* *Commune, sive Medium; ut* βιάζομαι, *cogo, & cogor.* *Deponens, sive Submedium; ut* μάχομαι, *pugno.*
Species duæ	*Primitiva; ut* γαμέω, *uxorem duco.* *Derivativa; ut* γαμησείω, *nuptias cupio.*
Figuræ tres	*Simplex; ut* ἄγω, *duco.* *Composita; ut* περιάγω, *circumduco.* *Decomposita; ut* συμπεριάγω, *una circumduco.*

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona, quia habent Gravem Tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, & Acutum in penultima; ut τύπτω, verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativæ, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime præcedit terminationem ω, α, aut ομαι.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti, Futuro primo, Præterito perfecto Vocis Activæ; a quibus pendent cetera Tempora.

CHARACTERISTICÆ

Conjugationis

Primæ.

Præsentis.	Futuri.	Præteriti.
ϖ) β) φ) πτ)	(ψ)	(φ)

Secundæ.

κ) γ) χ) κτ)	(ξ)	(χ.

Tertiæ.

τ) δ) θ)	(σ)	(κ.

Quartæ.

ζ) σσ)	(ξ)	(χ.

vel

ζ) σσ)	(σ)	(κ.

Quin-

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(κ.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ῶ purum) (σ) (κ.

In terminationibus πτω, κτω, μνω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior

Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πτω: quorum Futurum in ψω: Præteritum in φα.

	Præsens		Futur.		Præter.
π	(τέρπω)		(τέρψω)		(τέτερφα, delecto.
β	(λείβω)	ψω	(λείψω)	φα	(λέλειφα, libo.
φ	(γράφω)		(γράψω)		(γέγραφα, scribo.
πτ	(τύπτω)		(τύψω)		(τέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, χω, κτω. Futur. in ξω. Præter. in χα.

κ	(πλέκω)		(πλέξω)		(πέπλεχα, plico.
γ	(λέγω)	ξω	(λέξω)	χα	(λέλεχα, dico.
χ	(βρέχω)		(βρέξω)		(βέβρεχα, rigo.
κτ	(τίκτω)		(τέξω)		(τέτεχα, pario.

Tertiæ.

In τω, δω, θω. Futur. in σω. Præter. in κα.

τ (ἀνύτω) (ἀνύσω) (ἤνυκα, perficio.
δ (ἄδω)σω(ἄσω)κα(ἦκα, cano.
θ (πλήθω) (πλήσω) (πέπληκα, impleo.

Quartæ.

In ζω, σσω, vel Attice ττω. Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ (παίζω)ξω(παίξω)χα(πέπαιχα, ludo.
σσ (ὀρύσσω) (ὀρύξω) (ὤρυχα, fodio.

vel

ζ (φράζω)σω(φράσω)κα(πέφρακα, dico.
σσ (πλάσσω) (πλάσω) (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut motum animi significant: ut οἰμώζω, ploro; στενάζω, ingemisco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἁρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χα, & κα.

Verba in σσω sequuntur Secundam; aliqua Tertiam: ut πράσσω, vendo; πτίσσω, pinso; πάσσω, spargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut ἐρέσσω, remigo: ἀφύσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ξω, *& Præt. in* χα; *at duplex Præsens. Hujusmodi sunt* σφάζω, *vel* σφάσσω, *jugulo:* φοινίζω, *&* φοινίσσω, *rubefacio:* μάζω, *&* μάσσω, *pinso. Sed* φρίσσω, *sive* φρίττω, *horreo. Fut.* ξω. *Præt.* κα.

Quin-

Quinta.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ, circumflexum: Præter. κα.

λ	ψάλλω		ψαλῶ		ἔψαλκα, digitis pulſo.	
μ	νέμω		νεμῶ		νενέμηκα, tribuo.	
ν	φαίνω	ῶ	φανῶ	κα	πέφαγκα, oſtendo.	
ρ	σπείρω		σπερῶ		ἔσπαρκα, ſero.	
μν	τέμνω		τεμῶ		τετέμηκα, ſcindo.	

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur Immutabiles, quod in Futuro non mutentur, ſed permaneant, ut in præſenti; tantum abjecta altera, ſi ſint duæ, ut ψάλλω, ψαλῶ, quod penultima hujus Futuri ſit brevis; ut infra dicetur.

Sexta.

In ω purum, hoc eſt, præcedente vocali, aut diphthongo: Futur. σω: Præter. κα. Nam, quæ in Futuro habent ſimplex σ, habent κ in Præterit.

α	γελάω		γελάσω		γεγέλακα, rideo.
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio.
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro.
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα, juro.
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior.
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔῤῥωκα, roboro.
αι	παίω	σω	παίσω	κα	πέπαικα, ferio.
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango.
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio.
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito.
οι	οἴω		οἴσω		ὦκα, fero.
ου	χρούω		χρούσω		κέκρουκα, pulſo.
υι	ὀπυίω		ὀπυίσω		ὤπυικα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in *μεν*: Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in *σι*, quod fit in Activis; aut in *ται*, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præt. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum

Vocis Activæ

Ex prima Conjugatione,

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus,

'A quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. (τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. (ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. (ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Aoristus secundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. (ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde futurum secundum.

S. (τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. (τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. (τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψῃς, τύψει. *Verberabo.*
D. (τύψετον, τύψετον.
P. (τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. (ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. (τετύφατον, τετύφατον.
P. (τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde plusquam perfectum.

S. (ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. (ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. (ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. (τύπτετον, τυπτέτων.
P. (τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. (τύπετον, τυπέτων.
P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. (τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. (τύψατον, τυψάτων.
P. (τύψατε, τυψάτωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. (τετύφετον, τετυφέτων.
P. (τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, *utinam.*

S. (τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. (τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. (τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoristus secundus.

S. (τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. (τύποιτον, τυποίτην.
P. (τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum secundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. (τυποῖτον, τυποίτην.
P. (τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Futurum primum.

S. (τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. (τύψοιτον, τυψοίτην.
P. (τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoristus primus.

S. (τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. (τύψαιτον. τυψαίτην.
P. (τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. (τύψεια, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. (τυψείατον, τυψειάτην.
P. (τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberavissem.*
D. (τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. (τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Mo-

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.
S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*
D. (τύπτητον, τύπτητον.
P. (τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.
Aoristus secundus ἐὰν
S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ. *Si verberavero.*
D. (τύπητον, τύπητον.
P. (τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.
Aoristus primus ἐὰν
S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ. *Si verberavero.*
D. (τύψητον, τύψητον.
P. (τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.
Perfectum, & plusquam perfectum ἐὰν
S. (τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ. *Si verberaverim.*
D. (τετύφητον, τετύφητον.
P. (τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

(Præs. & Imperf. τύπτειν.
(Aoristus 2. τυπεῖν.
(Futurum 2. τυπεῖν.
(Futurum 1. τύψειν.
(Aoristus 1. τύψαι.
(Perf. & plus. τετυφέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος. *Verberans.*
F. (ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. (τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Aori-

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπων, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
N. (τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος. *Verberaturus.*
F. (ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
N. (τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. (ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberavit.*
F. (ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
N. (τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος, *Qui verberavit.*
F. (ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. (τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπών
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Plusq.	ἐτετύφειν					

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγών
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέ-	λελε-	λελεχὼς
Plusq.	ἐλελέχειν			χω	χέναι	

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Part.
Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imp.	ἔπειθον					
Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθών
Fut. 2.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν
Fut. 1.	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοι-	πεπείκω	πεπεικέ-	πεπει-
	κειν		μι		ναι	κώς
Plusq.	ἐπεπεί-					

Quarta.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἔφραζον					
Aor. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδών
Fut. 2.	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσας
Perf.	πέφρακα	πέφρα-	πεφράκοι-	πεφρά-	πεφρα-	πεφρα-
		κε	μι	κω	κέναι	κώς
Plusq.	ἐπεφράκειν					

Quinta.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imp.	ἔσπειρον					
Aor. 2.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρών
Fut. 2.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν
Fut. 1.	σπερῶ		σπεροῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραι-	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	μι	ἐσπάρ-	ἐσπαρ-	ἐσπαρ-
			ἐσπάρκοι-	κω	κέναι	κώς
Plusq.	ἐσπάρκειν		μι			

Se-

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουον					
Aor. 2.	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοών
Fut. 2.	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκοῦσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκώς
Pluſq.	ἠκούκειν					

Temporum formatio.

Præſens.

Prœſens eſt thema, & fundamentum, ut *τύπτω.*

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præſenti, mutando *ω* in *ον*, & præponendo augmentum, ut *τύπτω*, *ἔτυπτον*.

Augmentum eſt duplex, Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum eſt *ε*, cum Verbum incipit a conſonante: tunc enim *ε* præfigitur Imperfecto, Pluſquam perfecto, Aoriſto primo, Aoriſto ſecundo modi Indicativi, ſed non in reliquis modis.

Attici mutant *ε* Syllabicum augmentum in Temporale *η*: ut *ἔμελλον*, *ἤμελλον*, futurus eram.

Verbis incipientibus ab *ο*, vel *ω*, Attici præfigunt *ε*: ut *ὁράω*, *ἑώραον*, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoriſtis ſive a vocali, ſive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a *ῥ*, geminatur *ῥ* poſt *ε*: ut *ῥίπτω*, *ἔῤῥιπτον*, projicio.

Tem-

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

Mutabiles Vocales	(α)	mutantur in	(η, ἀνύω, ἤνυον, perficio, bam.
	(ε)		(η, ἐλεύθω, ἤλευθον, venio, bam.
	(ο)		(ω, ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo, bam.

Mutabiles Diphthongi	(αι)	mutantur in	(ῃ, αἴρω, ᾖρον, tollo, bam.
	(αυ)		(ηυ, αὐξάνω, ηὔξανον, augeo, bam.
	(οι)		(ῳ, οἰκίζω, ᾤκιζον, condo, bam.]

Immutabiles Vocales	(η, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
	(ι, ἰξεύω, ἴξευον, visco aves capio.
	(υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuria afficio.
	(ω, ὤθω, ὦθον, impello.

Immutabiles Diphthongi	(ει, εἰκάζω, εἴκαζον, assimilo.
	(ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
	(ου, οὐτάζω, οὔταζον, vulnero.

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto post ε adsciscunt ι: ut, ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, εἷλκον, εἵλκυον, εἵλκιζον, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, εἷρπον, εἵρπιζον, serpo: ἑστήκω, plusquam perfect. εἱστήκειν, sto: ἑστιάω, εἱστίαον, convivio excipio: ἐάω, εἴαον, sino: ἕω, perf. pass. εἷμαι, induo, seu pono: ἐρύω, εἴρυον, traho: ἐθίζω, εἴθιζον, assuefacio: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, operor: ἕπω, εἶπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: ἔθω, perfect. med. εἴωθα, assuesco: ἑορτάζω, εἰόρταζον, & ἑόρταζον, festum celebro.

Quæ-

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut *οἰδαίνω*, *οἴδαινον*, tumeo: *Ea autem ſunt, quæ derivantur a dictionibus ſequentibus.*

ὄιαξ, clavus) *οιακίζω, οιάκιζον, clavum rego.*
οἶνος, vinum) *οἰνίζω, οἴνιζον, vinum oleo, ſeu emo.*
οἰωνὸς, augurium) *οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην, auguror.*
οἶμος, via) *οἰμάω, ὄιμαον, irruo.*
οἶστρος, æſtrus) *οἰστρέω, οἴστρεον, æſtro agito, & agitor.*
οἶος, ſolus) *οἰόω, deſtituo: unde οἰώθην, ſolus egi.*

His addunt οἰκουρέω, domi ſedeo: οἰμάζω, lugeo; quod & ὄιμωζον, & *ὤμωζον*.

De Augmento Compoſitorum.

Augmentum erit in principio, ſi Verba componantur vel cum

- Nomine: ut *φιλοσοφῶ*, *philoſophor*, a *φίλος*, amicus, & *σοφὸς*, ſapiens, *ἐφιλοσόφουν*.
- Pronomine *αὐτὸς*: ut *αὐτομολῶ*, fugio ad hoſtes; *ηὐτομόλουν*.
- Præpoſitione, quæ non mutet ſignificationem Verbi: ut *ἐνέπω*, idem cum ſimplici *ἔπω*, dico, *ἤνεπον*.
- Verbo ſimplici, quod non ſit in uſu: ut *ἀντιβολῶ*, ſupplico, *ἠντιβόλουν*.
- Adverbiis *ὁμοῦ*, vel *ὁμῶς*, ſimul: ut *ὁμολογῶ*, fateor, *ὡμολόγουν*.
- Particula privativa *α*: ut *ἀφρονῶ*, inſipiens ſum; *ἠφρόνουν*.

Augmentum erit in medio, ſi componantur vel cum

- Præpoſitione, quæ mutet ſignificationem Verbi: ut *γινώσκω*, cognoſco, *καταγινώσκω*, condemno; *κατεγίνωσκον*.
- Particulis *δυς*, male, & *εὐ*, bene, modo ſequatur vocalis mutabilis: ut *δυσαρεστῶ*, diſpliceo; *δυσηρέστουν*: *εὐεργετῶ*, benefacio; *εὐηργέτουν*. At ſequente conſonante, aut vocali immutabili, Simplicium regulam ſequuntur: ut *δυστυχω*, infelix ſum, *ἐδυστύχουν*: *εὐσεβῶ*, pietatem colo, *εὐσέβουν*: *εὐημερῶ*, proſpere ago, *εὐημέρουν*.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, habent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, conor, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, laudo, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, adoro, προσεκύνουν.

Quædam habent augmentum in principio, & in medio: ut ἀνορθῶ, corrigo; ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, molestus sum; ἠνώχλουν: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι, tolero; ἀνειχόμην, & ἠνειχόμην. *Sic* ὀνοματοποιῶ, *nomen fingo*: παροινῶ, *debacchor*: προοδοποιῶ, *viam patefacio*: ἀπαινοῦμαι, *abnuo*: *item* διαιτῶ, *arbiter sum*, *cum suis compositis*.

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur: ut ἐγγυῶ, ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα, despondeo: διακονῶ, ἐδιακόνουν, & διεκόνουν, ministro. Sic ἐμπολῶ, *versor*: μεθοδεύω, *methodo utor*.

Præpositionum ultima vocalis in compositione eliditur, si vocalis sequatur, exceptis πρὸ, & περὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: ut παρακούω, perperam audio; παρήκουον: a παρὰ, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατὰ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & crasi προὔβαλλον: a πρὸ, & βάλλω. Hinc προέχω, & προὔχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιῆγον. Sic & ἐπιορκῶ, pejero, ἐπιώρκουν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφὶ, & ἑλίσσω: ἀμφιέπω, & ἀμφέπω, circumstipo: ex ἀμφὶ, & ἕπω.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Verbum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut καθάπτομαι, attingo, ex κατὰ, & ἅπτομαι: ἀφαιροῦμαι, aufero, vel auferor, ex ἀπὸ, & αἱροῦμαι.

Aoristus Secundus.

Aoristus significat aliquid præteriisse, sed indefinite; Incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud italos, amai: *cum Præteritum Perfectum significet, modo aliquid præteriisse; ut apud Italos,* ho amato. *Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis causa in signifi-* can-

cando, sed propter copiam linguæ Græcæ; ut & duo Futura.

Formatur Aoristus Secundus a Præterito Imperfecto, Characteristica ejus retinenda; penultima vero corripienda: abjecta posteriore litera, retenta priore, si Verbum habeat πτ, κτ, μν, λλ: ut ἔτυπτον, ἔτυπον.

Ac si penultima vocalem habeat longam, aut diphthongum, ejus corripiendæ causa ita fere semper mutatur, ut hic ostenditur.

η (λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α (τρώγω, ἔτραγον, comedo.
αι (καίω, ἔκαον, uro.
αυ (παύω, ἔπαον, sedo.

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.
ου in ο: ἀκούω, ἤκοον, audio.
ει in ι: λείπω, ἔλιπον, linquo.

ει in 5. Conjug. in (dissyllabis in α: σπείρω, ἔσπαρον, sero.
(trissyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφελον, debeo.

Quædam dissyllaba habent penultimam longam: ut ᾄδω, ᾖδον, cano: ἔχω, εἶχον, habeo: ἥκω, ἧκον, venio: ἕλκω, εἷλκον, traho. Etiam trissyllaba: ut ἐνέγκω, ἤνεγκον, fero, πέρθω, ἔπαρθον, per metathesim, ἔπραθον, vasto: & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eamdem penultimam corripiendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον; si in σω, formant in δον: ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio: φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α; ut

πλέκω, ἔπλακον, plico	excipe	ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτραπον, verto		ἔβλεπον, vidi.
στέλλω, ἔσταλον, mitto		ἔφλεγον, ussi.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον, seco		

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
βάπτω, ἔβαφον, tingo.
σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Verba Sextæ finita in εύω, ύω, ύω; ut κρούω, pulso; τοξεύω, jaculor, ὀπυίω, uxorem habeo, carent Aoristo secundo, & Præterito medio. Ideo ἤκοον ab ἀκούω, audio, non est in usu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti solent; ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Futurum Secundum

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, & vertendo ον in ῶ circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. *Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rarissimo est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.*

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præsenti: variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, retenta eadem penultima, quæ Præsentis: ut τύπτω, τύψω.

Observationes.

¶ Futurum quintæ Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, si fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, psallo; κάμνω, καμῶ, laboro: vel elisa vocali subjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κει-

κρίνω, κρινῶ, judico; μολύνω, μολυνῶ, contamino. Inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut ψαλῶ, εῖς, εῖ: εῖτον, εῖτον: ὅμεν, εῖτε, ὅσι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis, ut θέλω, θελήσω, *volo:* ὀφείλω, ὀφειλήσω, *debeo:* μέλλω, μελλήσω, *cunctor:* αὔξω, αὐξήσω, *augeo:* ἕψω, ἑψήσω, *coquo:* ἀλέξω, ἀλεξήσω, *arceo. Sic* βέλομαι, βελήσομαι, *volo:* οἴμαι, οἰήσομαι, *puto: quasi a* θελέω, ὀφειλέω, *&c. e contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut* δοκέω, δόξω, *a* δόκω, *videor:* ὠθέω, ὤσω, *ab* ὤθω, *trudo. Reperitur tamen Futurum* δοκήσω.

Dissyllaba sextæ Conjugationis in έω formant Futurum in εύσω: ut πλέω, πλεύσω, navigo: ῥέω, ῥεύσω, fluo: πνέω, πνεύσω, spiro: præter δέω, δήσω, ligo. Duo in αίω, formant in αύσω: ut κλαίω, κλαύσω, fleo: καίω, καύσω, uro.

Polysyllaba quartæ Conjugationis in ίζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιεμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιεμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Præsentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio: τρέχω, θρέξω, curro: τύφω, θύψω, inflammo: ἔχω, ἕξω, *habeo*, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito augmento Imperfecti, cum penultima fere longa, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: εἶπα, dixi: ἤνεγκα, tuli; ἔθηκα, posui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, misi: ab ἔπω, ἐνέγκω, τίθημι, δίδωμι, ἵημι.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: ἔχεα, fudi; ἔσεα, concussi; ἤλεα, vitavi; ἔκηα, ac-

cendi: a χέω, σεύω, ἀλεύω, καίω, *vel* κάω: *quæ excludunt* σ. *Reperitur etiam* ἔχευσα, *&* ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem, producitur hac mutatione.

α simplex in η: ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, psallo.

αι	communiter	in α: φαίνω, φανῶ, ἔφανα,	
	Attice	in η vel: ᾐ	ἔφηνα, vel ἔφῃνα. appareo:
ε		in ει: σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα,	sero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sextæ, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἔφρασα, *dico:* κυλίω, κυλίσω, ἐκύλισα, *volvo. De hoc in Prosodia.*

Præteritum Perfectum.

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando ω in α, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regula de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum ε: ut τύπτω, τύψω, τέτυφα, verbero: γράφω, γράψω, γέγραφα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum ε præponitur: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα; sero: ζητῶ, ζητήσω, ἐζήτηκα,

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut ἀκέω, ἤκεον,

ἤκουον, ἤκουκα, audio, ὀνομάζω, ὠνόμαζον, ὠνόμακα, nomino: εἰκάζω, εἴκαζον, εἴκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, ϑ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χρίω, κέχρικα, ungo: ϑύω, τέϑυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post ε: ut ῥίπτω, ἔῤῥιφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a muta cum liquida γν, & quædam incipientia a γρ, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, ἐγνώρικα, cognosco: γρηγορῶ, ἐγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτόω, πέπτωκα, cado: κτάομαι, κέκτημαι, possideo: μνάομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, ἔκτακα, occido: κτίζω, ἔκτικα, fabrico.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαςέω, βεβλάςηκα, & ἐβλάςηκα, germino: similiter βλακεύω, piger sum; γλωττίζω, deblatero; γλύφω, insculpo; γνάμπτω, flecto; βλάπτω, noceo; ϑλάω, tundo: κρύπτω, abscondo.

Observationes.

Dissyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α: ut σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, sero: ςέλλω, ςελῶ, ἔςαλκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, psallo: φϑείρω, φϑερῶ, ἔφϑαρκα, *corrumpo*.

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα: ut νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, tribuo: τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, & per syncopen τέτμηκα, seco.

Dissyllaba in είνω, ίνω, ύνω, abjiciunt ν Futuri in Præterito: ut τείνω, τενῶ, τέτακα, extendo: κρίνω, κρινῶ, κέκρικα, judico: θύνω, θυνῶ, τέθυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ: ut φαίνω, φανῶ, πέφαγκα, appareo: μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo: semper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ: *At* μένω, μενῶ, μεμένηκα, *tanquam a* μενέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt ει: ut λήβω, λέληφα, εἴληφα, sumo: μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι, sortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præsentis: ut ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, congrego: ὄλλω, ὦλα, ὄλωλα, perii, Prætent. med. Si autem excesserit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corripitur hac mutatione.

η in ε: ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ω in ο: ἐρωτῶ, ἠρώτηκα, ἐρηρότηκα, interrogo.

	(ει in ι: ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.
abjecta prepositiva	(ευ in υ: ἐλεύθω, ἤλευθα, ἐλήλυθα, venio: Præt. Med.
	(οι : ἑτοιμάζω, ἡτοίμακα, ἐτήτομακα, paro.
abjecta subjunctiva	(in ο
	(ου : ἀκούω, ἤκουκα, ἀκήκοκα, audio.

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut ἀγήγερκα.

Retinent diphthongum ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα, *firmo*, *ut differat ab* ἐρήρικα, *quod ab* ἐρίζω. *contendo*.

Irregularia sunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, *&* *interposito* δο, ἐδη-

ἐδήδοκα, edo: *ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, & assumpto o, ἀγήοχα: item in Aorist. 2. ἦγον, ἄγηγον, & per metathesin ἤγαγον, duco.*

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὁράω, ὤρακα, ἑώρακα, video: ὤθω, pello, ὦσμαι, ἔωσμαι, Præter. pass. οἴγω, aperio, ἔωγα, Præt. med.

Sic εἴκω, οἶκα, ἔοικα, similis sum, Præter. Med. ἔπω, εἶπα, ἔειπα, dixi, Aor. 1. ἧκα, ἕηκα, misi; unde ξυνέηκα, commisi, item, intellexi: ὠσάμην, & ἐωσάμην, impuli.

Dissyllaba primæ, & secundæ Conjugationis, quæ habent ε in penultima præsentis, Attice vertunt illud ε in ο: ut κλέπτω, κέκλεφα, κέκλοφα, furor: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, rigo.

Præteritum Plusquamperfectum

Formatur a Perfecto mutando α in ειν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut τέτυφα, ἐτετύφειν: alioquin incipit, & augetur, sicut Perfectum; ut ἔσαλκα, ἐσάλκειν, miseram; ἤκουκα, ἠκούκειν, audieram: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut συνέσαλκα, συνεσάλκειν, contraxeram; ὑπήκουκα, ὑπηκούκειν, obedieram.

Præteritum Plusquamperfectum Atticum.

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione: ut δεδύκειν, pro ἐδεδύκειν, subieram.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερκα, ἠγηγέρκειν, congregaveram; ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν, foderam: ἀκήκοα, ἠκηκόειν, audieram. Excipe ἐληλύκειν, & ἐληλύθειν, veneram, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔολπα, speravi; ἔοργα, feci; ἔοικα, similis sum, habent augmentum in medio; ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐῴκειν.

Prima, & tertia singularis Attice est per η: ut ἐτετύφη

ἐγὼ,

ἐγώ, verberaveram ego: ἐτετύφει ἐκεῖνος, verberaverat ille.

Tertiam pluralem εισαν Attici efferunt per εσαν: ut ἐτετύφεσαν, verberaverant.

Observatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum ubique servat Augmentum: Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut τύπε: sed acuuntur tres, ἐλθέ, venito: εὑρέ, invenito; εἰπέ, dicito: sic Attice λαβέ, accipito: ἰδέ, videto: cum communiter dicant λάβε, ἴδε.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima οι; at in Aoristo primo Activo, & medio αι.

Circumflectit Futurum secundum: alioquin vox eadem cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus: apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando αιμι in εια: ut τύψαιμι, τύψεια.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet η, & ω: in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriam ῃ: in duali, & plurali tantum vocalem η.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Passivæ

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*
D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*
D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.
P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfe-

Perfectum.

S. (*τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.* *Verberatus sum.*
D. (*τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.*
P. (*τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.*

Unde plusquam perfectum.

S. (*ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.* *Verberatus eram.*
D. (*ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.*
P. (*ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.*

Unde paulo post Futurum.

S. (*τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται.* *Mox Verberabor, &*
D. (*τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον.* *pene jam verbera-*
P. (*τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.* *tus sum.*

Aoristus primus.

S. (*ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.* *Verberatus fui.*
D. (*ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.*
P. (*ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.*

Unde futurum primum.

S. (*τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.* *Verberabor.*
D. (*τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον.*
P. (*τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.*

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (*τύπτου, τυπτέσθω.* *Verberare.*
D. (*τύπτεσθον, τυπτέσθων.*
P. (*τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.*

Aoristus secundus.

S. (*τύπηθι, τυπήτω.* *Verberator tu.*
D. (*τύπητον, τυπήτων.*
P. (*τύπητε, τυπήτωσαν.*

Perfectum, & plusquam.

S. (τέτυψο, τετύφθω. *Verberatus esto.*
D. (τέτυφθον, τετύφθων.
P. (τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus primus.

S. (τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

S. (τυπείην, τυπείης, τυπείη. *Verberatus sim, vel*
D. (τυπείητον, τυπειήτην. *fuerim.*
P. (τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum secundum.

S. (τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum, & plusquam.

S. (τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη. *Verberatus sim, vel essem.*
D. (τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. (τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo post Futurum.

S. (τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο. *Mox verberer.*
D. (τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.
P. (τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Aori-

Aoristus primus.

S. (τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus sim, vel*
D. (τυφθείητον, τυφθειήτην. *fuerim.*
P. (τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Futurum primum.

S. (τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. (τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην.
P. (τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, *cum*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbera-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus ἐάν.

S. (τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
D. (τυπῆτον, τυπῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἐάν.

S. (τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ. *Si verberatus sim, vel essem.*
D. (τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
P. (τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus ἐάν.

S. (τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus sim, vel fue-*
D. (τυφθῆτον, τυφθῆτον. *rim, vel fuero.*
P. (τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Modus

Modus Infinitivus.

(Præs. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoristus 2. τυπῆναι.
(Futurum 2. τυπήσεσθαι.
(Perf. & plus. τετύφθαι.
(Paulo post Fut. τετύψεσθαι.
(Aoristus 1. τυφθῆναι.
(Futurum 1. τυφθήσεσθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. (τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. (τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

M. (ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. (ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. (τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Paulo post Futurum.

M. (ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου. *Mox Verberandus.*
F. (ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
N. (τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. (ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. (τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. (ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. (τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imp.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθείς
Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Plusq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
Fut. 1.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infin.	Partic.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην				(ναι	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆ-	φραδείς
Fut. 2.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Plusq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθείς
Fut. 1.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infini.	Part.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην				(ναι	
Aor. 2	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆ	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Plusq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθείς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοείς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. 1	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

Temporum Formatio.

Novem ſunt Tempora in voce Paſſiva: quorum tria deducuntur ab Activa. (Præſens.
(Præteritum.
(Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur a Præſenti Activo, mutando ω in ομαι: ut τύπτω, τύπτομαι.

Secunda perſona ſingularis Præſentis, ſicut & Futurorum deſinit in ῃ, *Attice in* ει; *communiter vero in hiſce quatuor*, βούλει, *vis*, οἴει, *putas*, ὄψει, *videbis*, ἔει, *& facta craſi*, εἶ, *es. Aliquando in quibuſdam Barytonis deſinit in*

in σαι; ut φάγεσαι, pro φάγῃ, comedis; & in aliquibus Circumflexis: ut καυχάεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχάῃ, καυχᾷ, gloriaris; ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, pro ὀδυνάῃ, ὀδυνᾷ, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando μαι in μην, & præponendo Augmentum: ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.
Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis, & Mediis, quæ in Activis, non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in Verbis in μι.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην: ut ἔτυπον, ἔτυπην.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi, addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam; in Prima persona in μαι; in Secunda in σαι; in Tertia in ται: cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio.

Ante μαι, habet β; quæ ob euphoniam vertitur in μ: ante σαι, habet π, non quidem expressam, sed impli-

plicitam in duplici ψ: ante πται, pariter habet π, non implicitam, sed expressam.

a τέτυφα, verberavi, quod a τύπτω,

μμαι (
ψαι (τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται: verberatus sum, es,
πται (est.

2. Conjugatio

Ante μαι, habet γ: ante σαι, habet κ, non expressam, sed implicitam in duplici ξ: ante ται, pariter habet κ non implicitam, sed expressam:

a λέλεχα, dixi, quod a λέγω,

γμαι, (
ξαι, (λέλεγμαι, λέλεξαι, λέλεκται: dictus sum, es, est.
κται, (

3. Conjugatio

Ante μαι, habet σ: ante σαι, nullam aliam: ante ται, pariter habet σ:

a πέπεικα, persuasi, quod a πείθω,

σμαι, (
σαι, (πέπεισμαι, πέπεισαι, πέπεισται: persuasus sum, es, est.
σται, (

4. Conjugatio

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab ὤρυχα, excavavi, quod ab ὀρύττω, vel ὀρύσσω,

γμαι, (
ξαι, (ὤρυγμαι, ὤρυξαι, ὤρυκται: excavatus sum, es, est.
κται, (

a νενόμικα, putavi, quod a νομίζω,

σμαι, (
σαι, (νενόμισμαι, νενόμισαι, νενόμισται: putatus sum, es, est
σται, (

5. *Conjugatio.*

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo Immutabiles λ, & ρ:

ab ἔσταλκα, misi, quod a στέλλω,

λμαι, (
λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται: missus sum, es, est.
λται, (

ab ἔσπαρκα, seminavi, quod a σπείρω,

ρμαι, (
ρσαι, (ἔσπαρμαι, ἔσπαρσαι, ἔσπαρται: seminatus sum, es, est.
ρται, (

Finita in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα, Passivum in ημαι.

a νενέμηκα, distribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, distributus sum, es, est.
ησαι, (a τετέμηκα, secui, quod a τέμνω,
ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται: sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abjecerant ν, abjiciunt & in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μαι, ideoque nec ante ται: nam quando nihil præponitur primæ personæ, nihil item tertiæ præponitur.

a κέκεικα, judicavi, quod a κείνω,

μαι, (
σαι, (κέκειμαι, κέκεισαι, κέκειται: judicatus sum, es, est.
ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revocant illud in Præterito Passivo: solum ante μ, propter euphoniam, mutatur in μ.

μμαι, (a πέφαγκα, ostendi, quod a φαίνω,
νσαι, (
νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται: ostensus sum, es, est.
Attice,)(Attice,
σμαι, (
σαι, (πεφασμαι, πέφασαι, πέφασται.
σται, (

6. Con-

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi ſit brevis, aſſumit ſσ in Præterito paſſivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (
σαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεσαι: perfectus ſum,
ται, (es, eſt.

Excipe δέδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεσμός, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἐρόω, aro.

Sin penultima Præteriti Activi ſit longa, nihil aſſumit.

a τετόξευκα, ſagitta petii, quod a τοξεύω,

μαι, (
σαι, (τετόξευμαι, τετόξευσαι, τετόξευται: ſagitta petitus
ται, (ſum, es, eſt.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρουσμαι a κρούω, pulſo: ἔπταισμαι a πταίω, impingo: κεκέλευσμαι a κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι a κλείω, claudo: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλουσμαι a κολούω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόω, pro quo γινώσκω, cognoſco.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Prima Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa ſolum terminatione.

(τετύμμεθον,
τέτυμμαι (
(τετύμμεθα.

(λελέγμεθον,
λέλεγμαι (
(λελέγμεθα.

(πεπείσμεθον,
πέπεισμαι (
(πεπείσμεθα.

ὤρυγμαι (ὠρύγμεθον,
(ὠρύγμεθα.

νενόμισμαι (νενομίσμεθον,
(νενομίσμεθα.

ἔσταλμαι (ἐστάλμεθον,
(ἐστάλμεθα.

τετέλεσμαι (τετελέσμεθον,
(τετελέσμεθα.

A tertia Singulari formatur ſecunda & tertia Dualis vertendo *αι* in *ον*, & ſecunda pluralis vertendo *αι* in *ε*, & ubique tenues in ſuas aſpiratas.

τέτυπται (τέτυφθον, τέτυφθον,
(τέτυφθε.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
(λέλεχθε.

πέπεισται (πέπεισθον, πέπεισθον,
(πέπεισθε.

ὤρυκται (ὤρυχθον, ὤρυχθον,
(ὤρυχθε.

νενόμισται (νενόμισθον, νενόμισθον,
(νενόμισθε.

ἐσταλ-

ἕσαλται (ἕσαλθον, ἕσαλθον,
(ἕσαλθε.

τετέλεσαι (τετέλεσθον, τετέλεσθον,
(τετέλεσθε.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi definit in ται purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interferunt σ.

νενέμηται (νενέμησθον, νενέμησθον,
(νενέμησθε.

κέκειται (κέκεισθον, κέκεισθον,
(κέκεισθε.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito ν ante ται purum.

νενέμηται: νενέμηνται.
κέκειται: κέκεινται.

Si vero ται non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum εἰσὶ, *sunt*.

τέτυπται: τετυμμένοι εἰσί.
λέλεκται: λελεγμένοι εἰσί.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, (verto.
στρέφω, ἔστρεφα, ἔστραμμαι,
sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Joni-

Jonica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiam pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando praecedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, *a* τύπτω, *verbero.*
2. λέλεκται, λελέχαται, *a* λέγω, *dico.*
4. τέτακται, τετάχαται, *a* τάττω, *ordino.*

In Tertia Conjugatione, & Quarta ubi imitatur Tertiam, mutatur σ in τ, δ, ϑ, pro ratione Characteristicae Aoristi secundi: quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. ἤνυσαι, ἠνύταται, *ab* ἀνύτω, *perficio.*
ἧσαι, ἥδαται, *ab* ἄδω, *cano.*
πέπεισαι, πεπείθαται, *a* πείθω, *persuadeo.*

4. πέφρασαι, πεφράδαται, *a* φράζω, *loquor.*
ὤρυκται, ὠρύγαται, *ab* ὀρύττω, *excavo.*

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἔψαλται, ἐψάλαται, *a* ψάλλω, *cano.*
ἔφθαρται, ἐφθάραται, *a* φθείρω, *corrumpo.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

6. δεδήλωται, δεδηλόαται, *a* δηλόω, *ostendo.*
πεποίηται, πεποιέαται, *a* ποιῶ, *facio.*
τέθειται, τεθέαται, *a* θέω, *pono, unde* τίθημι.
βέβληται, βεβλήαται, *Poet. pro* βεβλέαται, *a* βάλλω, *jacio.*

Ταυ-

Paulo post Futurum

Formatur a secunda persona Perfecti, posito ομ ante αι: ut τέτυψαι, τετύψομαι.

Præteritum plusquam perfectum

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona μαι in μην, in Secunda & Tertia αι in ο, & præfigendo ε, si Perfectum incipiat a simplici consonante: ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην: τέτυψαι, ἐτέτυψο: τέτυπται, ἐτέτυπτο.

Si Tertia singularis desinat in το purum in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interseritur σ, ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis desinit in ντο: ut ἐκέκειτο, accusatus erat; ἐκέκεισθον, ἐκεκείσθην, ἐκέκεισθε, ἐκέκειντο. Si autem exeat in το impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Substantivum ἦσαν, *erant*: ut ἐτέτυπτο, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando αι in ην, & Tenues in suas Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

μέμνηται,	ἐμνήσθην,	recordatus fui:	) assumunt
ἔῤῥωται,	ἐῤῥώσθην,	convalui:	) σ.
σέσωσαι,	ἐσώθην,	servatus fui:	abjicit σ.
εὕρηται,	εὑρέθην,	inventus fui:	)
ᾕρηται,	ᾑρέθην,	sublatus fui:	) mutant
ἐπῄνηται,	ἐπῃνέθην,	laudatus fui:	) η in ε.
ἔῤῥηται,	ἐῤῥέθην, & ἐῤῥήθην,	dictus fui:	
τέθειται,	ἐτέθην,	positus fui.	

Ob-

Observatio.

Verba, quæ in Præterito verterant ε in α, repetunt suum ε in Aoristo Primo: ut ἔσραμμαι, ἐσρέφθην, versus sum.

Verba in νω, quæ in Præterito abjecerant ν, hic illud poetice recipiunt: ut ἐκλίνθην, ἐκείνθην, pro ἐκλίθην, ἐκείθην, a κλίνω, inclino, & κείνω, judico. Et a πνέω, spiro, quamvis non desinat in νω, fit ἐπνύνθην.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona singulari Aoristi Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Observatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a Secunda Perfecti Indicativi, mutando αι in ο, ut τέτυψαι, τέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante αι in ω, & tenui, vel una, vel duabus in suam, vel suas Aspiratas, ut ἔψαλται, ἐψάλθω, τέτυπται, τετύφθω. Si autem ante ται fuerit vocalis, assumitur σ, ut κέκειται, κεκείσθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito θι: sed Primus desinit in τι, propter aliud θ præcedens, ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriusque Tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ, ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia

Præ-

Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante *μαι* Primæ personæ Præteriti passivi fuerit *η*, convertitur in *ῃ*: ut

a *νενέμημαι*, quod a *νέμω*, distribuo.
Sing. *νενεμῄμην*, *νενεμῇο* *νενεμῇτο*.
Dual. *νενεμῄμεθον*, *νενεμῇσθον*, *νενεμῄσθην*.
Plur. *νενεμῄμεθα*, *νενεμῇσθε*, *νενεμῇντο*.

υ in *ῡ*: ut

a *τέθυμαι*, quod a *θύνω*, festino.
Sing. *τεθύμην*, *τεθῦο*, *τεθῦτο*.
Dual. *τεθύμεθον*, *τεθῦσθον*, *τεθύσθην*.
Plur. *τεθύμεθα*, *τεθῦσθε*, *τεθῦντο*.

α in *αι*: ut

ab *ἔκταμαι*, quod a *κτείνω*, occido.
Sing. *ἐκταίμην*, *ἐκταῖο*, *ἐκταῖτο*.
Dual. *ἐκταίμεθον*, *ἐκταῖσθον*, *ἐκταίσθην*.
Plur. *ἐκταίμεθα*, *ἐκταῖσθε*, *ἐκταῖντο*.

ι manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breve fuerit in Præterito Indicativi: ut

a *κέκειμαι*, quod a *κείνω*, judico.
Sing. *κεκείμην*, *κεκεῖο*, *κεκεῖτο*.
Dual. *κεκείμεθον*, *κεκεῖσθον*, *κεκείσθην*.
Plur. *κεκείμεθα*, *κεκεῖσθε*, *κεκεῖντο*.

Si ante *μαι* sit diphthongus, cujus subjunctiva sit *υ*, tunc circumlocutione opus est, ut:

a *πέπαυμαι*, quod a *παύω*, finio.
Sing. *πεπαυμένος εἴην*, *εἴης*, *εἴη*.
Dual. *πεπαυμένω* *εἴητον*, *εἰήτην*.
Plur. *πεπαυμένοι εἴημεν*, *εἴητε*, *εἴησαν*.

Eo-

Eodem modo a τετόξευμαι, quod a τοξεύω, jaculor; τετοξευμένος εἴην.

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Praeteritum habet υ: ut a λέλυμαι, λελυμένος εἴην: sed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελῦο, λελῦτο; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελῦο, λελῦτο.

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum: ut

Sing. τετυμμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
Dual. τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
Plu. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante μαι primæ personæ Præteriti Indicativi fit ῶ; ut

a νενέμημαι
Sing. νενεμῶμαι, νενεμῇ, νενεμῆται.
Dual. νενεμώμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθον.
Plu. νενεμώμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, ut a πεποίημαι, πεποιῶμαι, a μέμνημαι, μεμνῶμαι; a κεχρύσωμαι, κεχρυσῶμαι: a τέθειμαι, τεθῶμαι: ut apparebit loco suo.

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum.

INFINITIVUS format Præteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo ε in αι, & penultima acuenda: ut τέτυφθε, τετύφθαι.

PARTICIPIUM acuit Penultimam in Præterito; ut τετυμμένος: ultimam in Aoristis; ut τυφθείς, τυπείς; antepenultimam in reliquis: ut τυψόμενος, &c.

Par-

Participia in μενος, & μενον ad tertiam pertinent Declinationem simplicium; in εὶς, & ἐν ad quintam: Feminina omnia ad secundam.

Verbum Barytonum

Vocis Mediæ

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias passive significat; ut ἄγομαι, duco, & ducor: κομίζομαι, porto, & portor: Mediamque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat: ut σέσηπα, computrui, a σήπω: μέμηνα, insanivi, a μαίνω, & similia: Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Plusquam Perfectum: Reliqua tempora Passivam.

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται. *Verbero, & Verberor.*
D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο. *Verberabam, & Verberabar.*
D. (ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. (ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο. *Verberavi, vel Verberatus*
D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην. *fui.*
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fu-

Futurum secundum.

S. (*τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται. Verberabo, vel Verberabor.*
D. (*τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.*
P. (*τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.*

Futurum primum.

S. (*τύψομαι, τύψῃ, τύψεται. Verberabo, vel Verberabor.*
D. (*τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.*
P. (*τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.*

Aoristus primus.

S. (*ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Verberavi, vel Verbe-*
D. (*ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. ratus fui.*
P. (*ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.*

Præteritum perfectum.

S. (*τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε. Verberavi, vel Verbera-*
D. (*τετύπατον, τετύπατον. tus sum.*
P. (*τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.*

Plusquam perfectum.

S. (*ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει. Verberaveram, vel Ver-*
D. (*ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην. beratus eram.*
P. (*ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.*

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (*τύπτου, τυπτέσθω. Verbera, vel verberare.*
D. (*τύπτεσθον, τυπτέσθων.*
P. (*τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.*

Aoristus secundus.

S. (*τυποῦ, τυπέσθω. Verberato, vel Verberator tu.*
D. (*τύπεσθον, τυπέσθων.*
P. (*τύπεσθε, τυπέσθωσαν.*

Aori-

Aoriſtus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*
D. (τύψαθον, τυψάθων.
P. (τύψαθε, τυψάθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. (τέτυπε, τετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus eſto.*
D. (τετύπετον, τετυπέτων.
P. (τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarem, vel Ver-*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην. *berarer.*
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoriſtus ſecundus.

S. (τυποίμην, τύποιο, τύποιτο. *Verberaverim, vel Ver-*
D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην. *beratus ſim, vel*
P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο. *fuerim.*

Futurum ſecundum.

S. (τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο. *Verberem, vel*
D. (τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην. *Verberer.*
P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Futurum primum.

S. (τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. *Verberem, vel Ver-*
D. (τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην. *berer.*
P. (τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Aoriſtus primus.

S. (τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. *Verberaverim, vel*
D. (τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. *Verberatus ſim,*
P. (τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο. *vel fuerim.*

H Per-

Perfectum, & plusquam perfectum:

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι. *Verberavissem, vel Ver-*
D. (τετύποιτον, τετυποίτην. *beratus sim, vel essem.*
P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, *cum.*

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται. *Si verberer, vel verbe-*
D. (τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *rarer.*
P. (τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Aoristus secundus.

S. (τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται. *Si verberavero, vel fi*
D. (τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον. *verberatus fuero.*
P. (τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Aoristus primus.

S. (τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται. *Si verberavero, vel fi*
D. (τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον. *verberatus sim, vel*
P. (τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται. *fuerim, vel fuero.*

Præteritum perfectum, & plusq. perf.

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ. *Si Verberaverim, vel*
D. (τετύπητον, τετύπητον. *Si verberatus sim, vel essem.*
P. (τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præs. & Imperf. τύπτεσθαι.
(Aoristus 2. τυπέσθαι.
(Futurum 2. τυπεῖσθαι.
(Futurum 1. τύψεσθαι.
(Aoristus 1. τύψασθαι.
(Perf. & plusq. τετυπέναι.

Par-

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Verberans, vel qui*
F. (ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης. *verberatur.*
N. (τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Futurum primum.

M. (ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου. *Verberaturus, vel*
F. (ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης. *verberandus.*
N. (τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης. *verberatus.*
N. (τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Perfectum, & plusquam.

M. (ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος. *Qui verberavit, vel*
F. (ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας. *verberatus.*
N. (τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes modos.

Prima.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Part.
Præs. Imp.	τύπτομαι ἐτυπτόμην	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος
Perf. Plusq.	τέτυπα ἐτετύπειν	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπώς.

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præs. Imp.	λέγομαι ἐλεγόμην	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος
Perf. Plusq.	λέλογα ἐλελόγειν	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογώς

Tertiæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præs.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imp.	ἐπειθόμην					
Aor. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
Fut. 1.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθώς.
Plusq.	ἐπεποίθειν					

Quartæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imp.	ἐφραζόμην					
Aor. 2.	ἐφραδόμην	φραδοῦ	φραδοίμην	φράδωμαι	φραδέσθαι	φραδόμενος
Fut. 2.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδούμενος
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφράδοιμι	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδώς
Plusq.	ἐπεφράδειν					

Quinta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Plusq.	ἐσπόρειν					

Sexta.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					ἀκοόμενος
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκ·οίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκουσόμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσάμενος
Aor. 1	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἠκοώς.
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	
Plusq.	ἠκόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præsens

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in ϐμαι: ut τυπῶ, τυπϐμαι.

Exceptio.

Ἔδομαι, πιόμαι, φαγόμαι: pro ἐδϐμαι, πιϐμαι, φαγϐμαι; ab ἔδω, edo; πίω, bibo; φάγω, edo, & Poetica illa βέομαι, ibo; νέομαι, per craſin νϐμαι, ibo.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo ω in ομαι: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imp.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπαροίμην	σπάρωμαι	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Fut. 2.	σπαροῦμαι		σπαροίμην		σπαρεῖσθαι	σπαρούμενος
Fut. 1.	σπεροῦμαι		σπεροίμην		σπερεῖσθαι	σπερούμενος
Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπειραίμην	σπείρωμαι	σπείρασθαι	σπειράμενος
Perf.	ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόροιμι	ἐσπόρω	ἐσπορέναι	ἐσπορώς.
Plusq.	ἐσπόρειν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Partic.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imp.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκοόμην	ἀκοοῦ	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. 2.	ἀκοοῦμαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκοούμενος
Fut. 1.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. 1	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος
Perf.	ἤκοα	ἤκοε	ἠκόοιμι	ἠκόω	ἠκοέναι	ἠκοώς.
Plusq.	ἠκόειν					

Tem-

Temporum formatio.

Præsens

Eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum

Eſt idem cum Imperfecto paſſivo.

Aoriſtus Secundus

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando *ον* in *όμην*: ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum Secundum

Formatur a Futuro ſecundo Activo vertendo ῶ circumflexum in ȣ̃μαι: ut τυπῶ, τυπȣ̃μαι.

Exceptio.

Ἐδόμαι, πιόμαι, φαγόμαι: *pro* ἐδȣ̃μαι, πιȣ̃μαι, φαγȣ̃μαι; *ab* ἔδω, *edo*; πίω, *bibo*; φάγω, *edo*, & *Poetica illa* βέομαι, *ibo*; νέομαι, *per craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Futurum Primum

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι*: ut τύψω, τύψομαι.

Obſervatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum deſinit

 in

in ῦμαι; nam Activum in ῶ circumflectitur, ut σπείρω, semino, σπερῶ, σπερῦμαι, ςέλλω, mitto, στελῶ, ςελῦμαι, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: ὑβείζω, contumelia afficio, ὑβειῶ, ὑβειῦμαι.

Aoristus Primus

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo α in άμην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

S. (ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. (ἐτυψάμεθον, ἐτύψαθον, ἐτυψάσθην.
P. (ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Præteritum Perfectum

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi assumendo Characteristicam Aoristi secundi activi, ut a τέτυφα, fit τέτυπα, a τέπαχα, τέπαγα, a πέφρακα, πέφραδα: nam Aoristi secundi activi sunt ἔτυπον, ἔπαγον, ἔφραδον.

In sexta Conjugatione tantum κ tollitur: ut a λέλυκα, λέλυα: quanquam hoc tempus, ut & Aoristus secundus, in hac Conjugatione rarius.

Quædam in sexta Conjugatione minuuntur etiam penultima vocali: ut a τετέλεκα, τέτελα: a μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: a δεδέπηκα, δέδεπα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medio, & penultimam corripiunt: ut γέγαα a γέγηκα: μέμαα a μέμηκα: unde participia γεγαώς, & γεγώς, μεμαώς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii est eadem, quæ Perfecti Activi, ut τέτυφα, τέτυπα.

Exce-

Exceptio.

Diſſyllaba, quæ habent ε in penultima Futuri, mutant ε in ο in penultima Præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima Præſentis Activi (ει) (αι) (α) mutatur in (οι) (η) (η)

ut (πείθω, πέποιθα: perſuadeo. (φαίνω, πέφηνα: appareo. (θάλλω, τέθηλα, germino.

Sed α aliquando ſervatur: ut ψάλλω, ἔψαλα, cano.

Cum χ, vel φ eſt Characteriſtica thematis, idem eſt Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, a γράφω, ſcribo: τέτρυχα, a τρύχω, attero.

Præteritum Pluſquamperfectum

Formatur a Præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi Verbum incipiat a ſimplici conſonante, vel a muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Obſervatio

In Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo, & Paſſivo, ſic & in Medio pendent ab Indicativo, ſimilia tempora a ſuis ſimilibus.

Aoriſtus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐτυψάμην, τύψαι, τυψαίμην, τύψασθαι, τυψάμενος.

OPTATIVUS habet Futurum ſecundum, quod in ſecun-

secundis, & tertiis personis differentem ab Aoristo secundo tantum accentu: nam Aorist. τυποίμην, τύποιο: Futur. τυποίμην, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoristum secundum in ἔσθαι: Futurum vero secundum in εῖσθαι: ut τυπέσθαι, τυπεῖσθαι.

PARTICIPIUM Aoristum secundum in όμενος, Futurum secundum in ούμενος.

Masculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Feminina ad secundam: excepto Præterito perfecto, cujus masculinum, & neutrum est Quintæ simplicium, Femininum secundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

In Voce

Activa, Passiva, Media,

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Aoristus 2.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. 2.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Perfect.	τέτρεφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρέφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Paulo post F.		τετράψομαι	

Mo-

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Aoriſtus 2.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ
Aoriſtus 1.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Perf. & pluſq.	τέτρεφε	τέτραψο	τέτροπε

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Aoriſtus 2.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. 2.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Futur. 1.	τρέψοιμι	τρεφθησοίμην	τρεψοίμην
Aoriſtus 1.	τρέψαιμι	τρεφθείην	τρεψαίμην
Perf. & pluſq.	τετρέφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετρόποιμι
Paulo poſt F.		τετραψοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoriſtus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoriſtus 1.	τρέψω	τρεφθῶ	τρέψωμαι
Perf. & pluſq.	τετρέφω	τετραμμένος ὦ	τετρόπω

Mo-

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπεῖσθαι
Futur. 1.	τρέψειν	τρεφθήσεσθαι	τρέψεσθαι
Aoristus 1.	τρέψαι	τρεφθῆναι	τρέψασθαι
Perf. & plusq.	τετρεφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Paulo post		τετράψεσθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπών	τραπείς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Futur. 1.	τρέψων	τρεφθησόμενος	τρεψόμενος
Aoristus 1.	τρέψας	τρεφθείς	τρεψάμενος
Perf. & plus.	τετρεφώς	τετραμμένος	τετροπώς.
Paulo post		τετραψόμενος	

Exempla Verborum Barytonorum.

Primæ Conjugationis.

Τρέπω, *verto.*
βλέπω, *aspicio.*
πέμπω, *mitto.*
λείπω, *relinquo.*
λάμπω, *luceo.*
μέλπω, *canto.*

π.
λέπω, *exuo.*
θάλπω, *foveo.*
δρέπω, *colligo.*
ἐρείπω, *everto.*
ῥέπω, *inclino.*

θλίβω,

θλίβω, *premo*.
στίλβω, *splendeo*.
ἀμείβω, *commuto*.
σέβω, *colo*.

β.
φέρβω, *pasco*.
τρίβω, *tero*.
ῥέμβω, *in gyrum ago*.

τύφω, *inflammo*.
νήφω, *vigilo*.
ἀλείφω, *ungo*.
στρέφω, *verto*.

φ.
γλάφω, *cavo*.
γλύφω, *fodio*.
δέφω, *excorio*.
ἐρέφω, *tego*.

ῥίπτω, *projicio*.
κλέπτω, *furor*.
κόπτω, *cædo*.
νίπτω, *lavo*.
κάμπτω, *flecto*.
θρύπτω, *frango*.
κύπτω, *incurvo*.
θώπτω, *assentor*.

πτ.
φαλίπτω, *desipio*.
χαλέπτω, *everto*.
χρίμπτω, *admoveo*.
δάπτω, *voro*.
δρύπτω, *lacero*.
ἐρέπτω, *edo*.
κολάπτω, *tundo*.
ὀλόπτω, *vello*.

Secundæ.

τήκω, *liquefacio*.
κρέκω, *pectine pulso*.
ἥκω, *venio*.
βρύκω, *mordeo*.
δίκω, *jacio*.

κ.
διώκω, *persequor*.
ἐρείκω, *frango*.
ἐρύκω, *contineo*.
πέκω, *pecto*.

πνίγω, *strangulo*.
οἴγω, *aperio*.

γ.
φλέγω, *uro*.
θέλγω, *mulceo*.

λήγω, *cesso.*
θίγω, *tango.*
τέγγω, *tingo.*
φρύγω, *torreo.*
ἀμέλγω, *mulgeo.*
ἐρεύγω, *ructo.*
θήγω, *acuo.*
φλέγω, *uro.*
σφίγγω, *stringo.*
ἀνώγω, *jubeo.*
ὀρέγω, *porrigo.*

νήχω, *nato.*
τεύχω, *struo.*
βρύχω, *strideo.*
ἄρχω, *impero.*
ἐλέγχω, *arguo.*

χ.
βρέχω, *madefacio.*
βράχω, *sono.*
βρόχω, *sorbeo.*
ῥέγχω, *sterto.*
ῥώχω, *dentibus fremo.*

Tertia.

δείδω, *timeo.*
μέδω, *impero.*
ἀείδω, *cano.*
τένδω, *comedo.*

δ.
ἄρδω, *irrigo.*
ἐρείδω, *figo.*
πέρδω, *pedo.*

κεύθω, *abscondo.*
κλώθω, *glomero.*
λήθω, *celo.*
πείθω, *persuadeo.*
φλεγέθω, *comburo.*
πέρθω, *vasto.*

θ.
βρίθω, *sum gravis.*
ἐρέθω, *lacesso.*
κνήθω, *scalpo.*
αἴθω, *uro.*
πρήθω, *inflammo.*

Quar-

Quarta.

σσ, ττ.

ῥήσσω, att. ττω, frango.
νύσσω, att. νύττω, pungo.
πάσσω, att. ττω, inspergo.
τινάσσω, att. ττω, quatio.
μαλάσσω, att. ττω, mollio.
ἀμύσσω, att. ττω, lacero.
θάσσω, att. ττω, sedeo.
θωΰσσω, att. ττω, clamo.
φλανύσσω, att. ττω, garrio.
φράσσω, att. ττω, munio.
φυλάσσω, att. ττω, custodio.
χαράσσω, att. ττω, scalpo.
ἀράσσω, att. ττω, amputo.
ἑλίσσω, att. ττω, volvo.
ὀδύσσω, att. ττω, irascor.
πράσσω, att. ττω, ago.
ῥάσσω, v. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cado.
αὐλίζω, in aula versor.
αὐγάζω, illucesco.
κομίζω, fero.
κτίζω, condo.
νομίζω, existimo.
θαμίζω, frequento.
θαυμάζω, miror.
θερίζω, meto.
θεσπίζω, vaticinor.
θωμίζω, flagris cado.
φαντάζω, apparere facio.
φλάζω, stulte loquor.
φλογίζω, inflammo.
φροντίζω, curo.
χωρίζω, separo.
βαλλίζω, tripudio.
οἰνίζω, vinum emo, vel sapio
ὀργίζω, ad iram excito.

Quinta.

λ.

τίλλω, vellico.
θάλλω, vireo.
ἀγγέλλω, nuncio.
ἰάλλω, emitto.
ἀχάλλω, mœreo.
σφάλλω, supplanto.
βδέλλω, mulgeo.
κωτίλλω, fabulor.
ὀφίλλω, adjuvo.
αἰκάλλω, blandior.
πάλλω, vibro.

βρίμω,

βρέμω, fremo.
γέμω, plenus sum.

μ.
δέμω, ædifico.

ῥαίνω, perfundo.
αὐαίνω, ficco.
ἀμυνω, auxilior.
κλινω, inclino.
τείνω, tendo.
λαχαίνω, fodio.
θαρσυνω, fiduciam affero.
θαυμαίνω, admiror.
θείνω, ferio.

ν.
θερμαίνω, calefacio.
φαλυνω, splendidum reddo.
φένω, interficio.
χλιαίνω, tepefacio.
χραίνω, coloro.
διαίνω, madefacio.
κραίνω, perficio.
ὀνομαίνω, nomino.

τείρω, vexo.
μείρω, divido.
θέρω, calefacio.
πείρω, transadigo.
φθείρω, corrumpo.
φύρω, misceo.

ρ.
ἐγείρω, excito.
κείρω, tondeo.
οἰκτείρω, commiseror.
ἀθύρω, ludo.
πταίρω, sternuto.
σαίρω, scopis purgo.

Sexta.

ω purum.

χρίω, ungo.
κωλύω, prohibeo.
λύω, solvo.
φθίω, labefacto.
φορύω, pinso.
χλίω, deliciis frango.
ἀφύω, haurio.
ἀρύω, germino.

δηρίω, contendo.
ἀνύω, perficio.
κυλίω, volvo.
ὁδεύω, iter facio.
κελεύω, jubeo.
κολούω, amputo.
θραύω, frango.

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia, duabus Syllabis in unam contractis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω, ποιῶ.

Nascuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde tres sunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præsentis.

Prima.

Præs.	Fut.	Præt.
έω	ήσω	ηκα

Secunda.

άω	ήσω	ηκα

Tertia.

όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.

Carent Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito Medio.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. εε contrahitur in ει
2. εο in ου
3. Si post ε sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo ε.

Verbum Circumflexum.

Ex prima Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ποιέω, ποιῶ: ποιέεις, ποιεῖς: ποιέει, ποιεῖ. **Facio.**
D. (ποιέετον, ποιεῖτον: ποιέετον, ποιεῖτον.
P. (ποιέομεν, ποιοῦμεν: ποιέετε, ποιεῖτε: ποιέουσι, ποιοῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐποίεον, ουν. ἐποίεες, εις: ἐποίεε, ει.
D. (ἐποιέετον, εῖτον. ἐποιεέτην, είτην.
P. (ἐποιέομεν, οῦμεν: ἐποιέετε, εῖτε. ἐποίεον, ουν.

Fut. 1. ποιήσω. Aor. 1. ἐποίησα. Præt. perf. πεποίηκα. Plusq. perf. ἐπεποιήκειν; ad normam Barytonorum, & hic, & in reliquis Modis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ποίεε, ποίει: ποιεέτω, ποιείτω.
D. (ποιέετον ποιεῖτον: ποιεέτων, ποιείτων.
P. (ποιέετε, ποιεῖτε: ποιεέτωσαν, ποιείτωσαν.

Aor. 1. ποίησον. Præt. perf. & plusq. πεποίηκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ποιέοιμι, οῖμι: ποιέοις, οῖς: ποιέοι, οῖ.
D. (ποιέοιτον, οῖτον: ποιεοίτην, οίτην.
P. (ποιέοιμεν, οῖμεν: ποιέοιτε, οῖτε: ποιέοιεν, οῖεν.

Inflexio Attica, & Æolica.

S. (ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
D. (ποιοίητον, ποιοιήτην.
P. (ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν.

Inflexio Dorica.

S. (ποιῴην; ποιῴης, ποιῴη.
D. (ποιῴητον, ποιωήτην.
P. (ποιῴημεν, ποιῴητε, ποιῴησαν.

Fut. 1. ποιήσοιμι. Aor. 1. ποιήσαιμι. Aor. Æol. ποιήσεια. Præt. perf. πεποιήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ποιέω, ῶ: ποιέῃς, ῇς: ποιέῃ, ῇ.
D. (ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. (ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Aor. 1. ποιήσω. Præt. perf. πεποιήκω.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέειν, ποιεῖν.
Fut. 1. ποιήσειν.
Aor. 1. ποιῆσαι.
Præt. perf. πεποιηκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.
M. (ὁ ποιέων, ῶν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.
F. (ἡ ποιέουσα, οῦσα: τῆς ποιεούσης, ούσης.
N. (τὸ ποιέον, οῦν: τοῦ ποιέοντος, οῦντος.

Fut. 1. ὁ ποιήσων. Aor. 1. ὁ ποιήσας,
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.
S. (ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, εῖται.
D. (ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέεσθον, εῖσθον.
P. (ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

Imperfectum.
S. (ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. (ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, είσθην:
P. (ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

Præt. perf. πεποίημαι. Plusq. perf. ἐπεποιήμην.
Paulo post Fut. πεποιήσομαι. Aor. 1. ἐποιήθην.
Fut. 1. ποιηθήσομαι.

Mo-

Modus Imperativus.

Præf. & Imperfectum.

S. (ποιέȣ, ȣ͂: ποιεέσθω, είσθω.
D. (ποιέεσθον, εῖσθον: ποιεέσθων, είσθων.
P. (ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, είσθωσαν.

Perf. & plusq. πεποίησο. Aor. 1. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperf.

εἴθε, utinam.

S. (ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. (ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. (ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & plusquam perf.

S. (πεποιήμην, ῇο, ῇτο.
D. (πεποιήμεθον, ῇσθον, ῄσθην.
P. (πεποιήμεθα, ῇσθε, ῇντο.

Paulo post Fut. πεποιησοίμην. Aor. 1. ποιηθείην.
Fut. 1. ποιηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperf.

ἐάν, cum.

S. (ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. (ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. (ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (πεποιῶμαι, ῇ, ῆται.
D. (πεποιώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. (πεποιώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Aor. 1. ποιηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέεσθαι, ποιεῖσθαι.
Perf. & plusq. πεποιῆσθαι.
Paulo post Fut. πεποιήσεσθαι.
Aoristus 1. ποιηθῆναι.
Futurum 1. ποιηθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperf.

M. (ὁ ποιεόμενος, ούμενος: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.
F. (ἡ ποιεομένη, ουμένη: τῆς ποιεομένης, ουμένης.
N. (τὸ ποιεόμενον, ούμενον: τοῦ ποιεομένου, ουμένου.

Perf. & plus. πεποιημένος. Paulo post Fut. πεποιησόμενος.
Aor. 1. ποιηθείς. Fut. 1. ποιηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem in voce Media, ac in Passiva: reliqua formantur, ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. ποιήσομαι.
Optat. ποιησοίμην.
Infinit. ποιήσεσθαι.
Partic. ποιησόμενος.

Aor.

Aor. 1.
Indicat. ἐποιησάμην.
Imper. ποίησαι.
Optat. ποιησαίμην.
Subjun. ποιήσωμαι.
Infinit. ποιήσασθαι.
Partic. ποιησάμενος.

Observatio.

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant, Futurum in ήσω, & έσω: Præteritum in ηκα, & εκα: ut καλέω voco, Fut. καλήσω, & καλέσω. Ita αἰνέω, laudo; φρονέω, sapio; φορέω, gesto; κορέω, satio; τελέω, perficio; πονέω, laboro; & alia.

Dissyllaba formant Futurum in εύσω: ut χέω, fundo; Fut. χεύσω. Sic ῥέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo. Excipitur δέω, ligo, cujus Fut. δήσω.

In Dissyllabis Primæ Conjugationis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis non contrahuntur; ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλῶ a φιλέω, amo, Aorist. 2. ἔφιλον, Futur. 2. φιλῶ, Præter. med. πέφιλα: inflectenda, ut Barytona Activa.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; nisi sequatur οι, vel ου: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscribitur, υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum

Ex Secunda Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. **Clamo.**
D. (βοάετον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.
P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. (ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, άτην.
P. (ἐβοάομεν, ῶμεν: ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων:

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.
Plusq. perf. ἐβεβοήκειν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. (βόαε, βόα: βοαέτω, βοάτω.
D. (βοάετον βοᾶτον: βοαέτων, βοάτων.
P. (βοάετε, βοᾶτε: βοαέτωσαν, βοάτωσαν.

Aor. 1. βόησον. Perf. & plusq. perf. βεβόηκε.

Modus Optativus.

Præf. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοάοιμι, ῷμι: βοάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. (βοάοιτον, ῷτον: βοαοίτην, ῴτην.
P. (βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

Inflexio Attica.

S. (βοῴην, βοῴης, βοῴη.
D. (βοῴητον, βοῳήτην.
P. (βοῴημεν, βοῴητε, βοῴησαν.

Fut. 1. βοήσοιμι. Aor 1. βοήσαιμι. Aor. Æol. βοήσεια.
Perf. & plusq. βεβοήκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. (βοάητον, ᾶτον: βοάητον, ᾶτον.
P. (βοάωμεν, ῶμεν: βοάητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

Aor. 1. βοήσω. Perf. & plusq. βεβοήκω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοάειν, βοᾷν.
Fut. 1. βοήσειν.
Aor. 1. βοῆσαι.
Perf. & plusq. perf. βεβοηκέναι.

Par-

Participium.

Præs. & Imperfectum.

M. (ὁ βοάων, ῶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.
F. (ἡ βοάουσα, ῶσα: τῆς βοαούσης, ώσης.
N. (τὸ βοάον, ῶν: τοῦ βοάοντος, ῶντος.

Fut. 1. βοήσων. Aor. 1. βοήσας. Perf. & plusq. βεβοηκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (βοάομαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάεται, ᾶται.
D. (βοαόμεθον, ώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον, βοάεσθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Imperfectum.

S. (ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. (ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. (ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Perf. βεβόημαι. Plusq. perf. ἐβεβοήμην. Paulo post Fut. βεβοήσομαι. Aor. 1. ἐβοήθην. Fut. 1. βοηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperf.

S. (βοάου, ῶ: βοαέσθω, άσθω.
D. (βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.
P. (βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perf. & plusq. βεβόησο. Aor. 1. βοήθητι.

Modus

Modus Optativus.

Præſ. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

S. (βοαοίμην, ώμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. (βοαοίμεθον, ώμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ώσθην.
P. (βοαοίμεθα, ώμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
D. (βεβοήμεθον, βεβοῇσθον, βεβοήσθην.
P. (βεβοήμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο.

Paulo poſt Fut. βεβοησοίμην. Aor. 1. βοηθείην.
Fut. 1. βοηθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præſens, & Imperfect.

ἐὰν, cum.

S. (βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. (βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. (βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Perf. & pluſq. perf.

S. (βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. (βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
P. (βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aor. 1. βοηθῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾶσθαι.
Paulo post Fut. βεβοήσεσθαι.
Aoristus 1. βοηθῆναι.
Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.
M. (ὁ βοαόμενος, ώμενος: τῦ βοαομένυ, ωμένυ.
F. (ἡ βοαομένη, ωμένη: τῆς βοαομένης, ωμένης.
N. (τὸ βοαόμενον, ώμενον: τῦ βοαομένυ, ωμένυ.

Perf. & plus. βεβοημένος. Paulo post Fut. βεβοησόμενος. Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem, atque Passiva: reliqua, ut Media Barytona.

Futur. 1.
Indicat. βοήσομαι.
Optat. βοησοίμην.
Infinit. βοήσεσθαι.
Partic. βοησόμενος.

Aorist. 1.
Indicat. ἐβοησάμην.
Imperat. βόησαι.
Optat. βοησαίμην.
Subjun. βοήσωμαι.
Infinit. βοήσασθαι.
Particip. βοησάμενος.

Observatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in άσω, Præt. in ακα: præsertim habentia ε, vel ι, ante άω: ut ἐάω, sino, ἐάσω, εἴακα: κοπιάω, laboro, κοπιάσω, κεκοπίακα: plurima habentia λ, vel ρ ante άω: ut γελάω rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικάω judico: διφάω quæro: θλάω tundo: μάω, & μαιμάω, vehementer cupio: νάω fluo: πάω possideo: σπάω, vello: τλάω suffero: φθάω prævenio: φλάω tundo: & alia.

Hæc tamen κάω, vel κάω, uro, & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Attici contrahunt αεις in ῆς, αει in ῆ, & αειν in ῆν, in his quatuor: ζῶ, ζῆς, ζῆ, ζῆν, vivo: πεινῶ, ῆς, ῆ, ῆν, esurio: διψῶ, ῆς, ῆ, ῆν, sitio: χρῶμαι, χρῆ, χρῆται, χρῆσθαι, utor.

Dores adhibent hanc contractionem αει in η ubique: Æoles vertunt in Infinito ᾶν in αῖς, ut γελαῖς pro γελᾶν.

Poetæ post contractionem in ω præponunt ο: ut καρηκομόωντες, pro καρηκομῶντες, caput comatum habentes: & α nonnunquam geminant, ut τιμάασθαι pro τιμᾶσθαι, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non desinat in ω purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut a τιμῶ, quod a τιμάω honoro, Aor. 2. ἔτιμον. Fut. 2. τιμῶ. Præt. Med. τέτιμα.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si post ο sequitur ω, vel η, fit contractio in ω.
2. Si post ο sequitur ε, vel ο, vel ου, fit contractio in ου.
3. Si post ο sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in οι: nisi in infinitivo, qui contrahitur in ουν.

Ver-

Verbum Circumflexum

Ex Tertia Conjugatione

Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόεις, οῖς: χρυσόει, οῖ.
D. (χρυσόετον, ῦτον: χρυσόετον, ῦτον.
P. (χρυσόομεν, ῦμεν: χρυσόετε, ῦτε: χρυσόουσι, ῦσι.

Imperfectum.

S. (ἐχρύσοον, ουν: ἐχρύσοες, ους: ἐχρύσοε, ου.
D. (ἐχρυσόετον, ῦτον: ἐχρυσοέτην, ούτην.
P. (ἐχρυσόομεν, ῦμεν: ἐχρυσόετε, ῦτε: ἐχρύσοον, ουν.

Fut. 1. χρυσώσω. Aor. 1. ἐχρύσωσα. Perf. κεχρύσωκα. Pluſ. perf. ἐκεχρυσώκειν.

Modus Imperativus.

Præſ. & Imperfectum.

S. (χρύσοε, ου: χρυσοέτω, ούτω.
D. (χρυσόετον, ῦτον: χρυσοέτων, ούτων.
P. (χρυσόετε, ῦτε: χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.

Aor. 1. χρύσωσον. Perf. & pluſq. perfect. κεχρύσωκε.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (χρυσόοιμι, οῖμι: χρυσόοις, οῖς: χρυσόοι, οῖ.
D. (χρυσόοιτον, οῖτον: χρυσοοίτην, οίτην.
P. (χρυσόοιμεν, οῖμεν: χρυσόοιτε, οῖτε: χρυσόοιεν, οῖεν.

Fut. 1. χρυσώσοιμι. Aor. 1. χρυσώσαιμι. Aor. Æol. χρυσώσεια. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (χρυσόω, ῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, οῖ.
D. (χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. (χρυσόωμεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόωσι, ῶσι.

Aor. 1. χρυσώσω. Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκω.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. χρυσόειν, χρυσοῦν.
Fut. 1. χρυσώσειν.
Aor. 1. χρυσῶσαι.
Perf. & plusq. κεχρυσωκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσόων, ῶν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
F. (ἡ χρυσόουσα, οῦσα: τῆς χρυσοούσης, ούσης.
N. (τὸ χρυσόον, οῦν: τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Fut. 1. χρυσώσων. Aor. 1. χρυσώσας. Perf. & plusq. perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. (χρυσοόμεθον, ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον,
(οῦσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται,
(οῦνται.

Imperfectum.

S. (ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, σοῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. (ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέ-
(σθην, ούσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ούμεθα: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο,
(οῦντο.

Perf. κεχρύσωμαι. Plusq. perf. ἐκεχρυσώμην.
Paulo post Fut. κεχρυσώσομαι. Aor. 1. ἐχρυσώθην.
Fut. 1. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

S. (χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. (χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. (χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perf. & plusq. κεχρύσωσο. Aor. 1. χρυσώθητι.

Modus Optativus.

Præs. & Imperfect.

εἴθε. utinam.
S. (χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οῖτο.
D. (χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοί-
(σθην, οίσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο,
(οῖντο.

Perfectum, & plusq.
S. (κεχρυσῴμην, κεχρυσῷο, κεχρυσῷτο.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῷσθον, κεχρυσῴσθην.
P. (κεχρυσώμεθα, κεχρυσῷσθε, κεχρυσῷντο.

Paulo post Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. 1. χρυσωθείην.
Fut. 1. χρυσωθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperf.

ἐάν, cum.
S. (χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, ῷ: χρυσόηται, ῶται.
D. (χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον,
(ῶσθον.
P. (χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται,
(ῶνται.

Perfectum & plusquam.

S. (κεχρυσᾶμαι, κεχρυσῷ, κεχρυσῆται.
D. (κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
P. (κεχρυσάμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aor. 1. χρυσωθῶ.

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. χροσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.
Perf. & plusq. κεχρυσῶσθαι.
Paulo post Fut. κεχρυσώσεσθαι.
Aor. 1. χρυσωθῆναι.
Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσοόμενος, ούμενος: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.
F. (ἡ χρυσοομένη, ουμένη: τῆς χρυσοομένης, ουμένης.
N. (τὸ χρυσοόμενον, ούμενον: τοῦ χρυσοομένου, ουμένου.

Perf. & plusq. κεχρυσωμένος. Paulo post Fut. κεχρυσωσόμενος. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενος.

Vocis Mediæ

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem in Voce Media, ac in Passiva: reliqua formantur, ut Media Barytona.

Fut. 1.
Indic. χρυσώσομαι.
Optat. χρυσωσοίμην.
Infinit. χρυσώσεσθαι.
Partic. χρυσωσόμενος.

Aorist.

Aor. 1.
Indicat. ἐχρυσωσάμην.
Imper. χρύσωσαι.
Optat. χρυσωσαίμην.
Subjun. χρυσώσωμαι.
Infinit. χρυσώσασθαι.
Partic. χρυσωσάμενος.

Observatio.

Verba in όω, a Nomine derivata, mutant in Futuro ο in ω: ut δηλόω, δηλώσω, manifesto, a δῆλος manifestus: cetera fere retinent ο: ut ἀρόω, ἀρόσω, aro, At δόω, δώσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

Exempla

Primæ Conjugationis

Circumflexorum

in εω.

κινέω, moveo.
κομέω, curam gero.
κονέω, festino, ministro.
κορέω, verro.
κρατέω, teneo.
οἰδέω, tumeo.
οἰκέω, habito.
ὀκνέω, cunctor.
αἰνέω, laudo.
ῥοφέω, exhaurio.
θαῤῥέω, confido.
θεωρέω, specto.
θρυλλέω, murmuro.
φορέω, gesto.
φθονέω, invideo.
φλέω, nugor.
φοβέω, terreo.
φρονέω, sapio.

αἰτέω, peto.
ἀλιτέω, pecco.
αὐθεντέω, auctoritatem usurpo.
αἱρέω, fruor.
πωλέω, verto.
φρουρέω, custodio.
χειροτονέω, per suffragia creo.
χωρέω, proficiscor.
βοηθέω, auxilior.
ζητέω, quaro.

Secunda.

in αω.

κοιμάω, dormire facio.
κολεράω, proculco.
κολλάω, glutino.
κομάω, comam alo.
ὀπτάω, torreo.
ὁρμάω, prorumpo.
ῥαίνω, aspergo.
πειράω, conor.
ῥ.κάω. decipio.
κυβερνάω, guberno.
θλαω, frango.
θράω. sedeo.
θρυγανάω, frico.
θυμιάω, odores incendo.
φλάω, contundo.
φλιδάω, putresco.
περάω, vendo, transeo.
φοιτάω, ventito.
φυσάω, sufflo.
χαλάω, remitto.
τιμάω, honoro.
βροντάω, tono.
γοάω, gemo.
χράω, comedo.
δαμάω, domo.
δαπανάω, consumo.
ἐρωτάω, interrogo.

Tertia.

in οω.

κληρόω, sorte deligo.
κοινόω communico.
ὁμοιόω, assimilo.
αἰσιμόω, insumo.
πληρόω, impleo.
ῥιζόω, stabilio.
χαριτόω, gratum reddo.
ἀρόω, aro.
δικαιόω, justifico.
ἐλευθερόω, libero.
λυθρόω, cruento.
λυχνόω, destruo.

θανα-

θανατόω, neco.
θεμόω, appropinquare cogo.
θυμόω, ad iram provoco.
φανερόω, manifesto.
φαρμακόω, pharmaca misceo.
φιμόω, os occludo.
ἀκριβόω, exquiro.
χρυσόω, inauro.
θεμελιόω, fundamentum jacio.
ἐρημόω, vasto.
φυσιόω, inflo.
φραγελλόω, flagello.

De Conjugationibus Verborum in μι.

Vocantur Verba in μι, propter ultimam syllabam μι, in quam desinunt: ut τίθημι.

Oriuntur ex sexta Conjugatione Barytonorum a Verbis desinentibus in έω, άω, όω, ύω: unde Quatuor sunt Conjugationes Verborum in μι.

Habent pro Characteristica, Prima ε: Secunda α: Tertia ο: Quarta υ.

Fiunt autem mutando ω ultimam syllabam in μι, vertendo brevem Characteristicam in longam, videlicet ε, α in η: ο in ω: υ correptum in υ productum; & præponendo Reduplicationem.

Reduplicatio duplex est:

Propria: cum prima consonans Thematis, vel Tenuis loco Aspiratæ cum ι brevi repetitur: ut,

θέω,	τιθέω,	τίθημι, pono.
δόω,	διδόω,	δίδωμι, do.

Impropria: cum ι solum præfigitur; idque vel cum Verbum incipit a ς, vel a Vocali: ut,

ςάω,	ἱςάω,	ἵςημι, sto.
ἕω,	ἱέω,	ἵημι, mitto.

Reduplicationem habent tantum Tres priores Conjugationes in Præsenti, & Præterito Imperfecto solum, per omnes Modos, & Participia. Quarta nullam habet; sed tantum in ea ω vertitur in μι, hoc modo:

1. a *θέω*,	formant	*τίθημι*, pono.
2. a *στάω*,		*ἵστημι*, sto.
3. a *δόω*,		*δίδωμι*, do.
4. a *ζευγνύω*,		*ζεύγνυμι*, jungo.

Multa sunt etiam sine Reduplicatione: ut *σβῆμι*, extinguo: *φημὶ*, dico: *ἄλωμι*, capio: *γνῶμι*, cognosco: & alia.

Poetæ perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporali. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι sine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλευθέρωμι ab ἐλευθερόω, libero: κλῦμι a κλύω; audio: aliaque plura, non tantum Poetis, sed & aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed per ε: ut νοέω, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τετέλημι, perficio: τλάω, τλῆμι, τέθλημι, tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicationis, repetunt duas primas literas Præsentis; ut ἀλυκτέω, ἀλύκτημι, ἀλαλύκτημι, in angustias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὀνέω, seu ὀνάω, ὄνημι, ὀνίνημι, juro. Aliquando Reduplicatio sive per ι, sive per ε, suapte natura brevis, producitur inserto μ: ut πράω, πρῆμι, πίμπρημι, comburo: πλάω, sive πλέω, πλῆμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδώσω pro δώσω: διδράσω a διδράσκω fugio.

Adver-

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Aoristus secundus: Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Destituuntur Verba in μι omni Futuro secundo, Præterito Perfecto Medio, Aoristo secundo Passivo.

Verba Quartæ Conjugationis, si Dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum: si Trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam modo Optativo, & Conjunctivo.

Inflexio Verborum

Ex quatuor Conjugationibus in μι.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τίθημι. τίθης, τίθησι.
D. (τίθετον, τίθετον.
P. (τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Joan. τιθέασι.

2. S. (ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
D. (ἵστατον, ἵστατον.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
D. (δίδοτον, δίδοτον.
P. (δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Jon. διδόασι.

4. S. (ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
D. (ζεύγνυτον, ζεύγνυτον. (γνύουσι;
P. (ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζευγνῦσι; in usu ζευ-

Imperfectum.

1. S. (ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
D. (ἐτίθετον, ἐτιθέτην.
P. (ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

2. S. (ἵστην, ἵστης, ἵστη.
D. (ἵστατον, ἱστάτην.
P. (ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
D. (ἐδίδοτον. ἐδιδότην.
P. (ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

4. S. (ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.
D. (ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
P. (ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Aoristus secundus.

1. S. (ἔθην, ἔθης, ἔθη.
D. (ἔθετον. ἐθέτην.
P. (ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

2. S. (ἔστην, ἔστης, ἔστη.
D. (ἔστητον, ἐστήτην.
P. (ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

3. S. (ἔδων. ἔδως, ἔδω.
D. (ἔδοτον. ἐδότην.
P. (ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν,

Futu-

Futurum primum.

1. θήσω.
2. στήσω.
3. δώσω.

Aoristus primus.

1. ἔθηκα.
2. ἔστησα.
3. ἔδωκα.

Cur ἔθηκα, ἔδωκα habeant κ, diximus loco suo.

Præteritum perfectum.

1. τέθεικα: ει pro η, more Bœotorum.
2. ἕστακα, pro ἕστηκα, ad differentiam ἕστηκα, quod est Præterit. Medium ab ἱστήκω, sto.
3. δέδωκα.

Præt. plusq. perf.

1. ἐτεθείκειν.
2. ἑστάκειν.
3. ἐδεδώκειν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

1. S. (τίθετι, τιθέτω.
D. (τίθετον, τιθέτων.
P. (τίθετε, τιθέτωσαν.

2. S. (ἵσταθι, ἱστάτω.
D. (ἵστατον, ἱστάτων.
P. (ἵστατε, ἱστάτωσαν.

3. διδο-

3. S. (δίδοθι, διδότω.
D. (δίδοτον, διδότων.
P. (δίδοτε, διδότωσαν.

4. S. (ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
D. (ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. (ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θές, θέτω.
D. (θέτον, θέτων.
P. (θέτε, θέτωσαν.

2. S. (στῆθι, στήτω.
D. (στῆτον, στήτων.
P. (στῆτε, στήτωσαν.

S. (δός, δότω.
D. (δότον, δότων.
P. (δότε, δότωσαν.

Aoriſtus primus.

1. θῆκον.
2. στῆσον.
3. δῶκον.

Præteritum Perf. & pluſq. perf.

1. τέθεικε.
2. ἕστακε.
3. δέδωκε.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

1. S. (τιθείην, τιθείης, τιθείη.
D. (τιθείητον, τιθειήτην.
P. (τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν, & τιθεῖεν.

2. S. (ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη.
D. (ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
P. (ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.

3. S. (διδοίην, διδοίης, διδοίη.
D. (διδοίητον, διδοιήτην.
P. (διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Aoristus secundus.

1. S. (θείην, θείης, θείη.
D. (θείητον, θειήτην.
P. (θείημεν, θείητε, θείησαν, & θεῖεν.

2. S. (σταίην, σταίης, σταίη.
D. (σταίητον, σταιήτην.
P. (σταίημεν, σταίητε, σταίησαν, & σταῖεν.

3. S. (δοίην, δοίης, δοίη.
D. (δοίητον, δοιήτην.
P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.

1. θήσοιμι.
2. στήσοιμι.
3. δώσοιμι.

Aoriſtus primus.

1. θήκαιμι.
2. στήσαιμι.
3. δώκαιμι.

Præt. Perfect. & pluſq.

1. τεθείκοιμι.
2. ἑστάκοιμι.
3. δεδώκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
D. (τιθῆτον, τιθῆτον.
P. (τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

2. S. (ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
D. (ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
P. (ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

3. S. (διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. (διδῶτον, διδῶτον.
P. (διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Aoriſtus ſecundus.

1. S. (θῶ, θῇς, θῇ.
D. (θῆτον, θῆτον.
P. (θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

2. S. (στῶ, στῇς, στῇ.
D. (στῆτον, στῆτον.
P. (στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

3. δῶ,

3. S. (δῶ, δῷς, δῷ.
D. (δῶτον, δῶτον.
P. (δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Aoriſtus primus.

1. θήκω.
2. ςήσω.
3. δώκω.

Præt. perf. & pluſq.

1. τεθείκω.
2. ἑςάκω.
3. δεδώκω.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

1. τιθέναι.
2. ἱςάναι.
3. διδόναι.
4. ζευγνύναι.

Aoriſtus ſecundus.

1. θεῖναι.
2. ςῆναι.
3. δοῦναι.

Futurum primum.

1. θήσειν.
2. ςήσειν.
3. δώσειν.

Aori-

Aoristus primus.

1. θεῖναι.
2. ςῆναι.
3. δοῦναι.

Præter. perf. & plusq.

1. τεθεικέναι.
2. ἑςακέναι.
3. δεδωκέναι.

Participium.

Præsens, & Imperfect.

1. M. (ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
F. (ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
N. (τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

2. M. (ὁ ἱςὰς, τοῦ ἱςάντος.
F. (ἡ ἱςᾶσα, τῆς ἱςάσης.
N. (τὸ ἱςὰν, τοῦ ἱςάντος.

3. M. (ὁ διδοὺς, τοῦ διδόντος.
F. (ἡ διδοῦσα, τῆς διδούσης.
N. (τὸ διδὸν, τοῦ διδόντος.

4. M. (ὁ ζευγνὺς, τοῦ ζευγνύντος.
F. (ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
N. (τὸ ζευγνὺν, τοῦ ζευγνύντος.

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ θεὶς, τοῦ θέντος.
F. (ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
N. (τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

2 M. (ὁ στὰς, τοῦ στάντος.
F. (ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
N. τὸ στὰν, τοῦ στάντος.

3 M. (ὁ δοὺς, τοῦ δόντος.
F. (ἡ δοῦσα, τῆς δούσης.
N. (τὸ δὸν, τοῦ δόντος.

Futurum primum.

1. θήσων.
2. στήσων.
3. δώσων.

Aoristus primus.

1. θήκας.
2. στήσας.
3. δώκας.

Perf. & plusq.

1. τεθεικώς.
2. ἑστακώς.
3. δεδωκώς.

Vocis Passivæ

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. (τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. (τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

2. ἵστα-

2. S. (ἵςαμαι, ἵςασαι, ἵςαται.
D. (ἱςάμεθον, ἵςασθον, ἵςασθον.
P. (ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςανται.

3. S. (δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. (διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον,
P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

4. S. (ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. (ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. (ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, & ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. (ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. (ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

2. S. (ἱςάμην, ἵςασο, & ἵςω, ἵςατο.
D. (ἱςάμεθον, ἵςασθον, ἱςάσθην.
P. (ἱςάμεθα, ἵςασθε, ἵςαντο.

3. S. (ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, & ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. (ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

4. S. (ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. (ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. (ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Perfectum.

1. τέθειμαι.
2. ἕςαμαι.
3. δέδομαι.

Plus.

Plusquam perfectum.

1. ἐτεθείμην.
2. ἑστάμην.
3. ἐδεδόμην.

Paulo post Futurum.

1. τεθείσομαι.
2. ἑστάσομαι.
3. δεδόσομαι.

Aoristus primus.

1. ἐτέθην.
2. ἐστάθην.
3. ἐδόθην.

Futurum primum.

1. τεθήσομαι.
2. σταθήσομαι.
3. δοθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfect.

1. S. (τίθεσο, & τίθου, τιθέσθω.
D. (τίθεσθον, τιθέσθων.
P. (τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

2. S. (ἵστασο, & ἵστω, ἱστάσθω.
D. (ἵστασθον, ἱστάσθων.
P. (ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

3. S. (δίδοσο, & δίδυ, διδόσθω.
D. (δίδοσθον, διδόσθων.
P. (δίδοσθε, διδόσθωσαν.

4. S. (ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. (ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. (ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Perf. & plusq.

1. τέθεισο.
2. ἕςασο.
3. δέδοσο.

Aoristus primus.

1. τέθητι.
2. ςάθητι.
3. δόθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

1 S. (τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. (τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. (τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

2. S. (ἱςαίμην, ἱςαῖο, ἱςαῖτο.
D. (ἱςαίμεθον, ἱςαῖσθον, ἱςαίσθην.
P. (ἱςαίμεθα, ἱςαῖσθε, ἱςαῖντο.

3. S. (διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. (διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
P. (διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Per-

Perfectum, & plusquam.

1. S. (τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. (τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. (τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

2. S. (ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
D. (ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
P. (ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.

3. S. (δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο.
D. (δεδοίμεθον, δεδοῖσθον, δεδοίσθην.
P. (δεδοίμεθα, δεδοῖσθε, δεδοῖντο.

Paulo post Futur.

1. τεθεισοίμην.
2. ἑστασοίμην.
3. δεδοσοίμην.

Aoristus primus.

1. τεθείην.
2. σταθείην.
3. δοθείην.

Futurum primum.

1. τεθησοίμην.
2. σταθησοίμην.
3. δοθησοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

1. S. (τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. (τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. (τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

2. S. (ἱςῶμαι, ἱςᾷ, ἱςᾶται.
D. (ἱςώμεθον, ἱςᾶσθον, ἱςᾶσθον.
P. (ἱςώμεθα, ἱςᾶσθε, ἱςῶνται.

3. S. (διδῶμαι, διδῷ, διδῶται.
D. (διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. (διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Præteritum, & plusq.

1. S. (τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. (τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. (τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

2. S. (ἑςῶμαι, ἑςᾷ, ἑςᾶται.
D. (ἑςώμεθον, ἑςᾶσθον, ἑςᾶσθον.
P. (ἑςώμεθα, ἑςᾶσθε, ἑςῶνται.

3. S. (δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται.
D. (δεδώμεθον, δεδῶσθον, δεδῶσθον.
P. (δεδώμεθα, δεδῶσθε, δεδῶνται.

Aoristus primus.

1. τεθῶ.
2. ςαθῶ.
3. δοθῶ.

Modus

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. *τίθεσθαι.*
2. *ἵστασθαι.*
3. *δίδοσθαι.*
4. *ζεύγνυσθαι.*

Perfectum, & plusquam.

1. *τεθεῖσθαι.*
2. *ἑστάσθαι.*
3. *δεδόσθαι.*

Paulo post Futur.

1. *τεθείσεσθαι.*
2. *ἑστάσεσθαι.*
3. *δεδόσεσθαι.*

Aoristus primus.

1. *τεθῆναι.*
2. *σταθῆναι.*
3. *δοθῆναι.*

Futurum primum.

1. *τεθήσεσθαι.*
2. *σταθήσεσθαι.*
3. *δοθήσεσθαι.*

Vocis Mediæ

Præſens, & Imperfectum per omnes Modos ſunt eadem, ac Paſſiva.

Modus Indicativus.

Aoriſtus ſecundus.

1\. S. (ἐθέμην, ἔθεσο, & ἔθου, ἔθετο.
D. (ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P. (ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

2\. S. (ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. (ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην.
P. (ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

3\. S. (ἐδόμην, ἔδοσο, & ἔδου, ἔδοτο.
D. (ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. (ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

1\. θήσομαι.
2\. στήσομαι.
3\. δώσομαι.

Aoriſtus primus.

1\. ἐθηκάμην.
2\. ἐστησαμην.
3\. ἐδωκάμην.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. (θέσο, & θοῦ, θέσθω.
   D. (θέσθον, θέσθων.
   P. (θέσθε, θέσθωσαν.

2. S. (στάσο, στάσθω.
   D. (στάσθον, στάσθων.
   P. (στάσθε, στάσθωσαν.

3. S. (δόσο, & δοῦ, δόσθω.
   D. (δόσθον, δόσθων.
   P. (δόσθε, δόσθωσαν.

Aoristus primus.

1. θῆκαι.
2. στῆσαι.
3. δῶκαι.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam.

1. S. (θείμην, θεῖο, θεῖτο.
   D. (θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
   P. (θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

2. S. (σταίμην, σταῖο, σταῖτο.
   D. (σταίμεθον, σταῖσθον, σταίσθην.
   P. (σταίμεθα, σταῖσθε, σταῖντο.

3. δοίη

3\. S. (δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. (δοίμεθον, δοῖσθον. δοίσθην.
P. (δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

1\. θησοίμην.
2\. στησοίμην.
3\. δωσοίμην.

Aoristus primus.

1\. θηκαίμην.
2\. στησαίμην.
3\. δωκαίμην.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

ἐὰν, cum.
1\. S. (θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. (θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. (θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

2\. S. (στῶμαι, στᾷ, στᾶται.
D. (στώμεθον, στᾶσθον, στᾶσθον.
P. (στώμεθα, στᾶσθε, στῶνται.

3\. S. (δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. (δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.
P. (δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Aoristus primus.
1\. θήκωμαι.
2\. στίσωμαι.
3\. δώκωμαι.

Modus

Modus Infinitivus.

Aoriſtus ſecundus.

1. θέσθαι.
2. σπάσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. θήσεσθαι.
2. στήσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoriſtus primus.

1. θήκασθαι.
2. στήσασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoriſtus ſecundus.

1. M. (ὁ θέμενος, τοῦ θεμένου.
F. (ἡ θεμένη, τῆς θεμένης.
N. (τὸ θέμενον, τοῦ θεμένου.

2. M. (ὁ σπάμενος, τοῦ σταμένου.
F. (ἡ σπαμένη, τῆς σπαμένης.
N. (τὸ σπάμενον, τοῦ σταμένου.

3. M. (ὁ δόμενος, τοῦ δομένου.
F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. (τὸ δόμενον, τοῦ δομένου.

Futu-

Futurum primum.

1. θησόμενοι.
2. στησόμενοι.
3. δωσόμενοι.

Aoriſtus primus.

1. θηκάμενοι.
2. στησάμενοι.
3. δωκάμενοι.

Temporum quorundam formatio

In Voce Activa.

Præſens.

De hujus formatione ſatis dictum eſt ſupra.

Imperfectum

Formatur a Præſenti, mutando μι in ν; & præponendo Augmentum, niſi Verbum incipiat ab ι poſitione longo: ut τίθημι, ἐτίθην: ſed ἵστημι, ἵστην.

Obſervatio.

Præſens, & Imperfectum Activum in Duali, & Plurali mutant Characteriſticam longam in brevem: ut τίθετον, ἵστατον, δίδοτον, ζεύγνυτον, &c.

Im-

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: ut ἐτίθεον, ἐτίθουν, ἐτίθεες, ἐτίθεις: ἵσταον, ἵστων, ἵσταες, ἵστας: ἐδίδοον, ἐδίδουν, ἐδίδοες, ἐδίδους, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut τίθει, ἵστα, δίδου, a contractis τιθῶ, ἱστῶ, διδῶ.

Aoristus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem; & præponendo Augmentum ε: ut ἐτίθην, ἔθην: sed ἵστην, ἔστην: quod, sicut etiam Præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram, seu passivam habet significationem: *steti, jacui, vel positus sum.*

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter ἔθην, ἔδων, & ἧν, ab ἵημι, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo: κλῦμι, ἔκλυν, audio.

Hi tres Aoristi secundi ἔθην, ἔδων, ἧν, in Indicativo singulariter sunt inusitati.

Observatio

In Modos reliquos.

IMPERATIVI Præsens formatur a Præsenti Indicativi, mutando μι in θι, & longam Vocalem in brevem: ut ἵστημι, ἵσταθι: sed τίθετι, non τίθεθι, propter aliud θ præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in θι: ut στῆθι, στήτω: γνῶθι, γνώτω: sed θὲς, & δὸς, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόθι: sicut etiam σχὲς, habeto, a σχῆμι; φρὲς, fer, a φρῆμι; ἕς, mitte, ab ἵημι, cum suis compositis.

OPTA-

OPTATIVI Præsens, τιθείην, ἱσταίην, διδοίην: & Aoristus secundus, θείην, σταίην, δοίην, per diphthongum, quæ continet Characteristicam Conjugationis ει, αι, οι.

SUBJUNCTIVI Præsens, τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ: ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ: διδῶ, διδῷς, διδῷ. Secunda & Tertia persona per diphthongum impropriam ῃ in prima Conjugatione, ᾳ in Secunda, ῳ in Tertia. Aoristus autem secundus θῶ, θῇς, θῇ: στῶ, στῇς, στῇ: δῶ, δῷς, δῷ, per ῃ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῳ in Tertia.

INFINITIVI Præsens, τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, ζευγνύναι per Characteristicam suæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἱστάναι, στῆναι. Excipiuntur θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præsens, τιθεὶς, διδοὺς, a themate τίθημι, δίδωμι, mutato μι in ς, & ad Characteristicam brevem sumptam addito ι in τιθεὶς, υ in διδοὺς: ἱστὰς ab ἵστημι, mutato μι in ς, & η in α longum: ζευγνὺς a ζεύγνυμι, mutato μι in ς. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἑστηκὼς, ἑστηκυῖα, ἑστηκὸς: & Jonice, ἑσταὼς, ἑσταότος: Jones enim e Præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripiunt: inde per crasin, ὁ ἑστὼς, ἑστῶτος: ἡ ἑστῶσα, ἑστώσης: τὸ ἑστὸς, ἑστῶτος, maximo in usu.

Temporum quorundam Formatio

In Voce Passiva.

Præsens

Formatur ab Activo τίθημι, mutando μι in μαι, & longam vocalem in suam brevem, ut & in reliquis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Præsentis exit in σαι: τίθεσαι, ἵστασαι: Attice tamen τίθῃ, ἵστῃ.

Sunt nonnulla in μι, quæ communiter formant Secundam personam in ῃ: κάθημαι, κάθῃ, sedeo; ἐπίσταμαι, ἐπίστῃ, scio; δύναμαι, δύνῃ, possum: pro κάθησαι, ἐπίστασαι, δύνασαι: quamvis istæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præsertim, retinent longam vocalem Activi: ut ὄνημαι, ὄνησαι, ὄνηται, *fruor; pro* ὄνεμαι, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, *pro* κάλεμαι, *ab Activo* κάλημι, *voco:* δίζημαι, *pro* δίζεμαι, *a* δίζημι, *quæro: sic in Secunda Conjugatione:* ὄρημαι, *pro* ὄραμαι, *ab* ὄρημι, *video.*

Imperfectum

A Præsenti τίθεμαι, verso αι in ην, & Augmento præposito. Cæterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro ἐτίθεσο, est etiam ἐτίθου: sic ἵστασο, & ἵστω: ἐδίδοσο, & ἐδίδου, expuncto σ, & duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Præteritum Perfectum

Formatur a Perfecto Activo, mutando *κα* in *μαι*, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris: ut *ἕστακα, ἕσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα*. Sed *τέθειμαι*, retinet Bœoticam Activi diphthongum.

Aoriſtus Primus.

Aoriſtus Primus *ἐτέθην* formatur à Tertia perſona Perfecti *τέθειται*, mutata *αι* in *ην*; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoriſti corripitur: a *τέθειται, ἐτέθην*, abjecta Subjunctiva *ι*, verſo autem *θ* in *τ*, propter alterum *θ* ſequens.

Obſervatio

In Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præſens *τίθεσο* formatur a Præſenti Indicativi mutando *μαι* in *σο*; retinendoque brevem Vocalem in omnibus Numeris. Ablato *σ* fit craſis Attica: *τίθεσο, τίθεο, τίθου: ἵστασο, ἵσταο, ἵστω: δίδοσο, δίδοο, δίδου*.

OPTATIVI Præſens *τιθείμην*, a Præſenti Indicativi mutando *αι* in *ην*, & ad penultimam brevem addendo *ι*: *ἵσταμαι, ἱσταίμην, δίδομαι, διδοίμην*. Præterea Secunda, ac Tertia perſona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, niſi Activum non ſit in uſu: ut *δύναμαι*, poſſum, *δυναίμην, δύναιο, δύναιτο*; quia non dicitur *δύνημι, δυναίην*. Quidam tamen *ἱσταίμην, ἵσταιο, ἵσταιτο*.

Perfectum *τεθείμην* nihil differt a Præſenti *τιθείμην*, niſi prima ſyllaba: quia illic eſt Reduplicatio, hic Augmentum.

SUB-

SUBJUNCTIVI Præsens τιθῶμαι simile est suo Circumflexo; nisi quod Secunda Singularis Tertiæ Conjugationis inflectitur per ῷ, non per οῖ: ut, διδῶμαι, διδῷ, διδῶται: & pro ἱστῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ἱστῶμαι, ῇ, ῆται: sic δυνῶμαι, δυνῇ, δυνῆται.

Perfectum τεθῶμαι nihil differt a Præsenti τιθῶμαι, nisi prima syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præsens τίθεσθαι a Secunda Plurali Præsentis Indicativi, mutando ε in αι.

Animadversio

In Vocem Mediam.

Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis.

Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in μι formantur, prædicta Tempora habuerint: ceterum desiderantur, ut dictum est.

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum; ut etiam Aoristus primus Activus.

Aoristus Secundus

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐτιθέμην, ἐθέμην, ἱστάμην, ἱστάμην, ἐδιδόμην, ἐδόμην. Convenit cum Præterito Plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, στάσο, σταίμην, στῶμαι, στάσθαι.

Im-

Imperativi Aoristus secundus θοῦ, fit a θέσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in ου contractis.

Cæterum Verba in μι, præsertim vero Polysyllaba Quartæ defectum Temporum aliunde sarciunt: ut ζεύγνυμι a ζευγνύω: Fut. 1. ζεύξω a ζεύγω: Aor. 1. ἔζευξα: Aor. 2. ἔζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum substantivum Εἰμί, sum.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (εἰμὶ, εἶς, vel εἶ, ἐστὶ.
D. (ἐστὸν, ἐστὸν.
P. (ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.
D. (ἦτον, ἤτην.
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusq. perfectum.

S. (ἤμην, ἦσο, ἦτο.
D. (ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
P. (ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. (ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται, vel ἔσται.
D. (ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
P. (ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. (ἔσο, καὶ ἴσθι, ἔστω.
D. (ἔστον, ἔστων.
P. (ἔστε, ἔστωσαν, vel ἔστων Att.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperf.

εἴθε, utinam.
S. (εἴην, εἴης, εἴη.
D. (εἴητον, εἰήτην.
P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο.
D. (ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
P. (ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præs. & Imperfect.

S. (ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. (ἦτον, ἦτον.
P. (ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὤν , τῦ ὄντος.
F. (ἡ ὖσα , τῆς ὔσης.
N. (τὸ ὄν , τῦ ὄντος.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος , τῦ ἐσομένυ.
F. (ἡ ἐσομένη. τῆς ἐσομένης.
N. (τὸ ἐσόμενον , τῦ ἐσομένυ.

Εἶμι, Eo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (εἶμι , εἶς , vel εἶ , εἶσι.
D. (ἴτον ἴτον.
P. (ἴμεν , ἴτε , ἴσι.

Imperfectum.

S. (ἐῖν , εἶς , εἶ.
D. (ἴτον , ἴτην.
P. (ἴμεν , ἴτε , ἴσαν.

Perfectum.

S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε.
D. (εἴκατον, εἴκατον.
P. (εἴκαμεν, εἴκατε, εἴκασι.

Plusquam perfectum.

S. (εἴκειν, εἴκεις, εἴκει, vel Attice ἤκειν, ἤκεις, &c.
D. (εἴκειτον, εἰκείτην.
P. (εἴκειμεν, εἴκειτε, εἴκεισαν.

Perfectum Medium.

S. (εἶα, εἶας, εἶε, vel ᾖα, ᾖας, &c.
D. (εἴατον, εἴατον.
P. (εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.

Plusquam perfect. Medium.

S. (ᾔειν, ᾔεις, ᾔει.
D. (ᾔειτον, ᾐείτην.
P. (ᾔειμεν, ᾔειτε, ᾔεισαν.

Aoristus primus.

S. (εἶσα, εἶσας, εἶσε.
D. (εἴσατον, εἰσάτην.
P. (εἴσαμεν, εἴσατε, εἶσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἶον, ἶες, ἶε.
D. (ἴετον, ἰέτην.
P. (ἴομεν, ἴετε, ἶον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.
D. (εἴσετον, εἴσετον.
P. (εἴσομεν, εἴσετε, εἴσουσι.

Hoc Futurum in usu non est: utimur autem pro eo Præsenti Tempore, hoc est εἶμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ἴθι, vel εἶ, ἴτω.
D. (ἴτον, ἴτων.
P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἴε, ἰέτω.
D. (ἴετον, ἰέτων.
P. (ἴετε, ἰέτωσαν.

Per crasin autem εἶ, quod cum omnibus præpositionibus componere licet, ut δίει, ἔξει. Duas excipe, nempe σὺν, & περί.

Optativus & Subjunctivus vix sunt in usu: Habet tamen Demost. Phil. 4. Aor. 2. Subjunct. ἴῃ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἴναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἰὼν, τοῦ ἰόντος.
F. (ἡ ἰοῦσα, τῆς ἰούσης.
N. (τὸ ἰὸν, τοῦ ἰόντος.

Ἵημι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἵημι, ἵης, ἵησι.
D. (ἵετον, ἵετον.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, & ἱᾶσι Att.

Imperfectum.

S. (ἵην, ἵης, ἵη, & ἵεον, ἵουν; ἵεες, ἵεις; ἵεε, ἵει contracta:
D. (ἵετον, ἱέτην.
P. (ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.

Perfectum.

S. (εἷκα, εἷκας, εἷκε.
D. (εἵκατον, εἵκατον.
P. (εἵκαμεν, εἵκατε, εἵκασι.

S. (εἵκειν, εἵκεις, εἵκει.
D. (εἵκειτον, εἱκείτην.
P. (εἵκειμεν, εἵκειτε, εἵκεισαν.

Aoriſtus primus.

S. (ἧκα, ἧκας, ἧκε, vel ἕηκα, ἕηκας, &c. Att.
D. (ἥκατον, ἡκάτην.
P. (ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἧν, ἧς, ἧ,
D. (ἕτον, ἕτην.
P. (ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.
D. (ἥσετον ἥσετον.
P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσουσι.

In reliquis Modis Perfect. & pluſquam perfectum, Aoriſtus primus, itemque Futurum inuſitata ſunt.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperfect.

S. (ἵεθι, ἱέτω.
D. (ἵετον, ἱέτων.
P. (ἵετε, ἱέτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἕς, ἕτω.
D. (ἕτον, ἕτων.
P. (ἕτε, ἕτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (ἱείην, ἱείης, ἱείη.
D. (ἱείητον, ἱειήτην.
P. (ἱείημεν, ἱείητε, ἱείησαν.

Aoristus secundus.

S. (εἵην, εἵης, εἵη.
D. (εἵητον, εἱήτην.
P. (εἵημεν, εἵητε, εἵησαν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐὰν, cum.

S. (ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ.
D. (ἱῆτον, ἱῆτον.
P. (ἱῶμεν, ἱῆτε, ἱῶσι.

Aoristus secundus.

S. (ὧ, ἧς, ἧ.
D. (ἧτον, ἧτον.
P. (ὧμεν, ἧτε, ὧσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.

ἱέναι.

Aoristus secundus.

εἷναι.

Par-

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ἱεὶς, τοῦ ἱέντος.
F. (ἡ ἱεῖσα, τῆς ἱείσης.
N. (τὸ ἱὲν, τοῦ ἱέντος.

Aoriſtus ſecundus.

M. (ὁ εἷς, τοῦ ἕντος.
F. (ἡ εἷσα, τῆς εἵσης.
N. (τὸ ἓν, τοῦ ἕντος.

Vox Paſſiva.

Modus Indicativus.

Præſens.

S. (ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἵεσθον.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵενται.

Imperfectum.

S. (ἱέμην, ἵεσο, ἵετο.
D. (ἱέμεθον, ἵεσθον, ἱέσθην.
P. (ἱέμεθα, ἵεσθε, ἵεντο.

Perfectum.

S. (εἷμαι, εἷσαι, εἷται.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἷσθον.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷνται.

Plusquam perfect.

S. (εἵμην, εἷσο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Aoristus primus.

S. (ἧκα, ἧκας, ἧκε, & εἷκα, εἷκας.
D. (ἥκατον, ἡκάτην.
P. (ἥκαμεν, ἥκατε, ἧκαν.

Futurum.

S. (ἑθήσομαι, ἑθήσῃ, ἑθήσεται.
D. (ἑθησόμεθον, ἑθήσεσθον, ἑθήσεσθον.
P. (ἑθησόμεθα, ἑθήσεσθε, ἑθήσονται.

Paulo post Futurum.

S. (εἵσομαι, εἵσῃ, εἵσεται.
D. (εἱσόμεθον, εἵσεσθον, εἵσεσθον.
P. (εἱσόμεθα, εἵσεσθε, εἵσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ἵεσο, καὶ ἵου, ἱέσθω.
D. (ἵεσθον, ἱέσθων.
P. (ἵεσθε, ἱέσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Passivi τίθεμαι.

Mo-

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. (ἱείμην, ἱεῖο, ἱεῖτο,
D. (ἱείμεθον, ἱεῖσθον, ἱείσθην.
P. (ἱείμεθα, ἱεῖσθε, ἱεῖντο.

Modus Subjunctivus.

Præſ. & Imperf.

ἐὰν, cum.
S. (ἱῶμαι, ἱῇ, ἱῆται.
D. (ἱώμεθον, ἱῆσθον, ἱῆσθον.
P. (ἱώμεθα, ἱῆσθε, ἱῶνται.

Modus Infinitivus.

Præſens, & Imperfectum.

ἵεσθαι.

Participium.

Præſens, & Imperf.

M. (ὁ ἱέμενος, τοῦ ἱεμένου.
F. (ἡ ἱεμένη, τῆς ἱεμένης.
N. (τὸ ἱέμενον, τοῦ ἱεμένου.

Vox Media.

Præs. & Imperfectum per omnes modos sunt eadem in Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἡκάμην, ἧκω, ἧκατο &c. ut ἐθηκάμην.

Aoristus secundus.

S. (ἕμην, ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕτο.
D. (ἕμεθον, ἕσθον, ἕσθην.
P. (ἕμεθα, ἕσθε, ἕντο.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

S. (ἕσο, & ἕο, & οὗ, ἕσθω.
D. (ἕσθον, ἕσθων.
P. (ἕσθε, ἕσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴθε, utinam.
S. (εἵμην, εἷο, εἷτο.
D. (εἵμεθον, εἷσθον, εἵσθην.
P. (εἵμεθα, εἷσθε, εἷντο.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

ἐὰν, cum.
S. (ὦμαι, ᾖ, ἧται.
D. (ὤμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ὤμεθα, ἧσθε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

ἕσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἕμενος, τοῦ ἑμένου.
F. (ἡ ἑμένη, τῆς ἑμένης.
N. (τὸ ἕμενον, τοῦ ἑμένου.

Ἵημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoristo primo Activo, qui est ἧσα, non ἧκα. Usitatius est in voce Passiva ἵεμαι, quam in aliis: unde compositum ἐφίεμαι.

Ἴημι, Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἵημι mitto, quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἧμαι,

Ἧμαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἧμαι, ἧσαι, ἧται, vel ἧσαι. Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.

Imperfectum.

S. (ἥμην, ἧσο, ἧτο, vel ἧσο Poet.
D. (ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην.
P. (ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

Modus Imperativus.

S. (ἧσο, ἥσθω.
D. (ἧσθον, ἥσθων.
P. (ἧσθε, ἥσθωσαν.

Optativus, & Subjunctivus
non sunt in usu.

Modus Infinitivus.

Participium.

M. (ὁ ἥμενος, τοῦ ἡμένου.
F. (ἡ ἡμένη. τῆς ἡμένης.
N. (τὸ ἥμενον, τοῦ ἡμένου.

Inde

Inde Compositum Κάθημαι, Sedeo.

Κεῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. (κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται.
D. (κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.
P. (κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.
S. (ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.
D. (ἐκείμεθον, ἐκεῖσθον, ἐκείσθην.
P. (ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύψομαι. Sic in Optat. κεισοίμην. In Infin. κείσεσθαι. In Part. κεισόμενος.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.
S. (κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
D. (κεοίμεθον κέοισθον, κεοίσθην.
P. (κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.
S. (κέωμαι, κέῃ, κέηται.
D. (κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
P. (κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Modus Infinitivus.

κεῖσθαι.

Participium.

M. (ὁ κείμενος, τοῦ κειμένου.
F. (ἡ κειμένη, τῆς κειμένης.
N. (τὸ κείμενον, τοῦ κειμένου.

Composita a κεῖμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακεῖσθαι.

Ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασι.

Imperfectum.

S. (ἴσην, ἴσης, ἴση.
D. (ἴσατον, ἰσάτην.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, & ἴσαν Syn.

Modus Imperativus.

S. (ἴσαθι, ἰσάτω.
D. (ἴσατον, ἰσάτων.
P. (ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Vel

Vel per Sync.

S. (ἴσθι, ἴστω.
D. (ἴστον, ἴστων.
P. (ἴστε, ἴστωσαν, vel ἴστων.

Modus Infinitivus.

ἱσάναι, & ἱσάμεναι Attice.

Participium.

M. (ὁ ἴσας, τοῦ ἴσαντος.
F. (ἡ ἴσασα, τῆς ἱσάσης.
N. (τὸ ἴσαν, τοῦ ἴσαντος.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Præsens.
S. (ἴσαμαι, ἴσασαι, ἴσαται.
D. (ἱσάμεθον, ἴσασθον, ἴσασθον.
P. (ἱσάμεθα, ἴσασθε, ἴσανται.

Vel interjecto τ.

S. (ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.
S. (ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. (ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. (ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Modus Imperativus.

S. (ἴςασο, ἱςάσθω.
D. (ἴςασθον, ἱςάσθων.
P. (ἴςασθε, ἱςάσθωσαν.

Modus Infinitivus.

ἴςασθαι.

Reliqua Tempora vix apud Auctores invenies.

Inde Compositum Ἐπίςαμαι, Scio.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἐπίςαμαι, ἐπίςασαι, ἐπίςαται.
D. (ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπίςασθον.
P. (ἐπιςάμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςανται.

Imperfectum.

S. (ἐπιςάμην, ἐπίςασο, ἐπίςαο Jon. ἐπίςω crasi, ἐπίςατο.
D. (ἐπιςάμεθον, ἐπίςασθον, ἐπιςάσθην.
P. (ἐπιςάμεθα, ἐπίςασθε, ἐπίςαντο.

Fut. ἐπιςήσομαι, ἐπιςήσῃ, ἐπιςήσεται, &c. ut τύψομαι.

Modus Imperativus.

S. (ἐπίςασο, ἐπιςάσθω.
D. (ἐπίςασθον, ἐπιςάσθων.
P. (ἐπίςασθε, ἐπιςάσθωσαν.

Mo-

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.

S. (ἐπίστωμαι, ἐπίστῃ, ἐπίστηται.
D. (ἐπιστώμεθον, ἐπίστησθον, ἐπίστησθον.
P. (ἐπιστώμεθα, ἐπίστησθε, ἐπίστωνται.

Modus Infinitivus.

ἐπίστασθαι.

Participium.

M. (ὁ ἐπιστάμενος, τοῦ ἐπισταμένου.
F. (ἡ ἐπισταμένη, τῆς ἐπισταμένης.
N. (τὸ ἐπιστάμενον, τοῦ ἐπισταμένου.

Φημί, dico.

Vocis Activæ

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (φημὶ, φὴς, φησί.
D. (φατὸν, φατόν.
P. (φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφατον, ἐφάτην.
P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη.
D. (ἔφητον, ἐφήτην.
P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσει, &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας, ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præſens, & Imperf.

S. (φάθι, φάτω,
D. (φάτον, φάτων.
P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. (φῆθι, φήτω.
D. (φῆτον, φήτων.
P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoriſtus rarus eſt.

Modus Optativus.

εἴθε, utinam.

S. (φαίην, φαίης, φαίη.
D. (φαίητον, φαιήτην.
P. (φαίημεν, φαίητε, φαίησαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præſ. & Aor. 2. idem ſunt.

Mo-

Modus Subjunctivus.

ἐὰν, cum.
S. (φῶ, φῇς, φῇ.
D. (φῆτον, φῆτον.
P. (φᾶμεν, φῆτε, φᾶσι.

Modus Infinitivus.

Præſ. & Imperfectum.

φάναι cum acuto, ut diſtinguatur ab Aoriſt. 1. φᾶναι, apparuiſſe verbi φαίνω.

Aoriſtus ſecundus. φῆναι.

Participium.

M. (ὁ φὰς, τῦ φάντος.
F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης.
N. (τὸ φὰν, τῦ φάντος.

Vocis Mediæ

Præſens.

S. (φάμαι, φάσαι, φάται: alii φαμαὶ &c.
D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.
P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoriſtus ſecundus.
S. (ἐφάμην, ἔφασο, ἔφατο.
D. (ἐφάμεθον, ἔφασθον, ἐφάσθην.
P. (ἐφάμεθα, ἔφασθε, ἔφαντο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φάσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ φάμενος, τοῦ φαμένου.
F. (ἡ φαμένη, τῆς φαμένης.
N (τὸ φάμενον, τοῦ φαμένου.

Exempla

Conjugationum in μι.

Prima.

φίλημι, *amo.*
ὄνημι, *juvo.*
ἄχημι, *angor.*
νόημι, *intelligo.*
βλῆμι, *percutio.*
ἐνίσπημι, *dico.*
κάλημι, *voco.*

αἴνημι, *laudo.*
τέλημι, *perficio.*
ἀλύκτημι, *in angustias redigo.*
σβῆμι, *extinguo.*
σχῆμι, *habeo.*
φρῆμι, *fero.*

Secunda.

τέθνημι, *morior.*
ἄλημι, *erro.*

τέθλημι, & τλῆμι, *tolero.*
γέλημι, *rideo.*

νίκη-

νίκημι, vinco.
κτῆμι, occido.
πίπρημι, & πίμπρημι, incendo.
ὄρημι, video.
ἵλημι, propitius sum.
ἀείςημι, prandeo.
ἀφίημι, dimitto.
πίπλημι, & πίμπλημι, impleo.
ἄημι, saturo.
φθῆμι, prævenio.

Tertia.

ἅλωμι, capio.
ἐλευθέρωμι, libero.
γνῶμι, cognosco.
βίωμι, vivo.
δοκίμωμι, probo.

Quarta.

ἄγνυμι, frango.
κλῦμι, audio.
ῥώννυμι, roboro.
σβέννυμι, extinguo.
ὄμνυμι, juro.
μίγνυμι, misceo.
δῦμι, subeo.
ὄλλυμι, perdo.
πήγνυμι, pango.
πετάννυμι, extendo.
φῦμι, nascor.
ὀμόργνυμι, abstergo.
ἕννυμι, induo.

De Verbalibus.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio; dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a *πέπραγμαι*, *πρᾶγμα*, res: ab *ἔψαλμαι*, *ψαλμός*, psalmus: a *τέτομαι*, *τόμος*, sectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia; & horum pleræque Terminationes.

A prima Persona Præteriti Passivi in	μα;	γράμμα, litera.
	μος,	δεσμός, vinculum.
	μη,	γραμμή, linea.
	μων,	νοήμων, intelligens.
A Secunda persona Præteriti Passivi in	ις,	ποίησις, poesis.
	ια,	δοκιμασία, probatio;
A Tertia persona Præteriti Passivi in	της;	Ποιητής, Poeta.
	τος,	ἀκουστός, audibilis.
	τηρ,	χαρακτὴρ, character.
	τωρ, ut	κοσμήτωρ, princeps.
	κος,	κριτικός, judicialis.
	τις,	πίστις, fides.
	τυς,	ὀρχηστύς, saltator.
	τεια,	ὀρχήστεια, saltatrix.
	τρα,	ὀρχήστρα, illa Theatri pars; in qua chorus saltabat.
	τηριον,	ποτήριον, poculum.
	τρον,	δίδακτρον, minerval.
	Adverbia positionis in έος, έα, έον;	ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
A Præterito Medio in	ος,	λόγος, sermo.
	η,	ἐπιστολή, epistola.
	ιον,	λόγιον, oraculum.
	ευς,	τομεύς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut λευκός, candidus, a λεύσσω, video: & ab Aoristo secundo, ut φυγή, fuga, ab ἔφυγον.

De Impersonalibus.

Impersonalia sunt, quæ cum Vocem Tertiis personis similem præseferant, Personarum tamen significandarum rationem incertam habent, & indefinitam. Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passivæ: rursus quædam Personalium analogiam sequuta, regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt.

Ἀνήκει, decet. imperf. ἀνῆκε. partic. ἀνῆκον, ab ἀνήκω, pervenio.

Ἀπέχει, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρέσκει, placet. imperf. ἤρεσκε. opt. ἀρέσκοι. fut. 1. ἀρέσει. aor. 1. ἤρεσε, ab ἀρέσκω placeo. Compos. ἀπαρέσκει, displicet. imperf. ἀπήρεσκε. aor. 1. ἀπήρεσε. Συναρέσκει, complacet.

Ἄραρε, decretum est, ab ἄρω congruo.

Ἀρκεῖ, sufficit. imperat. ἀρκείτω. aor. 1. ἤρκεσε, ab ἀρκέω sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέροι. partic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δέοι. fut. 1. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. infinit. δεῖν, δεήσειν, δεῆσαι. partic. δέον, δεῆσον, δεῆσαν. a δέω, desum. Compos. ἀποδεῖ, ἐνδεῖ, καταδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est. futur. 1. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἐνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκεῖ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. 1. δόξει. Aor. 1. ἔδοξε. subjun. δόξῃ. partic. δοκοῦν, δόξαν. perf. pas. δέδοκται, a δοκέω videor. Compos. ἀπέδοξε, non visum est. Μεταδοκεῖ, mutata sententia videtur. aor. 1. μετέδοξε. subjun. μεταδόξῃ. Προδοκεῖται, prius decernitur. plusq. perf. προεδέδοκτο. Συνδοκεῖ, simul videtur. partic. συνδόξαντα, conventa.

Ἐγχωρεῖ, licet, locus est. imperf. ἐνεχώρει. fut. 1. ἐγχω-

ἐγχωρήσει. subjun. ἐγχωρῇ. partic. ἐγχωροῦν ab ἐγχωρέω, concedo. Rarius χωρεῖ, idem. subjun. χωρῇ.

Εἵμαρται, in fatis est. plusq. perf. εἵμαρτο, a μείρομαι inusit. dividor.

Εἴρηται, dictum est, ab ἐρέομαι dicor. Compos. διείρηται, discussum est. Ἀπείρηται, vetitum est. plus. perf. ἀπείρητο. Προείρηται, ante dictum est.

Ἐκπέλει, licet, minus usitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχηται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδεχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Ἔοικε, par est, videtur, ab εἴκω, similis sum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par est.

Ἔστι cum compositis ἔνεστι, ἔξεστι, πάρεστι, πρόσεστι, licet. Ἔστι. imperf. ἦν. Composita leguntur in præs. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεστι. imperf. ἐξῆν. imperat. ἐξέστω. infinit. ἐξεῖναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεστι, interest.

Ἔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. τὸ ἐκτυχόν.

Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est. imperf. ἔμελε. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε. opt. Æol. μελήσειε in comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. plus. perf. ἐμεμήλει. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσειν. partic. μέλον. præs. pass. μέλεται. imperf. ἐμέλετο. subjun. μέληται. perf. μεμέληται. plus. perf. ἐμεμέλητο rarius, pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσθω. partic. μεμελημένος. Compos. μεταμέλει, pœnitet. imperf. μετέμελε. fut. 1. μεταμελήσει. infinit. μεταμελήσειν. aor. 1. μετεμέλησε. optat. Æol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Ἀμελεῖται, cura nulla est. perf. ἠμέληται, ab ἀμελοῦμαι, negligor.

Ὀφείλει, & ὀφείλεται, oportet. aor. 2. ὦφελε, ab ὀφείλω, debeo.

Ὀψέ- A.

Ὄψεται, visum fuerit, ab ὄπτομαι, video, inusit.

Παρείκει, facile, vel integrum est. optat. παρείκοι. subjun. παρείκῃ.

Παρέχει, licet. Part. παρασχόν.

Πέπρωται, fato destinatum est. plusq. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον; per syncop. a περατόω finio, parum usitat.

Πέφαται, dictum est. imperat. πεφάσθω, dictum sit, a πέφαται inusit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. par. πρέπον, a πρέπω, decorus sum.

Προσήκει, convenit. imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, signum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. sub. σημήνῃ, a σημαίνω, signum do. Compos. ἐπισημαίνει.

Συμφέρει, confert. imperf. συνέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. συνοίσει. opt. pass. συμφέροιτο, a συμφέρω, comporto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβήσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. συνέβη. partic. συμβαῖνον, συμβεβηκὸς, συμβὰν, a συμβαίνω, contingo.

Ὑπάρχει, licet, vel necesse est. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.

Ὕει, pluit. Compos. ἐφύει, impluit.

Φιλεῖ, solet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρὴ, oportet. imperf. ἐχρῆν, vel χρῆν. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῆναι, pro quo etiam χρῆν inusitat. Compos. ἀπόχρη, sufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῆναι, & ἀποχρῆν. Item ἀποχρᾷ, ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, sufficit. fut. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, scriptum est: βροντᾷ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. Similiter & Participia neutra verborum Personalium, ut ἐπελθὸν μοι, ἐπιὸν μοι, venit mihi in mentem.

De

De Defectivis.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur; & si qua Tempora habent præter ea, mutuantur illa a Verbis aliis.

Desinunt autem fere in

αω:		μαθητιάω, discere cupio.
υω:		ῥηγνύω, rumpo.
ειω:		ὀψείω, videre cupio.
γω:		ὀπύω, uxorem habeo.
μβω:		ῥέμβω, circumago,
ρβω:		φέρβω, pasco.
λδω:		μέλδω, elixo.
νδω:		κυλίνδω, volvo.
αζω:		κυπτάζω, inclino me.
ιζω:		στοναχίζω, gemo.
αθω:		κιάθω, vado.
εθω:	ut	φλεγέθω, uro.
υθω:		μινύθω, minuo.
χθω:		ἐρέχθω, scindo.
σκω:		μολίσκω, venio.
βλω:		μέμβλω, curo.
φλω:		ὄφλω, debeo.
ανω:		ἁμαρτάνω, pecco.
αινω:		τιταίνω, tendo.
εινω:		φαείνω, luceo.
κνω:		δάκνω, mordeo.
ρσω:		ὄρσω, concito.
ψω:		ἕψω, concoquo.

Præter ita desinentia, Defectiva sunt Verba Quintæ Conjugationis quæcumque habent primam syllabam ex Reduplicatione desinentem in consonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo:

Tum

Tum quæ per pleonaſmum ſunt facta additione cujuſcunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: τίκτω a τέκω, pario: ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & ſimilia, quorum nonnulla retinent ε ſimplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque derivantur; ut ἐρυκακέω ex ἐρυκάκω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut πεφρίκω ex πέφρικα, quod a φρίττω horreo: πεποίθω, & πεποιθέω ex πέποιθα, quod a πείθω, perſuadeo.

Obſervatio.

Defectiva in είω ſunt quæ derivata plerunque a Futuro interdum etiam a Præſenti, reſpondent iis, quæ Latini appellant Deſiderativa; ut γαμησείω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησείω, bellaturio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελῶ, perficio. Ceterum Verba in είω, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudo, κλείσω, κέκλεικα: σείω, quatio, σείσω, σέσεικα.

Defectiva in άω ſunt & ipſa Deſiderativa; ut θανατιάω, ſeu θανατάω, mori cupio: βασιλειάω, regnaturio. quibus accedunt Imitativa; ut μελαινιάω, nigrico.

Verbum σπένδω, libo, etiamſi in νδω, tamen habet Fut. σπείσω. Aor. 1. ἔσπεισα.

De Verbis Anomalis.

Quia diſcrimen eſt inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Perſonis, vel Temporibus deſtituitur; quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur; quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud eſt, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur æqualiter, cum a variis Verbis quaſi ſubſidium petat, ut omnia ſua Tempora expleat, ſicut fero *apud Latinos: ideo hic de Anomalis.*

Anomalorum etiamsi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod observetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum est; attamen observandum in eo, fere non uti nos Aoristo primo Activo ἔλειψα, sed secundo ἔλιπον; non Perfecto Activo λέλειφα, sed Medio λέλοιπα. Simile quippiam existima in cæteris.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω. aorist. 1. pass. ἠγάσθην. aorist. 1. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἦχα, Attice ἀγήοχα. aor. 2. ἦγον, Attice ἤγαγον.
Frango	Ἄγνυμι. fut. ἄξω. præt. ἦχα. aor. 1. ἦξα, & ἔαξα, unde κατέαξα. præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἔαγα, Attice, & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἄδω. futur. ᾄσω. Aor. 1. ᾖσα.
Placeo	Ἅδω: præt. med. ἧδα, & ἕαδα.
Capio	Αἱρῶ. futur. αἱρήσω. aorist. 2. εἷλον ab ἕλω inusitato.
Eligo	Αἱροῦμαι. fut. 1. med. αἱρήσομαι. præt. pass. ᾕρημαι. aor. 1. ᾑρέθην. aorist. 2. med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusitato.
Sentio	Αἰσθάνομαι. futur. 1. med. αἰσθήσομαι. præt. pass. ᾔσθημαι. aorist. 2. med. ᾐσθόμην ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι inusitato.
Arceo	Ἀλέξω. fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inusitato.
Tollo	Αἴρω. fut. ἀρῶ. aor. 1. ἦρα, vel ἧρα. aor. 2. ἦρον. præt. ἦρκα. aor. 1. imperat. act. ἆρον. subj. ἄρω, ῃς, ῃ. part. ὁ ἄρας, τοῦ ἄραντος. imperat. pas. ἄρθητι.
Capior	Ἁλίσκομαι. fut. 1. med. ἁλάσομαι. præt. act. ἥλωκα, & ἑάλωκα. aor. 1. ἥλωσα, & ἑάλωσα,

σα, ab ἀλόω, ῶ. aor. 2. ἧλων, ἧλως, ἧλω, & ἑάλων. aor. 2. inf. med. ἀλῶναι. part. ὁ ἀλὺς, τῦ ἀλόντος ab ἄλωμι.

Pecco Ἁμαρτάνω. fut. ἁμαρτήσω. præt. ἡμάρτηκα. aor. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præt. pass. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι. præt. pass. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠνηνάμην.

Consumo Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in pass. ἀνήλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνέωγα; pass. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνεώχθην.

Lego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνεγίνωσκον. fut. med. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum Ἀπεχθάνομαι. fut. med. ἀπεχθήσομαι. præt. pass. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι ῦμαι inusitato.

Perdo Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολέω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκέναι, ἀπεσκληκὼς, ab inusitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκλαίην ab ἀπόσκλημι. præteritum simplex est ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλῆμι. Thema usitatum est σκέλλω, seu σκάλλω, exsicco, arefacio. fut. σκαλῶ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoristus Æolicus σκήλεια, σκήλειας, σκήλειε, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαυράω, ῶ. aor. 1. ἀπῆυρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo Ἀρέσκομαι. fut. ἀρέσομαι.

Augeo Αὐξάνω, & αὔξω. fut. αὐξήσω. aor. 1. ηὔξησα, tanquam ab αὐξέω.

Ægre fero Ἄχθομαι. fut. 1. pass. ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι, ab ἀχθέομαι inusitat. aor. 1. ἠχθέσθην.

Mitto

B

Mitto Βάλλω; futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quasi a βλέω. aorist. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. futur. 1. med. βήσομαι. Aorist. 2. ἔβην, a βῆμι inusitato.

Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inusitat.

Vivo Βιόω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιοὺς, τοῦ βιόντος, a βίωμι inusitat.

Volo Βούλομαι. fut. 1. med. βουλήσομαι. præt. pass. βεβούλημαι. plusq. ἐβεβουλήμην. aorist. 1. ἐβουλήθην, a βουλέομαι inusitato.

Comedo Βρώσκω. fut. βρώσω, a βρώω inusit.

Γ

Duco uxorem Γαμέω. ῶ. fut. γαμήσω. aor. 1. ἔγημα, a γάμω; & ἐγάμησα.

Gigno Γείνομαι. fut. med. γενοῦμαι. aor. 1. ἐγεινάμην.

Lætor Γηθέω. fut. γηθήσω. præt. γεγήθηκα. præt. med. γέγηθα, a γήθω.

Senesco Γηράσκω. fut. γηράσω, a γηράω, γηρῶ inusitat.

Fio, Sum Γίνομαι, & γίγνομαι. fut. med. γενήσομαι. præt. pass. γεγένημαι. aor. 1. med. ἐγενησάμην. aor. 2. med. ἐγενόμην, a γενάομαι inusitat. præter. med. γέγονα, a γένω inusitat.

Cognosco Γινώσκω. fut. med. γνώσομαι. aor. 1. act. ἔγνωσα. præt. ἔγνωκα, a γνόω, ῶ. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. imperat. γνῶθι. infinit. γνῶναι. partic. ὁ γνοὺς, τοῦ γνόντος, a γνῶμι.

Vigilo Γρηγορέω. futur. ἐγρηγορήσω. præt. med. ἐγρήγορα. plusq. ἐγρηγόρειν.

Scio,

Δ

Scio, & etiam Divido Δαίω. fut. δαίσω a δαίω. præt. paff. δεδάημαι, & δέδασμαι a δάζομαι. aor. 2. ἐδάλω. præt. med. δέδαα, & δέδηα.

Mordeo Δάκνω. futur. 1. act. δήξω, med. δήξομαι. aor. 2. ἔδακον a δήκω.

Oportet Δεῖ. fut. δεήσει. aor. 1. ἐδέησε. imperf. ἔδει. infin. δεῖν.

Timeo Δείδω. fut. δείσω. præt. δέδεικα. med. δέδοικα pro δέδοιδα, Ion. δέδια, Poet. δείδια. plusq. ἐδεδίειν. Præs. imperat. δέδιθι ab inusit. δέδιμι.

Rogo Δέομαι. fut. med. δεήσομαι. præt. paff. δεδέημαι. aor. 1. ἐδεήθην a δεέομαι δεῦμαι.

Suscipio Δέχομαι. futur. med. δέξομαι. præt. paff. δέδεγμαι. aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo Δέω. fut. δέσω, & δήσω. aor. 1. ἔδησα. præt. δέδεκα, & δέδηκα. præt. paff. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. paff. ἐδέθην.

Doceo Διδάσκω. imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a διδάχω. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δεδίδαχα.

Aufugio Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. δίεδραν, pro δίεδρην. part. διαδρὰς, τοῦ διαδράντος a διάδρημι.

Existimo Δοκέω, ῶ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἔδοξα. præt. δεδόκηκα a δοκέω, δοκήσω.

Facio Δράω, ῶ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυώω, & δύω, & δῦμι. fut. δύσω. aor. 2. ἔδυν, unde κατέδυν, & ἀνέδυν. imper. δῦθι.

Possum Δύναμαι, δύνασαι, & δύνη, δύναται. imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην. præt. paff. δεδύνημαι. aor. 1. ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, a δυνάω; vel ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην a δυνάζω. aor. 1. med. ἐδυνησάμην. Caret imperativo per omnia tempora.

O Sino

E

Sino	Ἐάω ῶ. fut. ἐάσω. aor. 1. εἴασα.
Edo	Ἔδω. præt. perf. ἦκα, Att. ἐδήκα, & per pleonasmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα, Attic. ἐδηδα. partic. ἐδηδώς. fut. med. ἔδομαι pro ἐδοῦμαι.
Volo	Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω ab ἐθελέω.
Solitus sum	Ἔθω, præter. med. εἴωθα pro εἶθα, per pleonasmum ω.
Excito	Ἐγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα.
Polliceor	Ἐγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt. ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.
Scio, & Video	Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, vel εἰδήσομαι, ab εἰδέω. præt. perf. εἴδηκα, per Sync. εἶδα, Atticæ ᾔδα. infin. εἰδηκέναι, & per Sync. εἰδέναι. partic. εἰδηκώς, & εἰδώς. præt. med. οἶδα, & secunda singularis οἴδαθα, & οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad *scio*, ἴδον.
Dico	Ἔπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμην in Compositis. infinit. εἴπασθαι. partic. εἰπάμενος. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.
Abigo	Ἐλαύνω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα, perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἠλάθην. partic. ἐλαθείς.
Venio	Ἔρχομαι. fut. 1. med. ἐλεύσομαι ab ἐλεύθω. perf. ἤλευκα, Att. ἐλήλυκα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυθες, ἤλυθε, per Sync. ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε. infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλευθα, Att. ἐλήλυθα.
Operor	Ἐργάζομαι. perf. pass. εἴργασμαι. part. εἰργασμένος. aor. 1. εἰργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσομαι, & ἐργᾶμαι, ᾶ, ᾶται, aor. 1 εἰργασάμην.
Dico	Εἴρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω. præt. ἐρηκα. pass. εἴρημαι. paulo post fut. εἰρήσομαι. aor. 1. pass. ἐρρήθην. partic. ῥηθείς.
Interrogo	Ἔρομαι, & εἴρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. med. ἐρήσομαι. aor. 1 εἰρησάμην, & ἠράμην. aor. 2. ἠρόμην, & εἰρόμην poet.

Sor.

Sortitus sum E"μμορα præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.
Speravi E"ολπα, præt. med. pro ἦλπα ab ἔλπω.
Pereo E"ῤῥω. fut. ἐῤῥήσω. præt. ἔῤῥηκα.
Invenio Εὑρίσκω. fut. εὑρήσω. præt. εὕρηκα. aorist. 2. εὗρον ab εὑρέω εὑρῶ. aor. 1. med. εὑρησάμην, & εὑράμην. part. εὑράμενος.
Habeo E"χω. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. ἔσχηκα a σχέω. aor. 2. ἔσχον in compositis; imperat. σχὲς; optat. σχοῖμι, Att. σχοίην; subjun. σχῶ; infin. σχεῖν; part. σχῶν. fut. 2. σχῶ, σχεῖς, σχεῖ.

Z

Jungo Ζεύγνυμι, & ζευγνύω. futur. ζεύξω a ζεύγω. præt. ἔζευχα.
Vivo Ζάω ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ἔζησα, utrumque interdum significat Active *vivifico*. imperf. ἔζην a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην & ζώην a ζῷμι.
Cingo Ζωννύω, ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζόω. perf. ἔζωκα. perf. pass. ἔζαμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor H"δομαι. fut. 1. med. ἥσομαι. perf. pass. ἧσμαι aor. 1. ἥσθην. med. ἡσάμην.
Tristavit H"καχεν ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέταφα. aor. 1. ἔθαψα. perf. pass. τέθαμμαι. aor. 2. pass. ἐτάφην a τάφω. fut. 1. pass. ταφθήσομαι.
Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aorist. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.
Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανοῦμαι a θνέω. præt. τέθνηκα, Ion. τέθνηα a θνάω. Bœot.

Bœot. autem *τέθνειxα*, vel *τέθναα*, a *τεθνημι*, unde præs. imper. *τέθνηθι*; optat. *τεθναίην*; infin. *τεθνάναι*. præt. part. *τεθνηκὼς*, *τεθνειxὼς*, *τεθνειὼς*, *τεθναὼς*, *τεθνεὼς*, & poet. *τεθνηὼς*. Invenitur etiam fut. 1. *τεθνήσω*, *θνήξω*, & *τεθνήξω*. fut. 1. med. *τεθνήσομαι*, *θνήξομαι*, & *τεθνήξομαι*.

I

Pervenio *Ἱκνέομαι ἧμαι*. fut. 1. med. *ἵξομαι*. aor. 2. *ἱκόμην* ab *ἵκομαι*. perf. pass. *ἷγμαι*.

Placo *Ἱλάσκομαι*. fut. *ἱλάσομαι* ab *ἱλάομαι*.

Volo *Ἵπταμαι*. fut. 1. med. *πτήσομαι* a *πτάω*. præt. pass. *πέπταμαι*. aor. 2. *ἔπτην* ab *ἵπτημι*; med. *ἐπτάμην*, & *ἐπτόμην*; infin. *πτᾶσθαι*, & *πτέσθαι*; partic. *πτάμενος*.

Eundum *Ἰτέον*, & pleonasmo *ἰτητέον* ab *εἶμι*, vado. præt. act. inusitat. *εἶκα*; pass. *εἶμαι*, *εἶσαι*, *εἶται*, unde *εἰτέον*, & *ε* ablato, *ἰτέον*.

K

Sedeo *Καθίζω*, & *καθέζομαι*. fut. 2. med. *καθεδοῦμαι*. *Κάθημαι*. fut. 1. med. *καθήσομαι*.

Demitto *Καθίημι*. aor. 1. *καθῆκα*.

Voco *Καλέω*. futur. *καλέσω*, & *καλήσω*. perf. *κέκληκα*, Sync. pro *κεκάληκα*.

Laboro *Κάμνω*, & *κάμω*. futur. med. *καμοῦμαι*. aor. 2. *ἔκαμον*. perf. *κέκμηκα*.

Misceo *Κεραννύω*, & *κεράννυμι*. fut. *κεράσω*, & Sync. *κράσω*. perf. *κέκρακα*, pass. *κέκραμαι*, infin. *κεκρᾶσθαι* per Sync. pro *κεκέρακα*, *κεκέραμαι*, *κεκερᾶσθαι*.

Clango *Κλάζω*. futur. *κλάγξω* a *κλάγγω*; Poet. *κεκλάξω*. aor. 1. *ἔκλαγξα*. perf. *κέκλαγχα*. aor. 2. *ἔκλαγον*. præt. med. *κέκληγα* a *κλήγω*.

Fleo *Κλέω*, vel *κλαίω*. fut. *κλαύσω* a *κλαύω*, & *κλαιήσω* a *κλαιέω* inusitato. aor. 1. *ἔκλαυσα*. perf. pass. *κέκλαυμαι*.

Audio Κλῦμι a κλύω. fut. κλύσω. perf. κέκλυκα. imperf. & aor. 2. ἔκλυον. imperat. κλῦθι. particip. κλὺς, τοῦ κλύντος.

Saturo Κορεννύω, & κορέννυμι. futur. κορέσω, & κορήσω. aor. 1. ἐκόρεσα. perf. κεκόρηκα a κορέω. perf. med. κέκορα.

Clamo Κράζω. fut. κράξω. aor. 1. ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα. aor. 2. ἔκραγον. fut. 2. κραγῶ. præt. med. κέκραγα.

Pendeo Κρέμαμαι. fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω. fut. 1. med. καταδαρθήσομαι. aor. 2. act. κατέδαρθον & κατέδραθον metathesi. præt. act. part. καταδεδαρθηκώς. aor. part. καταδαρθεὶς, a καταδαρθέω.

Sum, & Nanciscor Κύρω, & κύρομαι. fut. 1. κύρσω. aor. 1. ἔκυρσα; infin. κύρσαι; part. κύρσας, Æolica sunt. Est etiam κυρέω. fut. κυρήσω. aor. 1. ἐκύρησα. infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω. fut. 1. med. κληρώσομαι a κληρόω ῶ. perf. med. λέλογχα. præt. act. λέληχα, Attic. εἴληχα. aor. 2. ἔλαχον a λήχω. fut. λήξω inusit.

Capio Λαμβάνω. fut. 1. med. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. act. ἔλαβον. perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo, & obliviscor Λανθάνω. fut. 1. med. λήσομαι a λήθω. perf. λέληθα. aor. 2. act. ἔλαθον. perf. pass. λέλησμαι. aor 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω. fut. λείψω. aor. 2. ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι. fut. med. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα. aor. 2. pass. ἐμάνην.

Disco Μανθάνω. fut. 1. med. μαθήσομαι a μαθέω. perf. act. μεμάθηκα. aor. 2. ἔμαθον a μήθω inusit.

Pugno Μάχομαι: fut. med. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι a μαχέομαι inusitato. aor. 1. med. ἐμαχεσάμην, præt. pass. μεμάχημαι.

Curo Μέλω, raro personale. Imperson. μέλει, curæ est. fut. 1. μελήσει. aor. 1. ἐμέλησε a μελέω, inusitat. præt. med. μέμηλα poet.

Recordor Μιμνήσκω. fut. med. μνήσομαι. præt. pass. μέμνημαι a μνάω. plusq. ἐμεμνήμην. aor. 1. pass. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω. fut. μενῶ. aor. 1. ἔμεινα. perf. μεμένηκα a μενέω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι. fut. μίξω. aor. 2. pass. ἐμίγην a μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω. fut. μόρξω.

N

Nuo Νέω. fut. νεύσω.

Pasco Νέμω. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Lacero Ξαίνω. fut. ξανῶ.

Intelligo Ξυνίημι, & συνίημι. fut. ξυνήσω, & συνήσω. aor. 1. συνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Oleo Ὄζω. futur. ὀζέσω, & ὀζήσω. perf. ὤζηκα. præt. med. ὦδα, Att. ὄδωδα, & ὤδοδα. præt. pass. ὦσμαι.

Eo Οἴχομαι. fut. οἰχήσομαι. aor. 2. med. ᾠχόμην.

Puto Οἴομαι, per Sync. οἶμαι, οἴει, οἴεται. imperfect. ᾠόμην, per Sync ᾤμην. futur. οἰήσομαι ab οἰέομαι, οἴσμαι inusit. aor. 1. pass. ᾠήθην.

Juro Ὀμνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω. fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι. perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.

Ululo Ὀλολύζω. fut. ὀλολύξω.

Abstergo Ὀμόργνυμι. fut. ὀμόρξω.

Debeo Ὀφείλω, & ὄφλω. futur. ὀφειλήσω, & ὀφλήσω ab ὀφειλέω inusit. perf. ὤφληκα. aor. 2. ὄφελον, per Sync. ὦφλον.

Perdo, vel Ὀλλύω, sive ὄλλυμι. perf. med. ὦλα, Att. ὀ-
Pereo λωλα. aor. 2. ὤλον; med. ὠλόμην.
Video Ὁράω. imperf. ἑώρων. fut. med ὄψομαι ab ὄπτω. præt. ἑώρακα. pass. ἑώραμαι. aor. 1. pass. ὤφθην. præt. med. ὄπωπα pro ὦπα.
Moveo Ὄρω. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. med. ὦρα, Att. ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω. fut. 1. med. πείσομαι, & πήσομαι a πήθω. præt. med. πέπονθα per pleonasm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἔπαθον a πήθω.
Extendo Πεταννύω, & πετάννυμι. fut. πετάσω. præt. πεπέτακα, & per sync. πέπτακα, unde præt. pass. πέπταμαι a πετάω inusit.
Figo Πήγνυμι, & πηγνύω. fut. πήξω. præt. med. πέπηγα, fixus sum. aor. 2. pass. ἐπάγην a πήγω.
Bibo Πίνω. fut. πώσω. præt. πέπωκα a πόω. aoristus 2. ἔπιον a πίω. fut. 2. med πιόμαι pro πιοῦμαι. perf. pass πέπομαι, raro πέπωμαι. aor. 2. imperat. πῖθι a πῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.
Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἔπρησα a πρήθω.
Cado Πίπτω. fut. πτώσω. aor. 1. ἔπτωσα. præt. πέπτωκα. part. πεπτωκώς, per crasin πεπτώς, a πτόω. aor. 2. ἔπεσον a πέσω; unde alius aor. 1. ἔπεσα; med ἐπεσάμην. futur. 1. πεσοῦμαι usitatum pro πέσομαι.
Fingo Πλήττω. futur. πλάσω. præt. πέπλακα; pass. πέπλασμαι.
Percutio Πλήττω. aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus; ἔπλαγον, cum ad animum refertur.
Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἔπρασα. præt. pass. πέπραμαι. aorist. 1 pass. ἐπράθην. Nam πράττω, futur. ξω, facio.
Interrogo Πυνθάνομαι. fut. πεύσομαι a πεύθομαι. præt. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio	Ῥέζω, & ἔρδω. futur. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω; tanquam ab ἔργω. aor. 1. ἔῤῥεξα, & ἔρξα. aor. 1. part. pass. ῥεχθείς. præt. med. ἔοργα pro ἔῤῥογα, seu ἔρογα. plusq. perf. ἐώργειν.
Fluo	Ῥέω. fut. ῥεύσω, & ῥυήσω. præt. ἐῤῥύηκα. aor. 2. act. ἔῤῥυον; pass. ἐῤῥύην a ῥυέω.
Dico	Ῥέω, vel ῥῆμι. aor. 1. pass. ἐῤῥήθην, & ἐῤῥέθην in indicativo; at in reliquis modis per η tantum. fut. 1. pass. ῥηθήσομαι.
Rumpo	Ῥηγνύω, & ῥήγνυμι. fut. ῥήξω. præt. med. ἔῤῥωγα pro ἔῤῥηγα. aorist. 2. pass. ἐῤῥάγην.
Roboro	Ῥωννύω, & ῥώννυμι. fut. ῥώσω.
Valeo	Ῥωννύομαι. fut. med. ῥώσομαι. præt. pass. ἔῤῥωμαι; imperat. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo	Σβεννύω, & σβέννυμι. fut. act. σβέσω, & σβήσω, & med. σβέσομαι, & σβήσομαι a σβέω inusit. aorist. 1. ἔσβησα. Sequentia passive significant; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι. inf. σβῆναι. perf. ἔσβηκα.
Concutio	Σείω. aor. 1. ἔσεισα, & ἔσεια. infinit. σεῦσαι, & σεῦαι. part. σείσας, & σείας. præs. pass. σείομαι. præt. ἔσσυμαι. aor. 1. ἐσύθην.
Putresco	Σήπομαι. fut. 1. med. σήψομαι. aor. 1. pass. ἐσάπην. præt. med. σέσηπα.
Libo	Σπένδω. fut. σπείσω a σπείδω inusitato. aor. 1. ἔσπεισα. præt. pass. ἔσπεισμαι.
Privo	Στερίσκω. fut. στερήσω. præt. ἐστέρηκα a στερέω.
Sterno	Στορεννύω, & στορέννυμι. fut. στορέσω. aor. 1. ἐστόρεσα a στορέω.
Sterno	Στρωννύω, & στρώννυμι. fut. στρώσω. aor. 1. ἔστρωσα.
Cohibeo	Σχέω inusitatum; vide ἔχω.

T

Extendo Τανύω. fut. τάσω. præt. τέτακα. pass. τέταμαι a τείνω.

Seco Τέμνω. fut. τεμῶ, & τμήξω a τμήγω, vel τμήσω a τμέω. præt. τέτμηκα. pass. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην. aor. 2. act. ἔταμον, & ἔτεμον, vel ἔτμηγον, & ἔτμαγον. fut. 2. ταμῶ.

Fabrico Τεύχω. fut. τεύξω. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἔτυχον. præt. pass. τέτυγμαι.

Pario Τίκτω. fut. med. τέξομαι. aor. 2. act. ἔτεκον. præt. med. τέτοκα. præt. pass. τέτεγμαι. aor. 1. pass. ἐτέχθην.

Solvo Τίνω. fut. τίσω a τίω.

Vulnero Τιτρώσκω. fut. τρώσω. aor. 1. ἔτρωσα. præt. τέτρακα a τρόω ῶ.

Perforo Τιτραίνω, vel τιτράω. futur. τρήσω a τράω. præt. pass. τέτρημαι.

Tolero Τλάω. fut. τλίσω. aorist. 2. ἔτλην a τλῆμι.

Nutrio Τρέφω. fut. θρέψω. aor. 1. ἔθρεψα. præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι. aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω. fut. θρέξω. præt. δεδράμηκα a δραμέω. aor. 2. ἔδραμον; fut. 2. med. δραμοῦμαι. præt. med. δέδρομα.

Comedo Τρώγω. fut. 2. med. φάγομαι pro φαγοῦμαι. aor. 2. ἔφαγον a φάγω, vel φήγω inusit.

Sum, Sortior, Nanciscor Τυγχάνω. fut. 1. med. τεύξομαι a τεύχω. præt. τετύχηκα a τυχέω. aor. 2. ἔτυχον. præt. pass. τέτυγμαι, & τέτευγμαι. aor. 1. part. pass. τευχθείς.

Υ

Promitto Ὑπισχνοῦμαι. fut. med. ὑποσχήσομαι. præt. pass. ὑπέσχημαι. aor. 1. pass. ὑπεσχέθην. aor. 2. med. ὑπεσχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἴω inusitat. aor. 1. ἤνεγκα. aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνοχα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω. præt. pass. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aorist. 1. pass. ἠνέχθην, & ἠνείχθην.

Fugio Φεύγω. fut. φεύξομαι, & φευξοῦμαι. præt. med. πέφευγα. aor. 2. ἔφυγον.

Ajo Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aorist. 2. ἔφην. infinit. præs. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα. aor. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην a φθῆμι. participium φθάς.

Tabesco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φρίττω. fut. φρίξω. præt. πέφρικα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aorist. 2. ἔφυν a φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαρέω. aor. 2. pass. ἐχάρην.

Dehisco Χάσκω. fut. med. χανοῦμαι. præt. med. κέχηνα. aor. 2. ἔχανον, a χαίνω.

Fundo Χέω. futur. χεύσω a χεύω. aorist. 1. ἔχεα. infin. χέαι.

Coloro Χρωννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt. pass. κέχρωσμαι.

Fundo Χυώ. fut. χύσω, a χύω.

Obruo aggere Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χόω inusitato.

Pello

Ω

Pello Ὠθέω. fut. ὠθήσω, & ὤσω ab ὤθω. aor. 1. ὤθησα, & ὦσα, & ἔωσα. præt. pass. ὤθημαι, ὦσμαι, & ἔωσμαι.

Emo Ὠνέομαι. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἑώνημαι; unde ἑωνημένος.

Investigandi Thematis

Exemplum.

Conjugationum exempla semper inspicienda sunt: considerande item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima syllaba: & eodem modo, quo ascenditur in illis formandis, vicissim in dissolvendis descendendum. Ut κολαφθῶσι simile est τῷ τυφθῶσι. Aoristus 1. Indic. Passivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Persona singularis. Perfecti Pass. κεκόλαπται, ut τέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut τέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut τέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut τέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπτω. Nam ψ nascitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero ostendet κολάπτω, tundo.

ἡγεῖτο, simile est τῷ ἐποιεῖτο. Dissolutum erit ἡγέετο, sicut ἐποιέετο. Præsens ergo ἡγέομαι, sicut ποιέομαι.

ἀνιώμενος, simile est τῷ βοώμενος. Dissolutum erit ἀνιαόμενος: nam ω ex αω nascitur. Thema ἀνιάομαι, mœreo.

κρατήσας, simile est τῷ ποιήσας, aut βοήσας: nam η nascitur ex ε, vel α. Thema igitur, aut κρατέω, aut κρατάω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species

Duplex est: Primitiva, ut *χθὲς*, heri: *αὔριον*, cras; Derivativa, ut *ἑλληνιστὶ*, Græce: *σοφῶς*, sapienter.

Significatio.

1. Loci: ut *ἐνταῦθα*, hic; *αὐτόθι*, istic; *ἐκεῖ*, illic; *χαμαὶ*, humi; *ἐγγὺς*, prope; *ἐπέκεινα*, ultra; *μακρὰν*, longe; *ἑκὰς*, procul; *πολλαχοῦ*, multis in locis; *ὀλιγαχοῦ*, in paucis locis; *ἁπανταχοῦ τῆς γῆς*, ubique terrarum; *ἐνιαχοῦ*, in quibusdam locis; *ἑκασταχοῦ*, in singulis locis; *αὐτοῦ*, idest *ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου*, ibidem; *ἀλλαχοῦ*, alibi; *οὐδαμοῦ*, nuspiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in *θι*, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in *σι*: ut *οὐρανόθι*, in Cœlo; *ἀθήνησι*, Athenis; *οἴκοι*, domi.

Vel ad locum, præsertim in *δε*, *σε*, *ζε* desinentia: ut, *οἴκαδε*, domum; *οὐρανόσε*, in Cœlum; *ἀθήναζε*, Athenas.

Vel de loco, desinentia in *θεν*: ut, *οἴκοθεν*, domo; *οὐρανόθεν*, cœlitus; *κυθηρόθεν*, ex Insula Cytheris; *ἀθήνηθεν*, Athenis.

Adverbia maxime loci, ac temporis regunt Genitivum: ut, *ἔξω βελῶν*, extra teli jactum: *μεταξὺ λόγων*, inter verba, idest inter dicendum. Sic & multa alia: ut, *ἅλις δρυὸς*, satis quercus; *ἅπαξ τῆς ἡμέρας*, semel in die, &c.

Geni-

Genitivus nonnunquam mutatur interposita præpositione: ut ἄχει πρὸς τὴν πόλιν, usque ad urbem; ἄχει πρὸς ἑσπέραν, usque ad vesperam.

2. Temporis: ut, νῦν, nunc; αὐτίκα. statim; μεταύριον, perendie; πρωχθὲς, nudius tertius; ἦμος, cum; τῆμος, tum, Poetica pro ὅτε, & τότε; ὄφρα, dum; τόφρα, tum, pro ἕως, & τέως; μέσφα, donec; εἰσόκε, donec.

3. Numeri: ut, δὶς, bis; πολλάκις, sæpe; ἀπειράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὐ, non; ὐδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ὐ δῆτα, haudquaquam. Dicimus ὐ sequente consonante; ὐκ sequente vocali tenuis spiritus; ὐχ sequente vocali aspirata; ὐχὶ sequente vel tenui, vel aspirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναὶ, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera: πάντως, omnino; ἦ μὴν, certe.

6. Demonstrandi: ut, ἰδὲ, ecce; ἐνθάδε, hic. Poet. ἠνὶ, & ἠνίδε, ecce.

7. Optandi: ut, εἴθε, Poet. αἴθε, & αἲ utinam, ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, utinam, movetur per tres personas.

8. Hortandi: ut, ἄγε, age; φέρε, age; ἔα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut, ἑξῆς, deinceps; εἶτα, postea.

10. Interrogandi: ut, πόθεν, unde? πῶς, quomodo? μῶν, num? ἆρα, num? ἦ, num? διὰ τί, cur? τίπτε Poet. pro τί ποτε, curnam?

11. Similitudinis, & diversitatis: ut, ὥσπερ, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter; ἠΰτε, ὥστε sicut, Poetica sunt.

12. Qualitatis: ut, καλῶς, pulchre; ῥωμαϊστὶ, Latine; ἀγεληδὸν, gregatim; ἀπαρασαλεύτως, immote; μεμηχανημένως, solerter, aut subdole. Talia in ως formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ς. Huc pertinent ea, quæ appellantur ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.

Adverbia qualitatis in ως ferme habent casum sui

sui nominis, ut ἀξίως τῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως τοῖς ἄλλοις, similiter aliis, ideſt, eodem modo quo alii &c.

13. Quantitatis, ideſt, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονουχὶ, tantum non; χολῆγε, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.

14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortaſſe; τάχα, forſitan: Poet. pro ταχέως, celeriter.

15. Vocandi: ut, ὦ, o. Euripid. Phœniſſis: ἰώ, ἰώ, πότνια, μόλε πρόδρομος: Heus, heus veneranda, progredere: ὠή, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus eſt? Ibidem.

Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.

16. Separandi, diſtribuendi, excludendi: ut, ἄνευ, ſine; ἰδίᾳ, privatim; δημοσίᾳ, publice; κοινῇ, communiter; μόνον, tantum; πλὴν, præter.

17. Jurandi: ut, νὴ per; μὰ, non per. Hujuſmodi adverbia cum Accuſativo ponuntur: ut νὴ Δία, per Jovem; μὰ Δία, non per Jovem. Huc addi poteſt ὡς pro πρὸς, ut, ὡς τὸν ὅμοιον, ad ſimilem.

18. Eligendi: ut, μᾶλλον, potius; πρότερον, citius.

19. Congregandi: ut, ἅμα, & ὁμοῦ, ſimul; συλλήβδην, comprehenſim. Hæc Dativum regunt: ut, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, cum ceteris.

20. Concedendi: ut, εἶεν, eſto.

21. Prohibendi: ut, μὴ, ne; μηδαμῶς, nequaquam.

22. Eventus: ut, κατὰ συγκυρίαν, forte fortuna.

23. Comparandi: ut, μᾶλλον, magis; ἧττον, minus; πλέον, plus; μάλιστα, maxime.

24. Declarandi: ut, δηλαδὴ, ſcilicet; ἤγουν, videlicet; τουτέστι, hoc eſt: ἀμέλει, exempli gratia. Lucian. Necyomantia.

25. Cauſæ: ut ἕνεκα, cauſa; χάριν, gratia.

26. Celandi: ut, λάθρα, clam.

Adverbium veſtitum articulo fit nomen: ut, χθὲς, heri, ὁ χθὲς, heſternus, &c.

Adverbium aliquando adhæret adverbio: ut, μέχρι πού, & μέχρι πότε; Quouſque? &c. Fit hoc etiam cum idem ſignificant, ut quatuor ſimul juncta

apud

apud Aristophan. ἔτ' αὖ πάλιν αὖθις, deinde rursum.

Figura

Triplex est: simplex, ut αὔειον: Composita, ut μεταύειον. Decomposita, ut φιλανθρώπως.

Comparatio.

Ῥαδίως facile, ῥᾷον, ῥᾷστα, vel ῥᾷστον.
Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα.
Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτάτω.
Πόῤῥω longe, ποῤῥωτέρω, ποῤῥωτάτω.
Πολλάκις sæpe, πλεονάκις, πλειστάκις.

Inter Adverbia numerantur

Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαὶ, papæ; φεῦ, papæ: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει: Pape quam bonum odorem habet! Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου: Dii boni, qualibus procemiis auspicaris orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut εὖγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἄπαγε, apage: εὔφημα φώνει, bona verba quæso: Eurip. Her. ὦ ὦ, ἰοὺ ἰοὺ apage: Soph. in Coloneo.
4. Comminandi: ut, οὐαὶ, væ.
5. Dolendi: ut οἴμοι, hei mihi; φεῦ, heu; ἰὼ, heu. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς.

O nimis ego infelix, & invisus diis. Sophocl. Philo.

5. Do-

6. Exclamandi: ut, ὢ ὤ, ἰὼ ἰώ, heu: Eurip. Hippol.
7. Metus: ut, ἆ ἆ, at at; ἔα ἔα, ὢ ὤ, ehem. Eurip. Rheso.
8. Indignandi: ut, φεῦ, pro.
9. Lætandi: ut, εὐοῖ, evax; ἰὼ iv. Eurip. Cyclope. ὦ φίλτατε σοῦ πατρός, o fili patris chariſſimi, Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἆ, ἆ, ἆ, ha ha ha. ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Poteſtas, Figura, Ordo.

Poteſtas.

1. Copulativæ: ut, καὶ &, τε que: μέν quidem, δὲ autem, interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.
2. Disjunctivæ, ut ἢ aut, ἠὲ aut, ἤτοι ſive.
   Huc pertinent
   Particulæ utramque rem tollentes, ut, οὐδὲ, οὔτε, neque: Dubitativæ; ut, εἰ, αἰ, ἄρα, an, num. Poet. αἴκε, & αἴκεν, ſi forte.
3. Adverſativæ: ut, ἀλλὰ ſed; καίπερ interdum; καίτοι, etſi: εἰ καὶ, ſi etiam; ὅμως tamen; καὶ μὴν atqui; οὐ μὴν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἔμπης tamen.
   Huc pertinent
   Corrigendi particula μᾶλλον δὲ, potius, vel imo. Diminuendi, γε, γοῦν, κἂν, ſaltem.
4. Cauſales: ut, γὰρ enim; καὶ γὰρ etenim; ὅτι, quod: ἐπειδὴ, poſtquam; ἐπειδήπερ, quandoquidem; ἵνα, ut; ὅπως, ut; ὥστε, ut; μὴ, ne. Poet. ὄφρα, ut.
   Huc pertinent
   Conditionales, ſeu exceptivæ: ut, ἦ, quatenus; εἰ, ſi; ἂν, ſi; ἐὰν, ſi; ἢν, ſi; εἰ μὴ, niſi;

ὅτι

ὅτι μὴ, nisi, Poet. αἴκε, & αἴκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ἐὰν, ἄν, ἐάν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicitur, *si verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut, εἰ ἔτυπτον. Item *verberavissem*: εἰ ἔτυψα, vel εἰ ἐτετύφειν. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

5. Ratiocinativæ: ut, ἄρα, vel ἆρα, ergo; οὖν, itaque; τοίνυν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.
Huc pertinent
Δηλαδὴ, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

6. Ordinis: ut, τὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rursus; αὖθις, iterum; εἶτα, deinde.

7. Approbativæ: ut, γὲ, οὖν. Νὴ δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. Per Jovem illustres equidem ambo. Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ οὖν καὶ δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων ἔφορος: ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector: altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.

8. Completivæ: ut δὴ, νὺ, πὲρ, ῥὰ, τοὶ, sane, quidem; πω dum.

9. Potentiales: ut, ἂν, κὲ, κὲν, utique. De usu ἂν valde observando statim post Syntaxim explicatius.

Figura

Duplex est: Simplex, ut καὶ: Composita: ut καίπερ.

Ordo

Triplex: Præpositivus, ut καὶ, ἀλλὰ. Sophocles tamen in Coloneo, πειρᾶσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini attamen vos. Postpositivus: ut, μὲν, δέ. Communis. ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpositionibus.

Præpositiones sunt
- Monosyllabæ sex: ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.
- Dissyllabæ duodecim: ἀνὰ, ἀμφὶ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit: ut, Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jesus servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione
- Complet: ut, εὖ bene; ὑπέρευ, supra modum bene.
- Minuit: ut, λευκὸς albus; ὑπόλευκος subalbus.
- Mutat: ut, λέγω, dico; συλλέγω, colligo.

Monosyllabæ.

1. Ἐν soli Dativo jungitur, & rei statum significat; ut ἐν οἴκῳ, *in domo*: sed per Ellipsin Genitivo, ut ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis.*
Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

2. Εἰς, & Attice ἐς Accusativo *in*, cum motus significatur: ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aqua scribo.*
Composita *in*, cum motus significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio.*

3. Ἐξ sequente vocali, & ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπραξίας πρᾶγμα, *ex otio negotium.*

Com-

Composita auget, ut ἐκπίνω, ebibo: & idem significat, quod ἔξω, extra, ut ἐκβάλλω, ejicio.

4. Πρὸ *ante*, soli Genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus. Composita *præ* significat, ut προβάλλω, præpono.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut πρὸς Θεῦ, a Deo: *officium*, ἐ πρὸς φιλοσόφυ, non est Philosophi: *coram*, πρὸς ἐπισκόπυ, coram Episcopo. Jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum Accusativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam: & *adversum*, ut πρὸς Ῥωμαίυς, contra Romanos. Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

6. Σὺν, & At. ξὺν cum Dativo, σὺν Θεῷ, cum Deo. Composita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Dissyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum solo Accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo usurpatur. Composita *re* significat, ut ἀνατρέχω, recurro.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de astris. Cum Dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Ulysse.

Cum Accusativo *circa*, ut ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, circa diluculum.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere. Composita *contra* significat, ut ἀντιστρέφω, inverto.

4. Ἀπὸ cum Genitivo *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. *Contrarium* etiam significat, ut εὔχομαι, precor, ἀπεύχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque significat, ut ἀπογράφω, describo.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίυ, per vitam; δι' ἡδονῆς, per voluptatem: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum

cum gladiis. Significat etiam *Potentiam*; ut δι' ἑαυτῶν, suis viribus.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem: δι' αἰσχύνην, propter pudorem.

Composita *dis* significat, ut διαρπᾶν, dividere.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βοῦς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua: *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis potestate: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ τούτοις, post hæc.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ τοὺς διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ τοῦτο, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμέ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut ἐπιμυθέομαι, post factum consulo.

7. Κατὰ cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar, κατὰ νόμον, secundum legem: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendo.

8. Μετὰ cum Genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum Dativo Poetice *inter*, ut μετὰ πρώτοισι, inter primos.

Cum Accusativo *post*, ut μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum; μετὰ τὴν γραφὴν, post scriptionem.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transfero.

9. Παρὰ cum Genitivo *a*, ut παρὰ Κυρίου, a Domino: Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, est super omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem.

Da-

Dativo juncta *prope*, vel *juxta*, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum misericordia.

Accusativo *motum ad rem*, ut παρά σε, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικὰ, in studiis Mathematicis. Item *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, ut παράσημος ῥήτωρ, malæ monetæ, h. e. adulterinus orator. Significat & *comparationem*, ut παραβάλλω, confero: *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρακολουθῶ, proxime sequor.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima: περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica Auscultatione: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κηρὶ φιλῶ σε, amo te ex animo. Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venustus; περιγίνομαι, præsto.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo *pro*, ut πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ora pro nobis: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, super hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis insanio.

12. Ὑπὸ cum Genitivo sub, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ut ὑπ' αἰδοῦς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπ' αὐτοῦ, *ab ipso*.

Cum Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλει, sub pelle leonina ridiculam simiam tegit.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, subvereor: *improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequam.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης περὶ, *de pace*; tonusque retrahitur, diciturque εἰρήνης πέρι.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut ἔνι pro ἔνεστι *licet*: ἔπι pro ἔπεστι *inest*, *adest*: πέρι pro περίεστι, *supra modum superest*. Sic ἄνα *surge* pro ἀνάστηθι.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpositiones memoriæ caussa his versiculis clauduntur.

Ἐξ, ἀπὸ, ἀντὶ, πρὸ cum patrio solum sociabis.
Ἐν, σὺν cum dandi casu: dabis εἰς, ἀνὰ quarto.
Cum patrio, & quarto κάθ᾽, ὑπὲρ, διὰ, καὶ μετὰ junges.
Cum patrio, terno, & quarto παρὰ, πρὸς, περὶ, ἀμφὶ,
Καὶ ἐπὶ, καὶ ὑπό. Sed vatum exemplaria versans,
Repperies ἀνὰ cum tertio, κατὰ, καὶ μετὰ juncta.

Præpositiones quædam inseparabiles, quæ fere extra Compositionem nihil significant.

Augent	ἀει:	ut	ἀείδηλος, valde manifestus.
	ἐρι:		ἐρίβρομος, graviter fremens.
	δα:		δάσκιος pro δασύσκιος, spissam umbram faciens.
	ζα:		ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
	λαι:		λαικάζω, decipio, quod a λα, & κάζω, orno.
	λι:		λιπόνηρος, valde improbus, quasi λίαν πονηρός.
	βȣ:		βȣλιμία, magna fames, quasi μέγας λιμός.
	ἵππος:		ἱππογνώμων, idest, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.
Privant	α:	ut	ἀθάνατος, immortalis.
	νη:		νήκερος, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολύ, multum; ut ἄξυλος, lignosus: sic & νη: ut νήδυμος ὕπνος, admodum suaviter membra pervadens somnus. Interdum ἅμα, simul; ut ἄλοχος, idest ὁμόλοχος, uxor. Interdum ἴσον, æquale: ut ἰσοτάλαντος, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβῳ ἀγνώμονες, Phębo adversariæ. Interdum φαυλότητα, vitium; ut ἄπȣς pro κακόπȣς, qui infirmis est pedibus. Interdum δυς, non facile; ut ἀόρατον, quod non facile conspicitur. Interdum nihil facit; ut ςάχυς, ἄςαχυς spica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δυς, cui adversatur εὖ, difficultatem, aut vitium significat; δυςυχία, adversa fortuna: εὐτυχία, prospera fortuna.

De Accentibus.

Græci in suis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magister optimus est usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur, quamvis in omni syllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat, quam ob causam syllabicus dici solet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonnisi natura, vel natura simul, & positione longam. Excipe tamen composita ex Articulo subjunctivo, & infinito *τὶς*; nam *τοῖσδεσι*, *ταῖσδεσι*, *ὗτινος*, *ἧστινος*, *ὧτινι*, *ᾗτινι*, Circumflexum habent in antepenultima.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gravi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur; quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici soleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Perispomenon est: quod in Penultima, Properispomenon.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu Acutum suum in Gravem; & tunc dicuntur *ἐγκλινόμενα*, idest *inclinata*: ut *θεὸς ἡμῶν*, *Deus noster*, pro *θεός*.

Non inclinatur tamen Acutus in ipsa orationis serie, si sequatur dictio enclitica: ut *θεός σου*, *Deus tuus*:

tus: θεός ἐςι, *Deus est*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός, *omnia videt Deus*.

Interrogativum τίς retinet ubique suum accentum Acutum: ut τίς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abjectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit declinabilis; ut πολλά, καλά, χάλεπά, πόλλ', κάλ', χαλέπ': si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut παρ' ἐμοί, pro παρά ἐμοί, *apud me*.

Compositio plerumque retrahit Accentum: ut καλός, *pulcher*, φιλόκαλος, *studiosus munditia*: σοφός, *sapiens*, φιλόσοφος. Hoc fere perpetuum est in particulis, α, εὖ, δυς: ut κινητός, *mobilis*; ἀκίνητος, *immobilis*; εὐκίνητος, *facile mobilis*; δυσκίνητος, *difficile mobilis*: tum etiam in monosyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; εὔπαις, *bonos habens liberos*: πῦς, *pes*; τρίπυς, *tripes*.

Aucta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπτέμεν, Jonice, pro τυπτέμεναι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt ι: ut ὁυτοσί pro οὗτος, *hic*: ἐκεινοσί, pro ἐκεῖνος, *ille*: Item ἔγωγε, *ego quidem*: ἔμοιγε, *mihi quidem*: & cum θ præcedit syllabam adjectam per Paragogen: semper enim in his est Accentus in penultima: ut πόντος, πόντοφι, *e ponto*: ἐμοῦ, ἐμέθεν, *mei*.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando acuuntur: ut χρῆμι, χρή, *opus sum*: aliquando circumflectuntur: κρῖ pro κριθή, *hordeum*.

Monosyllaba longa post Aphæresin relicta circumflectuntur: ut ἔφην, φῆν, *dixi*: ἔφυν, φῦν, *natus sum*.

De

De Accentu Acuto.

Si ultima syllaba sit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος *humanus*; ἄγγελος, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut φιλανθρώπου, ἀγγέλου.

Excipiuntur

1. Genitivi Attici omnium numerorum secundæ Declinationis contractæ, ut πόλεως, πόλεων, πόλεων; δυνάμεως, δυνάμεων, δυνάμεων.
2. Participia Præteriti Passivi, ut τετυμμένος *verberatus*; λελεγμένος *dictus*.
3. Verbalia in έος, ut ἰτέον *eundum*; σπουδαστέον *curandum*.
4. Composita a Nomine, & Præterito Medio, ut Θεολόγος *Theologus*. Sed composita a κτείνω, *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cum active capiuntur, sunt Paroxytona, ut μητροκτόνος, *matricida*; θηροτρόφος, *qui feras nutrit*; λαοφθόρος, *qui populum corrumpit*: cum passive usurpantur, Proparoxytona sunt, ut μητρόκτονος, *a matre occisus*; θηρότροφος, *a feris nutritus*; λαόφθορος, *a populo corruptus*.
5. Omnes casus Quartæ Declinationis Simplicium, ut μενέλεως, μενέλεω, μενέλεων, &c.
6. Vocabula desinentia in αι, & οι, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut διδάσκαλοι, *Magistri*; σύνοδοι, *conventus*. Si tamen in eadem dictione sequatur aliqua consonans, longæ censebuntur, ut διδασκάλοις, συνόδοις.

Composita a χέω, *fundo*; βάλλω, *jacio*; πολῶ, *verto*; λέγω, *vel* λόγος, *cum habent Prapositionem*, *Pro-*

Proparoxytona sunt, *ut* προχοος, *aequalis*; σύμβολος, *omen*; περίπολος, *qui circumit*; κατάλογος, *catalogus*: *cum vero aliam particulam praepositam gerunt*, *sunt Paroxytona*, *ut* οἰνοχόος, *pincerna*; ἑκηβόλος, *eminus jaculans*; ὑμνοπόλος, *qui hymnos tractat*; θεολόγος, *Theologus*.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα, *corpus*; μοῦσα, *musa*. At τύπτε, τύψον Paroxytona sunt, quia sola positione producuntur.

Excipiuntur

1. Adverbium οἴκοι *domi*, ad distinctionem οἶκοι Nominativi Pluralis ab οἶκος, *domus*.
2. Tertia persona Aoristi primi Activi Optativi Modi, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad distinctionem infinitivi ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, est Aoristus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiae personae Optativi Activi desinentes in οι: in his enim censetur haec diphthongus longa, ut τετύφοις, τετύφοι; φεύγοιμι, φεύγοις, φεύγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima sola positione sit longa, ut χοῖνιξ, *choenix*: αὖλαξ, *sulcus*. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circumflexus, ut βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hic α, & ε coale-

& ε coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gravem accentum habebat: sic ποιέετε, ποιεῖτε, *facite*. Sed tamen λητόα, λητώ, non λητῶ, *Latonam*: αἰδόα, αἰδῶ, *verecundiam*, quamvis hoc posterius aliqui circumflectant. Adde τὼ νόω, νῶ, a νόος, *mens*.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus est in Recto, talis fere est in obliquis, nisi obstet aliqua ex infrascriptis Regulis: ut λόγος, λόγου, λόγῳ: αἰτίας, αἰτίαι, αἰτία. Tamen ὁ δεσπότης, *dominus*: ὁ μητιέτης, *consiliarius*: ὁ εὐρυόπης, *late videns*, vel *sonans*: ὁ ἀκακήτης, *non nocens*, in Vocativo accentum retrahunt, ὦ δέσποτα, ὦ μητίετα, ὦ εὐρύοπα, ὦ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si Rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός *Deus*, Θεοῦ, Θεῷ, Θεοῖν, Θεῶν, Θεοῖς. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεόν, Θεέ, Θεοί, Θεώ, Θεούς.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον *lignum*, ξύλου, ξύλῳ.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ, οἴκοιν, οἴκων, οἴκοις, οἴκους.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἄνθρωπος, *homo*, ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ, ἀνθρώποιν, ἀνθρώπων, ἀνθρώποις, ἀνθρώπους.

Genitivus pluralis primae, & secundae Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis femininis Adjectivorum, quae descendunt a masculinis tertiae Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Masculini: ut ὁ ἅγιος, *sanctus*, τῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, *sancta*, τῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπάς, λαμπάδος, λαμπάδι, lampas. Si vero penultima fuerit longa natura, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρι, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγῶνος, ἀγῶνι, *certamen*.

Acutus, vel circumflexus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματος, βήματι: μάρτυρ, μάρτυρος, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματος, ἐπιγράμματι: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac plurali in ultima, ut ἡ χεὶρ manus, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσὶ. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειροῖν, χειρῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur

1. Participia θεὶς, θέντος, *qui posuit*: στὰς, στάντος, *qui stetit*: δοὺς, δόντος, *qui dedit*: ὢν, ὄντος, *qui est*.
2. Τίς, τίνος interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus: sed τὶς Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

3. Ge-

3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρὼς: δᾴδων a δᾲς, fax: δμώων a δμὼς famulus: φώτων a φὼς vir: θώων a θὼς, lupus cervarius: φῴδων a φῲς, φωδὸς, ustio: κράτων a κρὰς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi ευ, & ου finales circumflectuntur, ut ὦ βασιλεῦ, o Rex: πανταχοῦ, ubique. Adverbium tamen ἰδοὺ, ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδοῦ, vide, distinguatur.

Vocativus in ες a Nominibus Propriis in ης est Proparoxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες: Σωκράτης, ὦ Σώκρατες.

Irregularia sunt ἡ μία una, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μίαν: μηδεμία, μηδεμιᾶς: ἄμφω ambo, ἀμφοῖν: δύο duo, δυοῖν: μήτηρ mater, Δημήτηρ Ceres: θυγάτηρ filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ a Nominativis σωτὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, πατήρ.

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, οὐχ, εἰ, ὡς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά τινος, *audivi quemdam*: λόγος μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Enclitica in sequentibus partibus Orationis.

1. In nomine τὶς, *quidam*, per omnes casus: At τίς, τί, *quis, quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.

2. In Pronomine μοῦ, μοὶ, μέ: σοῦ, σοὶ, σέ: οὗ, οἷ, ἕ cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est σφέ, & σφῷ, seu σφωέ, quando accipitur pro σφέ tertiæ personæ: nam σφῷ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est σφίσι, & σφὶν, seu σφὶ, pro σφίσι, ut & σφέας, pro σφᾶς; sed non semper omnes. Post Præpositionem ἕνεκα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.
3. In Verbis εἰμὶ *sum*, & φημὶ *dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
4. In Adverbiis ποτὲ *aliquando*: ποθὲν, ποθὲ *alicunde*: ποθὶ *alicubi*: πῶς *quodammodo*: πῶ *adhuc*, *dum*: πῆ *alicubi*: ποῦ *uspiam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
5. In conjunctionibus γέ, κέ, τὲ, κὶν, πὲρ, ῥὰ, νὺ, θὴν, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut τύπτουσί τινές με, *verberant me aliqui*, & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplo allato.

Inclinant, hoc est transferunt Enclitica accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam.

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima; quæ cum ultima est Trochæus: ut οὔτέ τι; οὔτέ ποτε; ἄλλό τι; ἴςέ με. Sed εἰμὶ, & φημὶ post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut κῆρυξ ἐςὶ, *præco est*.

Amit-

Amittunt vero Accentum,

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona : tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μȣ, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica : nam tunc servat accentum, ut Πέτρ☉ φησί, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μȣ, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ τινας, *video quosdam*.

Exceptio.

Persona ἐστί habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post ȣ̓κ, καὶ, ὡς, εἰ, ἀλλὰ, & τȣ́τω: ut ἔςι πόλις, *est civitas* : εἰ ἔςι, *si est*. Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit, vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut καρπός σȣ, non καρπὸς σȣ.

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus : ut διὰ σέ, *propter te* : περὶ σȣ̃, *de te*: κατὰ μέ, ἢ σέ, *secundum me, aut te.*

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut τεταγὼν pro ταγὼν, a τάζω, *apprehendo*; σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur : ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum* : ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut εὕραμεν pro εὑρήσαμεν, *inveni*: ἐγίνατο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interseritur: ut ἔλλαβε pro ἔλαβε: ὁππότερος, pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut δῶ pro δῶμα, *domus*: ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, *Neptunus*: βεῖ pro βεβαροί.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio; ut πόρσω pro πόῤῥω, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam* pro ῥέξω; ἔπραθον pro ἔπαρθον a πέρθω, *vasto*; ἔδρακον pro ἔδαρκον a δέρκω *video*; καρτερὸς pro κρατερὸς, *fortis*; κάρτος pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus: ut τὰ μὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τοὔνομα pro τὸ ὄνομα; θοἰμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentum*; ὦτα pro ὦ ἔτα, ab ἔτης, O *amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐτήτυμον pro ἔτυμον.

Q SYN-

SYNTAXIS

De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eædem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat in casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Articulo: ut τὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, τὰ καλὰ τῶν ζώων.

Hoc cum fit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovorum oblonga, Lanarum nigræ. *Basilius etiam sine partitione dixit*, τὰ σύμπαντα τῶν τῇδε καλῶν, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut feminino subjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιτελές ἐστι, *virtus est utile*, idest, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur solum, subaudito substantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c scilicet ἡμέρᾳ, *pridie*, *postridie*, &c. εἰς τὴν αὔριον, *in crastinum*; καθ' ἑκάστην, *quotidie*.

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ τούτων, ὧν ἔχω, *ex iis*, *quæ habeo*. Et ipsum antecedens haud raro omittitur: ut ἐξ ὧν ἔχω. Sic ἐξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis*, *quæ scripsisti*, idest, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδένα ὅντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἁβρότατος, *delicatissimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *sexcenta*.

3. Re-

3. Relativum *οἷος*, aliquando ponitur cum infinito; ut *πιστὸς ἐστι, οἷος μὴ ψεύδεσθαι*, is est, *qui non mentiatur*, vel *talis, ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, sequente Verbo finito, adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, *ὁ λέγων*, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo substantivo, *ἐστί*. Vide infra.

2. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut *ἕκαστος λέγει*, vel *λέγουσι*, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut *ἡ πόλις θαυμάζει*, vel *θαυμάζουσι*, *civitas admiratur*. Neutra pluralia plerumque regunt verbum singulare: ut *ταῦτα ἐπαινεῖται*, *hæc laudantur*.

2. Verbo substantivo *ἐστί*, sequente relativo, eleganter interdum deest Nominativus; ut *ἔστιν ὃς*, *ἔστιν οὗ*, &c. *est qui*, &c. vel *aliquis, alicujus*, &c. Item pluraliter, *ἔστιν οἳ*, *ἔστιν ὧν*, &c. Sic addito *τις*. ut *ἔστιν ὅστις*, &c. pluraliter *ἔστιν οἵτινες*, quod & *εἰσὶν οἵτινες*, vel *εἰσί τινες*, *οἳ*, &c.

Item in adverbiis: *ἔστιν οὗ*, vel *ὅπου*, *est ubi*, i. e. *alicubi*: *ἔστιν ὅτε*, vel, *ὁπότε*, *est quando*, i. e. *aliquando*: *ἔστιν ὡς*, vel *ὅπως*, vel *ἔστιν ὃν τρόπον*, *est quomodo*, i. e. *aliquo modo*. Vel sic; *ἔσθ' ὃς*, *ἔσθ' οὗ*, &c. *est qui*, *est cujus*, &c.

De Regimine.

In regimine eundem servabimus ordinem partium, quem supra secuti sumus. Primum igitur de Articulo.

De Articulo.

Articulus præpositivus hæc ferme habet, quæ observanda sunt:

1. Præponitur omnibus orationis partibus, ut *ὁ λόγος*, *ὁ αὐτός*, *τὸ λέγειν*, *ὁ λέγων*, *ὁ χθὲς*, *ὁ μὲν*, &c. *ὁ δὲ*, &c. *ὁ ἐν οὐρανῷ*.

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. proprii vim habet Θεὸς, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo; ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*: *ratio itinerum*, idest *itinera*. Interdum alio sensu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. De Articulo cum pronomine, ceterisque partibus vide suo loco.

9. Articulus præpositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem esurit, alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὃς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente. Vide supra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo substantivo ἐστὶ. Vide supra de concordantiis.

4. Servit interdum divisioni. Vide Art. præpos.

De

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεȣ̃, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ εὖ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bona indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεὸν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμȣ̃ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut λίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Nominibus propriis nunc additur, sed rarius; nunc non additur: ut Πλάτων, & ὁ Πλάτων, *Plato*. proprii vim habet Θεός, quando de uno, ac vero Deo loquimur. Dicimus igitur Θεὸς, vel ὁ Θεός.

3. Cum nominibus appellativis significat vel rem certam, & jam cognitam, ubi adhibent Itali *il*, *la*, *lo*: ut ἀπόδος μοι τὸ βιβλίον, *redde mihi librum*: vel excellentiam: ut ὁ ποιητὴς, *Poeta*, pro Homero.

4. Dictioni suæ postpositus nunc distinguit: ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*: nunc explicat: ut ἡμεῖς οἱ Θρᾶκες, *nos Thraces*.

5. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλεινίου, *Cliniæ filius*.

6. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo; ut τὸ τῆς τύχης, vel τὰ τῆς τύχης, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, idest, *officium*: *ratio itinerum*, idest *itinera*. Interdum alio sensu: ut τὰ τοῦ Πλάτωνος, *Plato*, idest, *opera Platonis*, & similia.

7. Inter Articulum, & dictionem regentem eleganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut οἱ τῶν φίλων παῖδες, *amicorum liberi*.

8. De Articulo cum pronomine, ceterisque partibus vide suo loco.

9. Articulus præpositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, *hic*, *ille*. Interdum & subjunctivus, sed rarius. 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει, *Alius quidem esurit*, *alius autem ebrius est*.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relativum apud Latinos: ut ὅς, ὅστις, ὅσπερ, *qui*.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente. Vide supra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo substantivo ἐστί. Vide supra de concordantiis.

4. Servit interdum divisioni. Vide Art. præpos.

De Nomine.

1. Subſtantivis adduntur ſubſtantiva ferme in Genitivo: ut θέλημα Θεοῦ, *voluntas Dei*.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἀνὴρ εὖ ἔχων τῆς παιδείας, *vir magna eruditione*. Sic παιδείας ἀποχρώντως ἔχειν, *bene* vel *ſatis inſtructum eſſe literis*. Δεξιῶς ἔχων τῆς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*. Εὖ ἥκων σοφίας, *eximia ſapientia*. Πόῤῥω ἐλαύνων, vel ἐληλακὼς τῆς ἡλικίας, *magno natu*: aut ſimili aliquo modo. Item per Accuſativum interveniente nomine adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τὴν φύσιν, *adoleſcens bona indolis*. Vide Adjectiva.

3. Subſtantivum ſequitur Dativus: ut κριθὴ τῷ ὄνῳ, Lucian. *hordeum aſino*. Item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accuſativus, ubi Latine eſt ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τὴν τέχνην, *profeſſione Rhetor*.

5. Subſtantivum etiam ſequitur præpoſitio cum ſuo caſu: ut ὁ ἐπί σοι πόθος, *tui deſiderium*: ἔχθρα εἰς Θεόν, *infenſus Deo animus*: ἡ ἐμοῦ εἰς πάντας εὔνοια, *mea in omnes benevolentia*. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, κοινωνία, ὁμοιότης, &c.

6. Subſtantiva interdum fiunt adverbia: ut σπουδῇ, *celeriter*, &c.

Adjectiva ante ſe habent quædam adverbia: ut μίαν, οὕτω, πολὺ, &c. *nimis*, *ita*, *multum*, &c.

Comparativa etiam, & ſuperlativa quaſdam habent particulas. Xen. παιδ. α. ὅτι πλείω, *plura*. Sic ὡς πλεῖστα, ὅτι πλεῖστα, ὡς ὅτι πλεῖστα, *quam plurima*. Poſt ſe quid habeant, vide in ſequentibus.

Adjectiva hæc ſequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ: ut μεστὸς, πλήρης, ἔμπλεως, ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἔρημος, *deſtitutus*, *nudus*, &c.

2. Communionis: *κοινωνός*, *consors*, *μέτοχος*, *particeps*, *ἀμέτοχος*, *expers*. Item *κοινωνὸς αὐτῷ τῶν πόνων*, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut *ἔμπειρος*, *peritus*, *ἄπειρος*, *rudis*, *imperitus*, *ἐθάς*, *assuetus*.

4. Partitiva ut *ἕκαστος ἡμῶν*, *unusquisque nostrum*: & partitive posita: ut *οἱ ἀγαθοὶ τῶν φίλων*, *boni amicorum*, idest *boni amici*.

5. Verbalia in *κος*: ut *ποριστικὸς τῶν ἐπιτηδείων*, *qui facile comparat*, *aut suppeditat vita necessaria*. Item verbalia in *τος* privantia, active sumpta: ut *ἄγευστος*, *qui non gustavit*; *ἀθέατος*, *qui nunquam vidit*, &c.

6. Multa ἐλλειπτικῶς, deficiente ἕνεκα: ut *μακάριος εἶ τῆς θέας*, *beatus es propter visionem*, idest, *qui videris*.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem: ut *ἄλλοι τῶν σοφῶν*, *alii a sapientibus*; *διάφορος τούτων*, *ab his discrepans*; *ἕτερον τοῦ ἀγαθοῦ*, *diversum a summo bono*.

8. Ἄξιος, *dignus*: *ἀνάξιος*, *indignus*: *ἐγκρατής*, *compos*, *qui coercere scit*, *ac regere*; *ἀκρατής*, idest, *ἥττων*, *qui vincitur*, *qui succumbit*. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa: ut Κροίσου πλουσιώτερος, *Crœso ditior*: Σοφώτατος ἁπάντων, *omnium sapientissimus*.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent: ut *ἐξαίρετος*, *eximius*: *ἔξοχος*, *idem*: *κορυφαῖος*, *princeps*, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc;

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria: ut *ἴσος*, *æqualis*: *ἄνισος*, *inæqualis*: *ὅμοιος*, *similis*: *παρόμοιος*, *assimilis*: *ἀνόμοιος*, *dissimilis*.

2. Ἐπιτήδειος, *idoneus*: *ἀναγκαῖος*, *necessarius*: *πιστός*, *fidelis*; & similia. Item quæ affectionem aliquam significant: ut *εὔνους*, *benevolus*: *κακόνους*, *malevolus*, &c.

3. Commodi, & incommodi: ut λυσιτελής, σύμφορος, *ὠφέλιμος*, *ἐπωφελής*, *χρήσιμος*, *utilis*: *ἀλυσιτελής*, *ἀσύμφορος*, *ἀνωφελής*, *ἄχρηστος*, *inutilis*.

4. Composita a *σύν*, & *ὁμοῦ*: ut *σύσκηνος τῷ πατρί*, *contubernalis patri*: *ὁμόψηφος ἐμοί*, *mecum sentiens*. Item

cum

cum genitivo, ὁμοτράπεζος τοῦ βασιλέως, *eadem cum rege mensa utens*.

5. Verbalia passive sumpta: ut ἄγνωστον τοῖς πολλοῖς, *vulgo ignotum*: ζηλωτὸς τοῖς ἄλλοις, & apud Isocr. ὑπὸ τῶν ἄλλων, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam: γείτων τούτῳ, vel τούτου, *vicinus huic*, vel *hujus*. Sic φίλος, *amicus*: ἐχθρὸς, *inimicus*: ἴδιος, *proprius*: κοινὸς, *communis*: ἐναντίος, *contrarius*, & similia.

1. Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochen, subaudito κατὰ: ut λευκὸς τοὺς ὀδόντας, *albus dentes*, idest, *albis dentibus*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἁπλοῦς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus hujusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρος καὶ τοὔνομα, καὶ τὴν πατρίδα, *Syrus & nomine, & patria*. Vide substantiva.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τὸ ἀριθμὸν, *decem numero*. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: τηλικοῦτοι τὸ μέγεθος, *tam magni*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione. ut πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulæ.

Verba infinita sæpissime. Vide Infin.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλος, καταφανὴς, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans*, *i. e. manifestum est*, vel *apparet*, *eum jocari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: πρόθυμος εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ὀκνηρὸς εἰς ἅπαντα, vel περὶ ἅπαντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*: φρόνιμος περὶ τούτων, idest, σοφὸς ταῦτα, *peritus harum rerum*.

Particulæ adhærent comparativis: πλουσιώτερος, ἢ Κροῖσος, ditior, quam Crœsus. *Reperiuntur & cum positivis*: *ut* οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο, nihil aliud, quam hoc.

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva: ut τὸ διάφορον, idest, ἡ διαφορὰ, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, & quidem in ἀλλήλων semper: *ut* ἐφίλουν ἀλλήλους, amabant inter se; *in quibusdam non semper: ut* πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γείτων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος. &c. *Ex hoc genere est* ἕκαστος, *quod &* αὐτὸς ἕκαστος, & ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt adverbia: ut πότερον, & πότερα, *utrum.*

Item in aliis generibus: ut δρομαῖος ἦλθεν, *currens venit, i. curriculo*, vel *cursim*: sic ταχὺς, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus: ut τεταῖος, *tertianus*, idest, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum: ut ὁ ἐμὸς, ὁ ἐμοῦ, vel ὁ ἐμαυτοῦ, *meus*, &c.

Possessivum σφέτερος cum genitivo relativi: ut τὰ σφέτερα αὐτῶν, *sua*: sic & τὰ ἴδια αὐτῶν.

2. Demonstrativum οὗτος ad hunc modum, αὕτη ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν, τὸ μὴ θέλειν, &c. (sic Demosthenes) vel τοῦτο ἡ ἀρχὴ τῶν, &c. *hoc est principium malorum, nolle*, &c.

3. Relativum αὐτὸς, *ipse*: sed præposito Articulo ὁ αὐτὸς. *idem*. Atque hoc dativo jungitur: ut γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν, *Idem sentit, quod nos.*

Pro Dativo interdum aliæ dictiones: ut Chrysost. ταὐτὸν ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ τὸν ἰχθὺν ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξήγες, *idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris.*

4. Dativus relativi αὐτὸς interdum ita ponitur, ut subaudiatur σὺν: ut εἷλε τὴν ναῦν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις, *navem cepit una cum ipsis vectoribus.*

De

De Verbo.

Verborum genera conſtituemus tria, Activum, Paſſivum, Neutrum. In Activis ponentur ea, quæ quacunque terminatione Accuſativum habent patientem: in Paſſivis, quæ Genitivum agentem: in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, ſic & apud Græcos, nunc cum ſolo ponuntur Accuſativo: ut *ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν*, *virtutem colere*; nunc præter Accuſativum habent & alium caſum, Genitivum videlicet in Poſſeſſivis, Dativum in Acquiſitivis, Accuſativum in Tranſitivis.

1. Poſſeſſiva ſunt primum verba commonefaciendi: ut *ἀναμιμνήσκω*, vel *ὑπομιμνήσκω σε τοῦ ὅρκου*, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando tranſit in Accuſativum: ut *ταῦθ᾽ ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα*, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accuſandi, damnandi, abſolvendi. Cum his enim, & ſimilibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut *αἰτιῶμαι*, *ἐπαιτιῶμαι*, *διώκω*, *διωκάθω*, *κατηγορῶ*, *γράφομαι* (reperitur & *γράφω*) *τὸν ἀδελφὸν προδοσίας*, *accuſo fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis & manet in paſſivis: ut διώκομαι, κατηγοροῦμαι προδοσίας, accuſor proditionis; & *reperitur in neutris: ut ἐπεξέρχομαί σοι φόνου*, arceſſo te cædis.

Crimen ſæpe in Accuſativo, maxime ſi perſona in alio ponatur caſu: ut *κατηγορῶ σου κλοπήν*: atque hoc rectius, quam *κατηγορῶ σε κλοπῆς*, *accuſo te furti*, *καταψηφίζομαί σου κλοπήν*, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentiſſime in Accuſativo:

vo: ut καταγινώσκω, κατακρίνω, καταψηφίζομαί σε θάνατον, τιμῶμαί σοι θάνατον: *damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo: ut καταγινώσκω σε θανάτε.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματα, & εἰς χρήματα, *mulcto te pecunia*. Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo: ut ζημιέμαι θανάτω, φυγῇ, &c. *mulctor morte, exilio*, &c.

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε τῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, *idem*: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σε τὴν ἀρετὴν, &c.

Item pro casu rei aliud quidpiam; ut θαυμάζω σε, ὅπως ἐ λέγεις, &c. *Isocr.* miror te non dicere, *vel*, qui non dicas, &c.

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut πολλε τιμῶμαι ταῦτα, *magni hæc æstimo*; πλείονος, vel μείζονος, *pluris*: πλείςε, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositione πρὸ, vel ἀντὶ: ut πρὸ παντὸς, vel ἀντὶ παντὸς τιμῶμαι, *maximi æstimo*, vel, *nihil est, quod malim, nihil est, quod æque cupiam, nihil est omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιέμαι ferme cum περὶ: ut περὶ πολλε ποιέμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio*: περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut supra: περὶ ὀλίγε, *parvi*: περὶ ἐλάττονος, *minoris*: περὶ ἐδενὸς, *nihili*. ἐδὲν τίθεμαι, vel παρ' ἐδὲν τίθεμαι τὰ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris sunt, nihili facio*. Sic μηδὲν τίθεσθαι apud Basilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ τίθεμαι, vel ποιέμαι, *magnifacio*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *æstimo*: ut πόσε ἀξιοῖς ταῦτα; *quanti hæc æstimas?* Item *dignum puto*: ut κοινῆς τραπέζης ἀξιώσας αὐτὸν, *communi eum dignatus mensa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea sunt hæc sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria: ut γεμίζω

ζω τὴν φιάλην οἴνου, impleo phialam vino: πίμπλημι, *impleo:* πληρόω, *idem:* κενόω, *evacuo.*

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρόω.

Ad implendi Verba referri poteſt γεύω σε τῶν θείων, *guſtum do tibi rerum divinarum.*

2. Liberandi: ut ἀπαλλάττω σε τῶν κακῶν, *libero te malis:* λύσω σε τῶν δεσμῶν, *ſolvam te vinculis:* ἔπαυσέ με τῆς ἀνοίας, *finem dolori meo attulit.*

Item cum præpoſitione: ut ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo.* Sic ῥύεσθαι, vel σώζειν τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare, eripere aliquem e periculis, morte,* &c.

3. Privandi, ut γυμνῶ σε πάντων τῶν ἀγαθῶν, *ſpolio te omnibus bonis.*

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac ſeparandi: ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε τῆς οἰκίας, *ejicio te domo:* εἴργω, κωλύω τὸν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem cæde,* ideſt, *impedio quominus cædem faciat:* ἐχώρισέ με τῶν ἄλλων, *ſegregavit me ab aliis.*

Item addita præpoſitione, quando Accuſativus eſt rei: ut Chryſoſt. τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere.*

5. Multis additur Genitivus ſignificans partem: ut λύκον τῶν ὤτων κρατῶ, *lupum auribus teneo.*

Quæ apud Latinos cum ſeparativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut ſimili.

Cum hujuſmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, diſcitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτοῦμαι τοῦτο παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto.*

Sic & neutrum δέομαι *cum hujuſmodi Genitivo: ut* τίνος δέῃ παρ' ἐμοῦ; quid eſt, quod a me petis? *Item ſine præpoſitione, ſed cum Accuſativo rei, ut jam ſit activum. Xenoph.* ὅτι δέοιτο αὐτοῦ Κῦρος, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquiſitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δίδωκεν

κεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit se Deo*; ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χαριστήρια τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de servata fide*, vel *quod manseris in fide*: ἔγνων, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam*: πολλὴν ἔχω σοι χάριν, *magnam habeo tibi gratiam*, *multum te amo*: χάριν οἶδά σοι τούτου, *hujus rei habeo tibi gratiam*: χάριν ἴσθι, *beneficii loco pone*: χάριν σοι προσθήσουσι, Thucyd. *id gratiae apponent tibi*.

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονεύω, ἐκτίνω σοι χάριν, *refero tibi gratiam*: ἀπεμνήσατο χάριν, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χάριτας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epist. χάριτας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Æsch. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur, Primo id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, & contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτείχισεν ἑαυτὸν οὐχ ὅπλοις, ἀλλ' εὐχαῖς, *non armis*, *sed orationibus se munivit*.

Multa sunt Acquisitiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν τινὰ μεγάλαις συμφοραῖς, *conjicere aliquem in magnas calamitates*, &c.

Transitiva sunt, quæ sequuntur.

1. Αἰτῶ, *flagito*, *peto*: ἀπαιτῶ, *posco*, *reposco*, *exigo*: ἐκλέγω, πράττομαι, εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, *exigo*: ut πράττομαί σε μνᾶν, *minam abs te exigo*.

2. Διδάσκω, *doceo*, ἀναμιμνήσκω, & ὑπομιμνήσκω, *admoneo*, *commonefacio*. Duo ultima etiam inter Possessiva posuimus.

3. Quædam Acquisitiva apud Latinos Transitiva sunt apud Græcos: ut οὐ πείθω σε ταῦτα, *non possum tibi hac persuadere*.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut εὖ δρῶ, εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ σε μεγάλα, *magnis te afficio beneficiis*. Κακὸν ἐμὲ ἐργάσεται, *dabit mihi malum*. Τί ἂν ἐργάσαιο τοῦτον, *vel* δρώης, *vel* ποιοίης; *quid hoc homine facias?* Βλάπτω σε μεγάλα, *magna tibi affero detri-*

trimenta. Ἀδικεῖ με πολλὰ, *multis me onerat injuriis.*

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide casus communes.

Si Accusativus rei detrahatur, erunt Activa simplicia: ut Εὐλογῶ σε, *benedico tibi*, &c.

Quædam Attice sunt Transitiva, quæ alioqui possessiva; ut Ἀφαιροῦμαί σε τὰ χρήματα, *spolio te pecunia*: pro Ἀφαιροῦμαί σε τῶν χρημάτων, vel σοῦ τὰ χρήματα: sic καὶ τὰ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερεῖ, *etiam ea, quæ nostra sunt, nobis eripit.*

Geminus Accusativus additur etiam verbis vocandi; ut Τοῦτο καλοῦσί με, *ita me appellant.*

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποφαίνω, καθίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν εὐδαίμονα, *reddo eum felicem*: χειροτονοῦσιν αὐτὸν ὕπατον, *creant eum Consulem*. In his, & similibus uterque Accusativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in ω & μι descendunt Passiva, de quibus infra: sed non ab omnibus: πάσχω enim non facit πάσχομαι, &c.

Ab Activis in μαι non formantur Passiva. Quædam tamen ex hujusmodi Activis aliquando etiam Passive usurpantur: ut Πολλὰ εἴργασται κακὰ, *multa perpetrata sunt mala*, &c.

De Passivis.

Passivis additur Genitivus agentis accedente præpositione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ: ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *vapulo a præceptore*. Interdum Dativus absque præpositione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in Simplicibus fit ex Accusativo: ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθη-

μαθητὴς τύπτεται, verbero discipulum, discipulus verberatur.

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in Genitivo: ut Κατηγορῦμαι κλοπῆς: vel pœna in Genitivo, Dativo, Accusativo: ut *κατεψηφίσθην φυγῆς, exilio damnatus sum: ἐζημιώθην χρήμασι, mulctatus sum pecunia: κατεκρίθην θάνατον, damnatus sum capite*: nunc vero rei: ut *κατεψήφισαι, κατακέκειται, κατέγνωσαί μυ θάνατος, damnatus sum capite.*

Pro Genitivo pœna reperitur & verbum infinitum, in Lucian. in Asino. Κατεκέκειτο θηρίοις ἀποθανεῖν, damnatus erat ad bestias.

In Acquisitivis non semper Accusativus transit in Nominativum, manente Dativo: ut Προςάττω τοῖς ἐμοῖς πολλά: *πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προςάττεται, impero meis multa*, &c. sed interdum Dativus, manente Accusativo: ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίαιταν, *αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίαιταν, permitto ipsis arbitrium*, &c. Ἐπίστευεν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν; *ἐγὼ ἐπιστευόμην τὴν βασιλείαν: committebat mihi*, vel *credebat mihi regnum*, &c.

In Transitivis persona ferme transit in Nominativum manente casu rei: ut *ἀπαιτῦμαι ἰσχὺν, postulantur a me vires; διδάσκομαι ὕμνυς, doceor*, vel potius *disco hymnos*, &c.

Si uterque Accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum: *ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, renuncio Ciceronem Consulem; Cicero renunciatur Consul.*

Quædam Passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva formantur ferme ex Activis. Vide supra in fine Activorum; raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva nonnunquam supplentur per Activa: ut εὖ δρῶ, & εὖ ποιῶ, non formant Passivum, sed ejus loco dicimus *εὖ πάσχω ὑπὸ Φιλίππυ, beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo: μεγάλα ὑπὸ τύτυ εὖ ἔπαθον, magna ab hoc beneficia accepi*: sic *κακῶς πάσχειν, male accipi*. Atque hic præpositio ferme est *ὑπό*. Quando vero pro adver-

verbio est nomen, ut ἀγαθὸν πάσχειν, κακὸν πάσχειν, δίκαια πάσχειν. tunc præpositio est vel πρὸς, vel ὑπὸ: ut ἀγαθὸν πάσχειν πρὸς τῶν φίλων, & κακὸν πάσχειν ὑπὸ τῶν πολεμίων.

Ab Activis ἀντιδρῶ, ἀντιποιῶ, *beneficium repono*, *beneficium reddo*, Passivum erit ἀντιπάσχω, *beneficium mihi redditur*: sed sine casu agentis.

Passiva supplentur & per neutra: ut Ἀπέθανον ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος, *interii*, idest, *occisus sum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπό τινος, *cadere ab aliquo*, idest, *prosterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ τούτου περιπέπτωκεν, *in magnas ab hoc conjectus est calamitates*. Ὑφ' ὑμῶν ἀπολέσθαι, *a vobis interire*, idest, *interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa sunt ferme hæc:

1. Verba substantiva, & eorum vim habentia: ut εἰμί, τυγχάνω, ὑπάρχω, *sum*: γίνομαι, *sum*, vel *fio*: πέφυκα, *natura sum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἕτοιμοι, *omnes erant parati*.

Posterior Nominativus interdum est participium: *ut* τυγχάνω γράφων, *idest*, γράφω, sum scribens, *idest*, scribo: *dicunt Itali*: mi ritrovo a scrivere: già io scrivo.

Pro εἰμί, *vel* τυγχάνω *eleganter dicimus* τυγχάνω ὤν.

2. Verba vocandi Passive accepta, & eorum vim habentia: ut ὀνομάζομαι, καλοῦμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκεῖνος ἀκούει ποιητής, *ille audit poeta*, idest, *vocatur*.

Obser-

Obſervationes.

1. Ex duobus caſibus, qui copulantur, poſterior interdum tranſit in Genitivum aſſumpto articulo: ut Σωκράτης ἐςὶ σοφὸς, vel τῶν σοφῶν, *Socrates eſt ſapiens*, vel *ex numero ſapientum*.

2. Verbum ſubſtantivum ſæpe omittitur, maxime ſi ex Nominativis, qui copulantur, alter eſt nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπᾷν, *turpe eſt tacere*.

3. Infinitum hujuſmodi neutrorum non ſolum copulat Nominativos, & Accuſativos, ut apud Latinos, ſed etiam Genitivos, ac Dativos: ut τῶν δοκέντων εἶναι ἀγαθῶν, *eorum, qui videntur boni*. Ἔξεςιν ὑμῖν γίνεσθαι μακαρίοις, *licet vobis eſſe beatis*.

Quæ genitivum regunt hæ ſunt.

1. Verba Subſtantiva: ut εἰμὶ τῶν φίλων, *ſum amicorum*, ideſt, *ſum in are*, vel *numero amicorum*.

2. Ἔχομαι, *amplector*, *adhæreo*: ἀνέχομαι, *ſuſtineo* (ſed hoc ſæpius habet Accuſativum) ἀπέχομαι, *abſtineo*. Item σπλαγχνίζομαί σε, vel ἐπί σοι, *miſereor tui*.

3. Ἀπολαύω, *fruor*: καθικνέμαι, *cedo*: λαμβάνομαι, *prehendo*, *arripio*, *nanciſcor*: ἐπιλαμβάνομαι, *idem*: εἰ τῶν οἴκοι ἐδράξατο, *ſi ad ſuos rediiſſet*: πειρῶμαι, *periculum facio*, *tento* (reperitur & πειρᾶμαι τ' ἀγαθά) σωίημι, *intelligo*: φείδομαι, *parco*.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, *concupiſco*: γλίχομαι, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι, *appeto*: ἐράω, ῶ, *amore teneor*: ἀντιποιέμαι, *mihi vindico*, *appeto*: ςοχάζομαι, *tanquam propoſitum ſcopum peto*. Sed ποθῶ, *deſidero*, *cupio*, *amo*, cum Accuſativo.

5. Aſſequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, *virtutem aſſequi*: συγγνώμης τυγχάνειν, *veniam impetrare*: ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, *non aſſequi*. Sic ἀτυχεῖν, πταίειν, σφάλλεσθαι, ψεύδεσθαι, pro eodem.

6. Copiæ, & inopiæ: ut εὐπορῶ, *abundo*: γέμω, *plenus ſum*: πλετέω, *dives ſum*, *abundo*: ἀπορῶ, χρήζω,

δέομαι, *egeo*. Sic *καθαρεύω*, *purus sum*, *vaco*.

Idem Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasi: ut ὧν χρείαν ἔχω, quibus egeo: *ὧν αὐτοὶ ἐνδεεῖς εἰσι*, quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed *λείπομαι* cum Dativo apud Aristotelem 3. Ethic. c.8. *Ὁπόταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς*, *cum destituuntur multitudine, & apparatu*. Item *βρύω*, *scateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accusativo.

7. Communionis: ut *μετέχω*, *μεταλαμβάνω*, *κοινωνῶ*, *particeps sum*, *socius sum*: *κληρονομῶ*, *hæres sum*. Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiæ: ut *φροντίζω*, *μέλομαι*, *ἐπιμέλομαι*, *ἐπιμελέομαι*, *κήδομαι*, *curo*: *ἀμελῶ*, *παραμελῶ*, *ἀφυλακτῶ*, *negligo*: *ὀλιγωρῶ*, *parum curo*.

Sic οὐ φροντίζω, οὐδὲν φροντίζω, τοσοῦτον φροντίζω τῶν φίλων: *Item cum Accusativo*; *τοὺς φροντίζοντας τὰ τοιαῦτα*.

Item cum præpositione: *φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας*: *φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε*, *vel περὶ τὰ ἐνθάδε*: *item cum adverbio*: *φρόντιζε, ὅπως ποιήσεις*: *οὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα*.

9. Differentiæ, ac distantiæ: ut *διαφέρω*, vel *διενήνοχα*, *διΐσταμαι*, vel *διέστηκα*, *differo*: *ἀπέχω*, *absum*: *πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας*, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: *ὀλίγου ἐδέησαν ἀποκτεῖναι*, *parum aberat, quin interficerent*.

10. Dominationis: ut *ἄρχω*, *impero*: *δεσπόζω*, *κρατέω*, *κυριεύω*, *τυραννέω*, *dominor*: *βασιλεύω*, *regnum obtineo*: *δυναστεύω*, *principatum gero*: sic *ἐπιστατῶ*, *προστατῶ*, *προστατεύω*, *præsum*, *tueor*. Item *ἡγοῦμαι*, sed vel cum Genitivo, vel cum Dativo: ut *ἡγοῦμαί σου*, *præsum tibi*, vel *duco te*: *ἡγοῦμαί σοι*, *dux sum tibi*, *præeo*.

11. Excellentiæ, ac præstantiæ: ut *προφέρω*, *προέχω*, *ὑπερέχω*, *præsto*: *διαφέρω*, *excello*. Item contraria, *ἀπολείπομαι*, *ἡττῶμαι*, *νικῶμαι*, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus. Habent & constructionem passivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accusativum

virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac desinendi: ut ἄρχομαι, *incipio*: παύομαι, λήγω, ἀφίσαμαι, *desino*, *desisto*. Huc pertinet ὑπάρχειν ἀδικίας, *injuria lacessere*; *priorem esse in inferenda injuria*.

13. Memoriæ, & oblivionis: ut μέμνημαι, *memini*: λανθάνομαι, & sæpius ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*: ἀμνημονῶ, *non recordor*. Reperitur & Accusativus. Demosth. οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους: *Neque obliviscitur sermones*. Xenophon, ἐπιλάθου τι, ὧν ἐβούλου εἰπεῖν: *Oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas*.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδὸς ἀναμνησθεὶς, *pedis mentionem faciens*.

14. Verba sensuum, ut ἀκούω, *audio*; ὀσφραίνομαι, *olfacio*; γεύομαι, *gusto*; ἅπτομαι, θίγω, ψαύω, *tango*; αἰσθάνομαι, *sentio*. At videndi verba Accusativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam absoluta fiunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν τῶν φρενῶν, *a mente discedere*.

Quæ regunt dativum, hæc sunt:

1. Verba Substantiva: ὑπάρχει μοι χρήματα, *sunt mihi nummi*.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, *opitulor*: ἀμύνω, *idem*: συνηγορῶ, & συναγορεύω, *patrocinor*.

3. Colloquii, & consuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυγχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, *cum Deo colloqui*. Sic ἐγγίζειν, *accedere*: θαμίζειν, *frequenter accedere*, vel *audire*. Huc refer εὔχομαι, & προσεύχομαι, *precor*.

4. Commodi, & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, *prosum*: λυμαίνομαι, *noceo*. Sed βλάπτω, *lædo*, *noceo*: ὠφελέω, *juvo*, *prosum*: κακουργέω, *infesto*, Activa sunt.

5. Convenientiæ: ut ἁρμόζειν, vel ἁρμόττειν, πρέπειν, προσήκειν, *convenire*. Ex his primum etiam sequente præpositione: ut ἁρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγίνετο, συνέβη, &c. *multa mihi acciderunt*.

7. Favoris, aut studii: ut εὐνοέω, *bene volo*: χαρίζομαι, *gratificor*: φθονέω, *invideo*.

8. Fidei: ut πιςεύω, *credo, confido*: πείθομαι, *idem*: πέποιθα, *confido, nitor*: θαῤῥῶ, *idem*. Item θαῤῥῶ ποιεῖν, *audeo facere*.

9. Imperandi: ut παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, *præcepit iis, ab Hierosolymis ne discederent*: παραινῶ σοι γράφειν. Sic παρακελεύω, ὑποτίθεμαι. Sed κελεύω σε ποιεῖν, cum Accusativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, *irascor*. Huc referri possunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, *increpo, objurgo*: μέμφομαι, *reprehendo* (quod & cum Accusativo) λοιδορῦμαι, *convicior*.

11. Obsequii: δυλεύω, λατρεύω, *servio*: ὑπηρετέω, *ministro, famulor*: πείθομαι, πειθαρχέω, *obtempero*: ὑπακύω, *obedio*: εἴκω, *cedo*: συμφέρομαι, *consentio*: ὁμογνωμονέω, *idem*.

12. Repugnantiæ: ut ἐρίζω, φιλονεικέω, *contendo*: διαφέρομαι, *dissideo*: μάχομαι, *pugno*: ἀνθίςαμαι, *obsisto*: ἀντιλέγω, *contradico*: παλαίω, *luctor*: ἀμφισβητέω, *dissentio*.

13. Sequendi: ἀκολυθέω, ἕπομαι, παρομαρτέω, *sequor*. At διώκω, *persequor, consector*, &c. cum Accusativo.

14. Vicinitatis, & consuetudinis: ut γειτνιάζω, *vicinus sum*: ἐγγίζω, πλησιάζω, *appropinquo*.

15. Utendi: ut χρῶμαι, *utor*; καταχρῶμαι, *abutor*; παραχρῶμαι, *idem*. Ἀσθενεςέρῳ ἂν ἐχρώμεθα Φιλίππῳ, *infirmiore uteremur Philippo*.

16. Mixta quædam: ut ἀρέσκειν, *placere*: ἀπαρέσκειν, *displicere*: ἀπεχθάνεσθαι, *in odium incurrere*: ἀρκεῖν, *satis esse*: ἐοικέναι, ὁμοιῦσθαι, *similem esse*: ἥδεσθαι, *delectari*: κολλᾶσθαι, *affixum esse, adhærere*: περιπίπτειν, *incidere*: χαίρειν, *gaudere*: ἄχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, ςέργω, *boni consulo, contentus sum*: sed vel cum Dativo, vel cum Accusativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, *idest*, ἀγαπητόν ἐςί μοι ἔχειν,

ἔχειν, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ, & Genitivum rei: ut *συγγινώσκω*, *ignosco*: *μέμφομαι*, *reprehendo*: *βασκαίνω*, *invideo*: *μετέχω*, *μεταλαμβάνω*, *κοινωνέω*, *socius*, vel *particeps sum*: *μεταδίδωμι*, *communico*: *ἀμφισβητῶ σοι τούτων*, *in his abs te dissentio*; *hæc tibi non concedo*.

Neutra interdum habent constructionem Passivorum.

Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut *ἀμελῶ σου*, *negligo te*: *ἀμελοῦμαι ὑπό σου*, *negligor abs te*: *πολεμῶ*, *bellum gero*: *πολεμοῦμαι*, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut *φεύγω τοὺς κακοὺς*, *fugio improbos*: *φεύγω ὑπὸ τῶν κακῶν*, *accusor* (& *in exilium agor*) *ab improbis*: & *φεύγω* absolute, *fugio*, *reus sum*, *exulo*: *ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν*, *ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας*, *accuso te injuria*: *ἔχομαι ὑπὸ τῆς λαΐδος*, *habeor a Laide*: *ἔχομαι τῆς ἐλευθερίας*, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia construuntur his ferme modis:

1. Absolute: ut *συννέφει*, *cælum obductum est nubibus*: *ὕει*, *pluit*; *ἀστράπτει*, *fulgurat*: *βροντᾷ*, *tonat*.

2. Cum solo Genitivo: ut *τί δεῖ φίλων*; *quid opus est amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut *δεῖ*, *οὐδεῖ*, *προσδεῖ*, *opus est*: *μέλει*, *cura est*; *μεταμέλει*, *pœnitet*; *διαφέρει*, *interest*: *μέτεστί μοι κινδύνων*, idest, *μετέχω*. Sic *δεῖ μοι*, idest *δέομαι*, &c. Item cum particula, ut Arist. 5. Ethic. c. 3. *οὔτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῆται*, *μέλει αὐτῷ*, *οὔθ᾽ ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται*. *Neque enim ut laudetur*, *ipsi cura est*, *neque ut alii reprehendantur*.

4. Cum solo Infinito: *ἐνδέχεται*, *ἔστι*, *copia est*, *licet*: *χρὴ*, *δεῖ*, *oportet*: *ἁρμόζει*, *πρέπει*, *προσήκει*, *decet*, *convenit*: *συμβαίνει*, *contingit*, *accidit*: ut *ἔστι νυνὶ ἐντυ-*

εὐτυχεῖν τῷ διδασκάλῳ; licet ne nunc convenire praeceptorem?

5. Cum Dativo, & Infinito: ἀρέσκει, *placet*: ἀπαρέσκει, *displicet*: δοκεῖ, *videtur*: ἔξεστι, *licet*: παρέστι, *datur*, *contingit*: συμφέρει, *conducit*: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut supra: ἐπέρχεται, *in mentem venit*: ἐπῆει μοι γελᾶν, *risus mihi oboriebatur*. Sic ἀρκεῖ, ἐξαρκεῖ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾷ apud Herodotum, & ἐκχρᾷ, & καταχρᾷ, *satis est*, *sufficit*. Item ἀποχρᾶται apud eundem Herodotum, pro eodem.

6. Cum Accusativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἐστὶ: ut χρή με σιγᾶν, *oportet me tacere*, &c.

7. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρει, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς εὐσεβεῖν, *colenda nobis est pietas*: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quaedam ex his variis modis construuntur, quae paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivae vocis apud Graecos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt haec: ἱκανῶς εἴρηται, *satis dictum est*: ἱκανῶς ἤδη τεθρήνηται, *satis jam lamenti*: νενόμισται, *lege cautum*, vel *in more positum est*: πέπρακται, *actum est*, *conclamatum est*.

Additur interdum casus: ἀπείρηταί σοι μὴ ποιεῖν, *interdictum est tibi*, *ne facias*: εἵμαρταί σοι νικᾶν, *in fatis est tibi*, *ut vincas*; κινδυνεύεταί μοι διαφθαρῆναι, id est, κινδυνεύω: sic ἤνυσταί μοι, ἠγώνισταί μοι, &c. Item Accusativus: γυμνὸς εἰσιέναι νομίζεται, *nudos ingredi mos est*.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme haec.

1. Materia: ut πεποίηται χρυσοῦ, *ex auro factum est*. Addi potest & praepositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quae non tota patitur: ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, *aquam bibere*. Item pars illa, quae maxime patitur: ut κρέμαμαι τῶν ὤτων, *auribus sus-*

suspensus sum, vel *pendeo*: τῆς ῥινὸς ἕλκειν τινὰ, *naso alium trahere*.

Sic κατέαγα τοῦ κρανίου, vel τῆς κεφαλῆς, per sinecdochen, *comminutum est mihi caput*. Nonnunquam additur præpositio: ut τοῦτον ἐκτέμωμεν ἐκ τῆς γαστρὸς, *huic secemus ventrem*: ut κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ τοῦ τραχήλου, *suspendere seipsum collo*. Sic & post nomen adjectivum: ut ἄχρηστον ἐκ τῆς ὁπλῆς, *incommodum ungula*.

3. Pretium: ut οὐκ ὠνοῦμαι τοσούτου μετάνοιαν, *non emo tanti pœnitentiam*: πέντε δραχμῶν ἐπριάμην, *quinque drachmis emi*. Genitivo additur nonnunquam præpositio, sed raro: τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, *puellas vendebant vino*. *Sic Epictetus Enchir. cap.* 30. μὴ προϊέμενος ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκεῖνα πιπράσκεται: Non relictis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, &c. ut ἰδίῳ αἵματι, *privato sanguine*. Etiam hic addi potest præpositio ἐπὶ: ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε τῶν δεινῶν, *magna mercede libero te periculis*.

4. Species temporis: ut νυκτὸς ἦλθε, *nocte venit*. Vide infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1. Instrumentum: ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, *manu eum cecidit*.

2. Causa: ut φθόνῳ τοῦτο ποιεῖ, *ex invidia hoc facit*.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo casu: ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκοῦσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φυσᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, οὐδενὶ θέμις ἐστὶ, *tumere genere*, *superbire divitiis*, *inflari potentia*, *nulli jus est*. *Xenoph.*

Item per participium: ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμενος, *omnia sustinet gloria cupiditate*.

3. Modus: ut τίνι τρόπῳ γράφεις; *quomodo scribis?* πορεύου ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiscere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demosth. διὰ καρτερίας οὐδὲν ἀνάλωτον πέφυκε. *Per patientiam nihil*

nihil non expugnabile est . Item per Accusativum sine præpositione ; ut *τίνα τὸν τρόπον* , *hoc modo* ; *ὃν τρόπον* , *quomodo* , &c.

4. Excessus , ideſt illud , quo excessus , differentia , ac similia significantur : ut *ἁπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ* , *omnes antecellis sapientia* .

Excessus effertur etiam per *κατὰ* cum Accusativo : ut *κατὰ σύνεσιν* , *ἢ ἄλλό τι προέχειν* .

5. Quantitas , seu modus excessus : ut *τοσούτω προέχει τῶν ἄλλων* , *tanto præstat ceteris* . Hoc & in Accusativo : ut *τοσοῦτο* , *πολὺ* , &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea persona , in cujus gratiam , commodum , aut incommodum aliquid fit : ut *παιδεύω σοι τὸν υἱὸν* , *instituo tibi filium* .

In Accusativo ponitur spatium loci , & temporis , de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accusativum nominis significantis eundem actum : ut *ἀδικῶ σε ἀδικίαν*: *γράφομαί σε γραφὴν*. Sic *διώκω σε γραφὴν*: *κρατῶ μάχην*: *βαδίζω ὁδὸν*, & similia.

Multis Verbis additur Accusativus per Enallagen : ut *μανικὸν βλέπειν* , *torvum intueri* , &c.

Item per Synecdochen in Passivis: ut *κείρομαι τὸ ἧπαρ* , *tondeor jecur* , ideſt , *tondetur mihi jecur* : & in Neutris : ut *ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν* , *doleo caput* , ideſt , *dolet mihi caput* , *laboro ex capite* .

Verbis compositis frequenter additur casus virtute præpositionis: ut *ὑπερίσταμαι ἐκείνου* , *pro illo sto* : *ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις* , *stare promissis* , *servare pacta* : *παρέπλευσαν ταῦτα τὰ χωρία* , *præternavigarunt hæc loca* .

Locus.

Status in loco : *ποῦ* , *ubi ?* *ἐπὶ βαβυλῶνος* , *Babylone* : *ἐπ' ἀγροῦ* , *ruri* : *ἐν ᾅδου* , *apud inferos* .

Ἐν Ῥώμῃ , *Roma* : *ἐν ἀγορᾷ* , *in foro* : *πρὸς τῇ πόλει* , *ad urbem* : *παρ' Ἡσιόδῳ* , *apud Hesiodum* .

Ἐς ὕπατα οἰκεῖν, *habitare Hypatis*: κατ' ἐρημίαν, *in solitudine*.

Motus de loco: πόθεν; *unde?* ἐκ Ῥώμης, pro quo & ἀπὸ Ῥώμης, *Roma*: ἐξ ἀγρῦ, *Rure*: παρὰ Σωκράτυς, *a Socrate*.

Motus ad locum: ποῖ; *quo?* ἐπ' οἴκυ, *domum*: ἀφελέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere*: ἐπὶ τὴν πόλιν, *ad urbem*: εἰς, vel ἐς πόλεμον, *in bellum*: πρὸς τὺς φίλυς, quod & ὡς, vel παρὰ τὺς φίλυς, *ad amicos*.

Motus per locum: πῇ; *qua?* διὰ τῶν ὀρῶν, *per montes*: τῇ κλίμακι, *per scalas*: παρὰ τὰ τείχη, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo: ut ἀπέχει τῆς πόλεως ἑκατὸν ςάδια, vel ςαδίυς, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis: πότε; *quando?* νυκτὸς, *nocte*. Sic πολλῦ, ἐκ πολλῦ, *dudum*: τρίτον ἔτ☉ τυτί, vel τρίτον ἤδη ἔτ☉, *ab hinc triennium*, vel *triennio*: quæ responderi possunt ad interrogationem factam per *quam dudum?* vel *quam pridem?*

Ἀφίξομαι δεῦρο μεταξὺ τριῶν, ἢ τεττάρων ἡμερῶν: *revertar huc triduo, aut quatriduo, vel intra tres, aut quatuor dies*.

Spatium temporis: πόσον χρόνον; *quamdiu?* πολὺν, vel συχνὸν χρόνον, *diu*: τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos: ut οἶδα πολλὺς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, idest, οἶδα πολλὺς, ὅτι ἐλπίζυσι: sæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζυσι.

2. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam: ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro-

3. Pro Accusativo sæpissime est Nominativus : ut φησὶν αὐτὸς αἴτιος γεγενῆσθαι, *dicit se auctorem fuisse.*

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito sine ullo casu, ut αἰσχύνομαι γράφειν, *pudet me scribere.*

Eleganter ponitur cum μέλλω : ut μέλλω ποιεῖν, vel ποιήσειν, *sum facturus.* Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini substantivo : ut καιρὸς οὐκέτι μέλλειν, *tempus est jam non amplius cunctandi.*

Sæpissime Adjectivo : ut δεινὸς λέγειν, *eloquens*, δεινὸς πράττειν, *efficax, acer rebus gerendis* : ἄξιος, ἐπιτήδειος τυχεῖν, *dignus, idoneus, qui impetret*, &c.

3. Adhæret quibusdam Adverbiis : ut ὡς, ὥστε, *ut* : ἐπειδὴ, *postquam* : πρὶν, *antequam*, &c.

4. Redundat aliquando : ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc* ; ἑκὼν εἶναι, *lubens.*

5. Ponitur absolute : ut συνελόντι φάναι, *ut summatim dicam* : ὡς εἰπεῖν, *ut ita dicam, pene dixerim* : ὡς ἔπος εἰπεῖν, &c.

6. Dependet a Verbo subaudito, maxime in salutationibus epistolarum : ut Βασίλειος Λιβανίῳ εὖ πράττειν, *Basilius Libanio S.* Sic χαίρειν, & ὑγιαίνειν : sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem Verbum προστάττει.

7. Præposito Articulo fit nomen : ut τὸ μετανοεῖν, vel μετανοῆσαι, idest, ἡ μετάνοια, *pœnitentia.*

8. Reperitur positum pro finito post dictionem relativam : ut ὅσον κἀμὲ εἰδέναι, *quod quidem ego sciam.*

9. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

10. Infiniti loco sæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Graeci carent: sed commode ea supplent per Infinita praeposito Articulo τῦ, τῷ, τὸ: ut ἕνεκα τῦ γράφειν, *causa scribendi*: ἐν τῷ γράφειν, *in scribendo*: πρὸς τὸ γράφειν, *ad scribendum*.

Gerundia in *dum* cum Verbo Substantivo *est*, exprimuntur per Verbalia in έον: ut γραπτέον ἐμοὶ (vel ἐμὲ) ἐπιστολὼ, *scribendum est mihi epistolam*, idest, *scribenda est mihi epistola*; quod & hoc modo, γραπτέα ἐμοὶ ἐπιστολή: ut γραπτέος έα έον, respondeat Latinorum Gerundivo in *dus*, *da*, *dum*.

Item Gerundiva per Graecorum Infinita. Luc. εἶχε κῆπον λαβὼν γεωργεῖν, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut ὐκ ἦλθον διαλῦσαι, *non veni solvere*, idest, *solutum*: καλὸς ἰδεῖν, *pulcher visu*.

De Participio.

1. Participium cujuscunque casus vestitum Articulo praepositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo: ut τὺς λέγοντας, idest, οἵ, vel ὅσοι λέγυσιν: ἐκείνυς, οἳ λέγυσι, *qui dicunt*, vel *eos*, *qui dicunt*.

2. Adhaeret quibusdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut μεταξὺ καθεύδων, *inter dormiendum*, vel *dum dormio, is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. καίπερ εἰδὼς, *quamvis sciam*, &c. sic interdum & καίτοι.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut τελευτῶν, ὥσα, ὤν, *tandem*: τελευτῶντες ἀπῆλθον, *tandem abierunt*. Non ita dissimiliter & ἀρχόμενος, *incipiens*: ut ἔλεγε τῦτο ἀρχόμενος τῦ λόγυ, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic λέγε ἀνύσας, *dic cito*.

4. Non-

4. Nonnunquam vacat: ut ληρεῖς ἔχων, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Isocr. *ἐὰν σεαυτὸν ὡς ἄνθρωπος ὢν ὑπομιμνήσκῃς*, *si te hominem esse memineris*. Luc. *οὐκ ᾔδεις, ὡς κομίζειν δέον*; *an nesciebas afferendum esse*? Hujus vim habet χρεών, *oportet* (quod & χρεών ἐστι) pro χρή.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis: ut *διατελῶ ποιῶν*, *persevero faciens*, idest, *perpetuo facio*: *παύομαι ὀργιζόμενος*, *desino irasci*: *συνίημι προκόπτων*, *intelligo me proficere*: *αἰσθάνομαι ἁμαρτών*, *sentio me errasse*: *μέμνημαι ἀκούσας*, &c. *memini me audisse*: *σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας*, vel *ἀσεβήσαντι*, *conscius mihi sum impie me fecisse*, idest, *ἀσεβῆσαι*, vel *ὅτι ἠσέβησα*.

7. Participia aliquando significant causam efficientem, causam finalem, conditionem, conjunctionem adversativam, modum, tempus.

Quædam Participia cum certis Verbis eleganter junguntur, etiamsi propemodum vacare videantur: ut *ἀπιών*, *ἀποπλέων*, *proficiscens*, *ἀποπλεύσας*, *profectus*, & similia cum *οἴχομαι*, *abeo*: ut *ᾤχετο ἀπιών*, *abiit*. Sic ἂν cum *τυγχάνω*: ut *τυγχάνομεν ὄντες*, *sumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Substantivo, ut non vacet, sed utrunque simul sumptum unius verbi habeat vim: ut *ἐὰν ὁ θεράπων λέξας τύχῃ*, idest, *λέξῃ*, *si servus dixerit*, vel *si forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut *ἐμοῦ καθεύδοντος*, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum ὡς, vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: *ταῦτα δόξαν*, *cum hæc ita placuissent*.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nominativus, vel Accusativus: ut *δέον*, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: *ἐξόν*, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut *πολὺ ὕσαντος*,

&

& πολλῷ ὕετῳ, *Magnis imbribus*. Nisi forte hic subaudiatur Genitivus Διός.

Conjunctionis ἄν, apud Poetas κε, & κέν, usus frequens, & observandus.

1. Δυνητικῶς, *Potentialiter* significat, seu modum Potentialem supplet, adjungiturque fere omnibus Modis, & Temporibus: sive præponatur, sive postponatur.

Indicativ.

Præs. δέμας οὐκ ἂν ὀρθῶς καπνοῦται: *corpus non recte fumet, vel fumaret*.
Imperf. οὐκ ἔλεγον ἂν τοῦτο, vel οὐκ ἂν ἔλεγον τοῦτο; *non dicerem hoc*.
Plusq. Perf. ἐξήρπαστο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuisset homo ejusmodi*.
Aor. 1. οὐδὲν ἂν ἔπραξε: *nihil fecisset*.
Aor. 2. ἐκεῖνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejecissent*.

Optativ.

Præs. εὐχοίμην ἄν: *optem*.
Præt. τετύφοιμι ἄν: *verberaverim*, vel *verberavissem*.
Aor. 1. γράψαιμι ἄν: *scriberem*, vel *scripsissem*.
Aor. 2. ὄλοιτο ἄν: *periret*, vel *periisset*.
Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν τοῦτο ποιήσειας? *tu enim* ut *id feceris?*
Fut. 1. οὐ πιστεύσοιμι ἂν τοῦτο; *non crediderim hoc*.

sub-

Subjunctiv.

Præſ. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum ſit.*
Præt. μάτlω ἂν κεκτώμεθα: *fruſtra poſſideremus.*

Infin.

Præſ. οἶμαί σε γράφειν ἄν: *puto, te ſcripturum.*
Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἄν: *ſpero, me uſurum.*
Aor. 2. ἡγοῦμαι πάντας ἂν εἰπεῖν: *puto, omnes dicturos fuiſſe.*
Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσειν ἄν: *ſuſpicor, vos contempturos.*

Particip.

Præſ. σιωπῶ, ἔχων ἂν εἰπεῖν: *taceo habens, quæ poſſem dicere*, vel *cum poſſim dicere.*
Aor. 1. τῶν ἂν ἐλεγχθέντων: *eorum, qui redarguantur.*
Aor. 2. ὡς οὔποτ' ἂν ἐλθών: *ut qui nunqnam venire poſſit*, vel *potuiſset.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac ceterorum id genus ſignificationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὅτι ἂν λέγοις, *quidquid dicas*: ἐρώτα, ὁπόσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcunque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut, οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμι ἄν, *ne lac quidem avium huic vitæ prætulerim.*

4. Ἐλλειπτικῶς, *Defective*, cum ἂν ſubintelligitur: ut πῶς τις πείθηται; quomodo aliquis obtemperaret.

Si

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditio, cui inserviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰ ἐσωφρονεῖτε, ἐδ' ἂν ὠνομάζετε : *si saperetis, ne nominaretis quidem.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρος ἤμην, ἔλαβον ἂν ταῦτα: *si essem Alexander, ista accepissem.*

εἰ κατηγόρησε, κἀγὼ ἂν ἀπελογούμην: *si accusaret, ego quoque defenderem.*

εἴ τις φίλων εἶδεν, ἐκ ἂν ἀνέγνω : *si quis amicorum vidisset, non cognovisset.*

Per optativ.

εἴ τις θεὺς ἔχοι φίλυς, ἀρίστην μαντικὴν ἂν ἔχοι : *si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*

εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἑλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallem accipere, quam facere.*

ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη: *profecto ulciscerer, si possem.*

Per Optativum εἰ : *per Indicativum* ἂν.

εἰ δόξειε ἀληθὲς αὐτῷ, εὐθὺς ἂν ἐπείσθη : *si verum illi visum esset, statim fuisset persuasus.*

εἰ λυπεμένην γ' αἴσθοιτο, νιτάριον ἂν ὑπεκορίζετο: *si tristem esse sensisset, Nitarium per blanditias appellabat.*

εἴ τινα λάβοιεν, ἀπέκτεινον : *si quem nacti essent, interficiebant. Hic* ἂν *subticetur.*

Per Indicativum εἰ : per Optativum ἄν.

ἀνόητος ἂν εἴη, εἰ κατεφρόνησε : *stultus esset, si contempsisset.*

εἰ δή σοι ὑπείξομαι, δειλὸς ἂν καλοίμην : *si tibi cederem, ignavus vocarer.*

μακάριόν μέ τις θεῶν ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων: *beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te uxorem duxissem: pro* ἂ ἔτυχον, ἔμελλεν ἄν.

De ἂν plura alia dabit longa animadversio.

DE PROSODIA,

ſive carminum ratione.

Quid ſit pes, quid tempus, quid ſyllaba, quid ſcanſio, prætermimus tanquam nota ex Proſodia Latina. Hic tantum meminerint pueri, *ε*, *ο* breves eſſe; *η*, *ω*, cum diphthongis omnibus longas eſſe natura; & *α*, *ι*, *υ*, aliquando breves, aliquando longas.

Scanſioni accidunt apud Græcos Apoſtrophus, Synecphoneſis, Diæreſis, & Cæſura.

Apoſtrophus eſt cum eliduntur *α*, *ε*, *ι*, *ο*, *αι*, *οι*, ſequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel obſervant, vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixiſti verum.

Sæpe etiam ante conſonantes abjiciuntur vocales, & diphthongi, ut

Παρ' μὲν οἱ ὥρεια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι.

Adſunt ei fructus quotquot tempeſtive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis ſequentis dictionis: *ὦ 'γαθὲ*, O *bone*, *ὦ 'ναξ*, O *rex*, *ὦ 'νθρωπος*, O *homo*, *pro ὦ ἄνθρωπος*.

Συνίζησις (Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in unam Σύζευξις (contractio, ut Homer. Iliad. *α*.

Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc ſunt tenuia textu.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut *πάϊς* pro *παῖς*, *puer*, *ἐΰφρων* pro *εὔφρων hilaris*.

Cæſura eſt cum poſt pedem abſolutum, ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Anci-

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	) (	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	: :	Compositione.
Accentu.			Incremento.
Contractione.	| |	Regula.
Dialecto.	) (	Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe, si sequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ. Hom. Iliad. 2. Iliad. 21.

σ tamen aliquando eliditur nulla positione facta. Aratus.

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Hora verspertina crocitat clamosa cornix.

Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum:

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida communis redditur, ut etiam ante πτ, κτ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum, Iliad. α.

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si Vocalem, aut diphthongum præcedant, quod frequens est in diversis dictionibus, at in eadem admodum rarum.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ est in ultima, producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima, in ρος, & ος, purum, femininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A (Doricum natum ex η longum est, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
(Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη, *nympha*.
(Jonicum breve est in penultimis præteritorum, ut γέγαα, pro γέγηκα a γάω, *nascor*, & in tertiis personis pluralibus passivis, ut τετύφαται, pro τετυμμένοι εἰσί.

Verum α Jonice interpositum verbis in αω, longa syllaba antecedente, producitur, ut μαιμάα, pro μαιμᾷ. Ita etiam in tertiis personis Jonicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητής, *victor*, prima ubique longa. Sed producuntur ὁ & ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ & ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεί *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem fere sequuntur, ut ἡ τιμὴ, *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*.
- Femininis, & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*; ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & femininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*. Excipe ψὰρ *sturnus*.

Genitivus in ανος longus est, quod patet ex accentu; ut Τιτὰν, τιτᾶνος, præter πάλανος, & μέλανος.

Genitivus in αος, a nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, ναὸς, & nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, brevia sunt.

I *Incrementum*.

I Incrementum

breve est in

- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Femininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
- Femininis acutitonis in ιδος, ut ἡ πατρίς, πατρίδος.
- Femininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφίς, & δελφίν, δελφῖνος, ἀκτίς, & ἀκτίν, ἀκτῖνος.

longum est in

- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θίν, θινός, *littus*; ἡ ῥίν, *nasus*; ἡ ἴν, vel ἴς, *fibra*; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιός, *leo*; λῖς, λιτός, *pannus*; sed Δίς, Διός, *Jupiter* corripitur, ut τίς τινός infinitum. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultima longa, & ἐϋκνήμιδες, *bene ocreati*, passim apud Homerum.

I incrementum nominum in ιξ, & ιψ, in quamplurimis breve est, ut θρίξ, τριχός, *capillus*; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

Υ *Incrementum*.

Υ incrementum breve est a

- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς, & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in υω, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυω, φόρκυωος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, fere habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ, χάλυβος, *Chalybs*.

Exci-

Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti, ut κρίνω, judico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κρινόμενος, syllaba κρι ubique longa.

Verba in ύνω, producunt penultimam in præsenti, & imperfecto, ut μολύνω, contamino.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur a futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω, & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ, nisi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δράω, facio, θεάω, specto.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.
Participium femininum Aor. 1. in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est: impropria fere longa.

A secundæ conjugationis corripitur in duali & in plurali activæ vocis ubique, & in toto passivo, & medio omnium numerorum, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτων, ἵστασαν, ἵσταται, ἵσταμαι, ἑστάθην, σταθείς. Producuntur personæ in ασι.

Υ Quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur: at in duali, & plurali, & in toto passivo, & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regula de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλιά, *nidus*; ὀργυιά, *linea piscatoris.*

I breve est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, *vita.*
- Nominibus possessivis, & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*, λίθινος, *lapideus.*
- Illis item, quæ tempus significant, ut ἐαρινός, *vernus*, θερινός, *æstivus.*

Υ in pronominibus producitur: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In

In nominibus polysyllabis in ωύη, & ύτης, υ corripitur: ut γηθοσύνη, *gaudium*; βραδύτης, *tarditas*; γλυκύτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum, seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, quam regularum multitudo, suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur

- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα, & θα, in εια, a verbis in εύω, ut προφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σεληναία, cum Adjectivis in οία, ut ὅμοιος, οία.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρά, *gaudium*.
- Nomina oxytona secundæ simplicium, ut ἀνθηρά.
- Articuli feminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας, primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία. Sed nominum in ης corripitur.
- Dualis primæ, & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῶ Αἰνεία pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur

- Πᾶν, nisi in compositis: nomina masculina in αν, ut Τιτάν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur: ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, ἄφαρ. Monosyllaba χὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur: ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Æoles tamen corripiunt ας in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Corripiuntur:
- Feminina in ας, ut λαμπάς; masculina ut, ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, lumen.
- Item Adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia, & pronomina aucta per paragogen, ut νυνί, οὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε, vel ο, vel α factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα, τουτὶ pro τοῦτο.
- Item χοῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, σὶν, τεῒν, & syllabæ, quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἐστὶν. Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς, & κλεὶς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, *σὺ*, *δάκρυ*, *γλυκύ*.

Producuntur (Τύ, & adverbia fictitia, ὖ, ὖ, & *γρύ*. | Nomina literarum, ut *μῦ*, *νῦ*. | Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in *μι*, in Imperfecto, & Aoristo secundo, ut *ἔδυ*, *ἔφυ*.

Υν finita corripiuntur, ut *πολλύν*, *βραδύν*, *σύν*, *τοίνυν*, conjunctiones.

Producuntur (Circumflexa; *νῦν*, *nunc*, *μῦν*, &c. | Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto. | Item quæ *υς* in nominat. habent longum, ut *ἰλὺς*, *limus*; *ἰχθὺς*, *piscis*. | Primæ personæ verborum in *μι*, ut *ἱζεύγνυν*.

Υρ finita longa sunt, ut *ὁ ψίθυρ*, *susurrus*; *τὸ πῦρ*, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In *υς* desinentia corripiuntur, ut *βαθὺς*, *profundus*, *βαρὺς*, *gravis*, *κόρυς*, *galea*.

Producuntur (Κώμυς, *κώμυθος*, *fasciculus*, *ἄρκυς*, *ἀχλὺς*, & monosyllaba, ut *μῦς*. | Participia in *υς*, ut *ζευγνύς*. | Substantiva, quæ declinantur per *ος* purum, ut *ἰλὺς*, sed in *ἰχθὺς*, *υ* est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, ut cum tres, vel plures breves concurrunt in aliquo vocabulo, ut in his *ἀθάνατος*, *πριαμίδης*, primam syllabam,

bam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu, & producunt, & corripiunt: ut

Ἄρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mænium subversor.

CA-

CATALOGUS DICTIONUM,
in quibus Ancipites Vocales producuntur.

A *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. A ante Vocalem ἀάατος medium α producit, ἀΐνατος, ἀίετος, ἀΐδιος: ἀΐδος εἴσω, Theognis. ἀνθαλὴς, ἀΐκες, αἴκη, ἀΐσσω, ἀκράαντος, ἄονες, ἀχαϊκός. βιάομαι, βυγαῖος. ἐκραάνθην, ἐλάϊνος, ἰάομαι. καταΐγδην, κεράατα, κράατα. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λάϊνος, λαϊνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυνάορος. πραΰνω, ἄασε nocuit. ῥαΐσα, ταΰγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps est ἀείδω, & γραΐδιον.

2. Αγ. ἰθαγενής. ναυαγέω, quia ναυηγέω, νεαγενής, quia νηηγενής. ῥαγίζω, σφραγίζομαι, τιμαγήτης. φαγίνεος, quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκώς, ῥάδιος.

4. Αθ. γαθυλλίς, ῥάθυμος.

5. Ακ. ἀκέσιος, διάκονος, διακόσιος, τεια κόσιος, &c. λακέω, μακεδανός, συρακόσιος, φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα calor, ἄληκτος, ἀλοσύνη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλακὸς, σαλαγμός, φαλαίνη. ἀναλώσας corripitur Aristoph. πλύτω, versu 381.

7. Αμ. ἄμητος, ἀμητός, ἀπαμαία, δαμοίτας, Δαμίππος. Indiff. ἀμάω.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιός, ἀνύμενος, δάνυβις. κατάνεται, κρανίον, κράνειον, κρανώνειος, μανικός, νεανίας, παιανιεύς.

Commune, ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, pro ἤπειρος, ἀπεινῖνος, ἀπιδανός, δραπέτης, δραπετίδης, νάπεια. Anceps ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητήρ, ἀρήτειρα, ἀρείων urbs, ἄειστον prandium, αμαρακὶς, κάραβος, καρίων, καρύομαι.

11. Αε-

11. Ασ. ἀσιάδης, ἄσωπὸς, διπλάσιος, quia διπλήσιος; ἐπαράσιμος, ἀκρασία, ἰάσιμος, κοράσιον, πασιφάη, πασιφαής. πάσασθαι pro κτήσασθαι, primam producit: pro γεύσασθαι, corripit.

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερος, ἀτηρὸς, βατήειον, διδυματόκος, θάτερον, λαπαμία, λατύπος.

13. Αφ. ἐπάφιος.

14. Αχ. τράχηρος.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. αἰθεραῖς, ἀκραὴς, ἀμφιάραος, ἀχαιὰς, ἄων, δαὴρ, ἀκραὴς, θαῒς, κράας, λάας, λάϊγξ, λαὸς, λαῒς, ναῒς, ναὸς, παμφαὴς, παὸς, πολυαῒξ, πραὴς, πρᾶος, πράως, πολεμαῒς, ῥάων, φᾶος, χάων. Et composita ab ἄω: ἀλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. Et in αων per ονος declinata: ut ἀλημάων, ἀμυθάων, ἀρτάων, διδυμάων, ἱκετάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, προτιάων, σιωπάων, τυφάων. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producuntur: ut, ἐάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἐψιάω, propter ambientes. ἐπέχραον corripitur. Producitur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro καίω, & κλαίω.

Indifferentia sunt ἀὴρ, ἄορ, ἴλαος, μεμαώς.

2. Αγ. ἀχγὴς, ἄγις, δαγὴς, ἔαγε, ἐαγὼς, πειραγὴ, πεπραγὰς, πρᾶγμα, σφραγὶς, πάγος.

3. Αδ. ἄδος, εἰς ἄδυ, ἔαδε, ἐαδὼς, λάδας, λάδων, ὀιλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripiuntur. ὀπαδὸς, πάδιξ.

4. Αθ. ἆθλον, κράθος, πειραθεὶς, πραθεὶς.

5. Ακ. ἄκις fluvius, ἄκων invitus, δάκος, θράκη, λέλακας strepis. οἴακες, ab οἴαξ.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη. δαλὸς, κᾶλον lignum. ὀμφάλη, πεντηκοντακέφαλος, σαλὴμ, σαρδανάπαλος, σύμφαλος, ἄλις, τεικέφαλος.

Commune καλός.

7. Αμ. ἀμὸς noster. ἀμὸς corripitur 27. Idyl. Theocriti.

criti. δᾶμις, δάμων, πέπραμαι, συγκέκραμαι, πᾶμα mea, φρασίδαμος, βάλσαμον. Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum, longa sunt: ut, νᾶμα, θυμίαμα, ὅραμα, Χῖμα, θῦμα. Excipe a μι: ut, δᾶμα.

8. Αν. ἀγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βιάνωρ, ἔρανος, ἵᾶνος, ἱκάνω, ἵκανε commune invenitur. καπάνεται consumitur. κιχάνω, νάνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τείκρανος, φθάνω. Item dissyllaba in ανος acuta, ut δανός,]ρανός. Et Gentilia in ανος, & ανις, ut βειτανός, βρεπανίς.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἑανὸς, ἰελιανός.

9. Απ. ἄναπος fluvius, ἆπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, πείαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα numquid. αἴσαρος fluvius, δυμάρας, θυμαρὴς, καρὶς piscis, κατάρα, λαρὸς, μυσαρὸς, νάρων fluvius, πάραρος, παρὸς, τινάρα, φάεις, φᾶρος. Communia sunt ἀρὰ, ἄρης.

11. Ασ. ἄπασι Dativus, ἆσις, ἆσον, γίγασι Dativus, ἴασος, ἴασον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασὶ, φᾶσις.

Verba in αω & ραω penultimam Futuri, & Aoristi producunt: ut, ἐάσω, εἴασα: ὀράσω, προορήσας apud Solonem: γηράσω, πειράσω, φυράσω. Sed ἴασασα, & ἤλασα corripiuntur, & γελάσωμεν in fine Theognidis. γέλαοσαν Epenthesis producit. Iliad. 10. V. 299. εἴασεν ἕκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασε, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic πλάττω, πλάσω, πελάσσας Epenthesi producitur.

12. Ατ. ἀθέατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἆτος, ἄτη, ab ἄατος & ἀάτη: γεγᾶατε Præteritum. διμάτωρ, δυφράτης, θέατρον, θεατὸς, ἰατρὸς, κάρατος fluvius, κρατὴρ. ὀλέσατε Aoristus. κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιφάτης, σπαρτιάτης, σπαρτιᾶτις.

13. Αχ. τραχὺς cum compositis: ἰαχὴ anceps.

Ι *In Antepenultimis Syllabis productum.*

1. Ι ante Vocalem, διογνής, ἰάομαι, ἰαμίν@, ἰάσιμ@, ἰάσι@, ἴασ@, ἰητὴρ, ἰαπετὸς, ἴομαι, ἰονίη, ἰύζω, ἰϋγὴ, ἰϋγμὸς, ἰΰκτης, ἰωχμός, & ab ἰὸς composita, ἰοβόλ@, ἰοχέαιρα, κιάθω, χυλιόμεν@, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιόπατ@, πίερ@, πίει@, πίομαι, προΐωξις. φθιώτης, χιόνι@, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰατρὸς, ἱερὸς, ἵημι & ἵεμαι, eo: ἵημι mitto, ἵεμαι cupio, μεθίετε, ἴομεν eamus.

2. Ιβ. ἀλίβαπ@, τιβέει@, τίβυεις: κειβανώτης: Aristoph. πλέτῳ. 765.

3. Ιγ. ὀείγανον, vel ὀρείγανον: ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, σιγάω, σιγαλέως, σιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλι@, ἰδαῖ@, ἰδάλιμ@, ἰδάλιον, ἰδομενεὺς, πιδύτης, πιδύω, σιδόνι@, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθυνω, ἰθυντωρ, ἰθύτερος, σιθωνία, πιθανός.

6. Ικ. ἀεικίνη, ἴκαρος, ἰκάετος, ἰκεσία, ἰκέσιοι, ἰκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, φοινίκεος, φεικαλέος, φεικώδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἴκελος.

7. Ιλ. ἐπιλαδὸν, ἰλαδὸν, ἰλαμὸς, ἰλασρῶ, ἰλεὸς, ἴλιγγος, ἴλιος, ἰλιοσὸς, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλπτος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλητὴς, πιλέω, φιλιτεύω, φιλήτης, φίλαμαι, χίλια, χιλιὰς, χίλιοι, χιλεύω, ψίλωθρον.

Indifferentia, ἴλαμαι, ἴλαος, σιλῶος.

8. Ιμ. βειμάω, βειμηδὸν, δειμύλος, ἱμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμῦμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαίθα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐεινεὸς, ἡνίον, θειναχίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κινέω, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιὰς, μινώϊος, πινύσκω, πείνιος, σίνομαι, σρεπεδίνηθεν, τειναχεία, χαλινόω. Et Verba in ινεω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινεύω.

10. Ιπ. διϊπετὴς, εὐειπίδης, λιπαρῶ, λιπαρῶ, πνειπάλος apud Orphea, ῥίπανον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ.

11. Ιρ. σεμίραμις, συεώθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλτης, βισαλτία, βεισηῒς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἴσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος, μισαρὸς, vel μυσαρὸς, μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσειαν, πισήεις, πισιδὴς, πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, τίσασθαι, τισιφόνη, φθισήνωρ, χαρίσιος, χείσομαι.

13. Ιτ. ἰτέα salix, ἰτιμονδὺς, τιτίζω, τίτυρος, τειτογενὴς, τειτογένεια, τειτονὶς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιγένεια, ἰφιδάμας, ἴφινος, & alia ab ἶφι, ἴφιος, ἴφιτος, τειφυλλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. ἰχανῶ, κίχορα, ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. I ante Vocalem. αἰθείλω apud Solonem, propter ambientes, αἰκία, δῖος, δῖα, ἔνδιος meridianus. θεῖον, ἰὸς venenum, rubigo. ἴϋγξ, χλιιδὼν, κονίω, pulverem excito. κειὸς, μνίον, ὁρμιὰ, παναγεέυς apud Phocyl. πῖαρ, πίηρ, vel πίειρ, pinguis. προθυμίη, στρυθίον. Orph. & ψύλλιον.

Et Gentilia. φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων per ο declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων, δολίων, ἐχίων, κίων, πανδίων, πίων, πείων, ὑπερίων. Excipe πρεικτίων. Communia, ἀνία, ἴδιος, ἦια, ἴε, ἴει, ἰεὶς, ἴον, καλιὰ, κονιὰ, κρονίων, λίαν, μίαν Dionys. Alexand. producit. πιεῖν, σοφία, ὑπείδιος, ἀείων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίον, propter ambientes. κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω sæpe communia. κυλίω, μήνιε irascebatur, ὀΐω, τίω.

Producuntur πείω, φθίω, χρίω.

2. Ιβ. ἀκειβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἶβις, σίβη, τίβυρ, τιβερεὰς apud Nonnum. τείβω, commune apud Nicandrum.

3. Ιγ. μάστιξ, μάστιγος, μίγω, πνῖγος, ῥῖγος, σίγα, σιγῶ.

Com.

Commune πίγω. Orpheus in Argonaut. semel γίγας producit.

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδώ, εἰλιδὸν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ, πολυΐδος, χελιδὼν, χλιδὴ. σίδη indifferens in Nicandro.

Producunt hæc obliquos: ἀψὶς, ἀψῖδος: βαλβὶς, βαλβῖδος: κηλὶς, κηλῖδος: κληῒς, κληῒδος: κνημὶς, κνημῖδος, εὐκνημὶς, ῖδος: νησὶς, νησῖδος: βατραχὶς, βατραχῖδος: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδος: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδος. Aristoph. πλέτω, V. 544.

5. Ιθ. βεῖθος, βειθὺς, βείθω, ἔειθος, ἰειθώς, ἰθὺς, κειθὴ, λίθος proprium, σιθὼν, χθονοβειθής.

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιθος: μέρμις, μέρμιθος, ὄρνισι Phocyl. corripit.

6. Ιχ. ἄικυς, γελώικος, fl. Θρήϊκι Thraci. κιΐκος, κικὺς, νίκη, φοινίκη, φρίκη. Producunt hæc obliquos: βέμβιξ, ικος: σπάδιξ, ικος: φοῖνιξ, ικος: φεῖξ, κός. μυείκη indifferens Homero.

7. Ιλ. αἴγιλος, ἄργιλος. δεικήλοι, εὐεικήλοι, ἰλὺς, ἴλος, κονίλη, νεύγιλος, ὀϊλεὺς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ, σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλὸς, χίλιοι, ψιλός.

Indifferens φίλος.

8. Ιμ. βείμη, βειμὼ Proserpina. δειμὺς, κίμιρος urbs, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμος, σιμὸς, σίμων, τιμὴ, φιμός. Et composita, ἄτιμος, βέλιμος, ἴφθιμος. Et Verbalia a Verbis penult. producentibus: μιώιμα, χεῖμα.

Indifferens ἱμάς.

9. Ιν. αἰσχίνης, ἀπειρινὶς, ἰειναί, ἰειναί, θαμινὸς, θείναξ, θειδακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίνως, ῥινὸς clypeus: φινεὺς, χαλινός. Et hæc Barytona in ινος & ινον: δῖνος, γυεῖνος, κάμινος, κυκλάμινον, λατῖνος, σαφυλῖνος, σέλινον, σμῖνον, παλαιέινος. Item in ινη ultra tres Syllabas: ἀδραστίνη, ἐρυκίνη, ὑρωΐνη, μολυβδίνη: præter εἰλαπίνη. Producuntur & trissyllaba: ἀξίνη, δωτίνη, ἐλξίνη, ῥητίνη, ὑρμίνη, ὑσμίνη. Et dissyllaba duo, δίνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, κιμάειρα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κείνω, πίνω, ὠδίνω. τίνησι Solon corripit, & ἀντιτίνειν Theognis.

Pro-

Producunt Obliquos: ῥίς, ῥινός, κλῶδιν, ιν@: ποιεῖν, ἶν@. σίν@, indifferens Nicandro. ὀπωεινός Iliad 5. & ὀρθεινός apud Aratum producuntur: alias corripiuntur, ficut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινός, κέδριν@, ἰακινθιν@.

10. Ιπ. γειπῶς, εὐπῶς, εὔιπω, ἄειπ@, ἶπ@, κνιπός, παρθενοπίπης, ῥίπη urbs, ῥιπή, ῥιπῶς, σίπων, σιπὺς, σκίπων.

Indifferent. εὐπῇ, ἐείπω.

11. Ιρ. ἶρις, ἶρ@, ἶρηξ, νιρῶς, ὄσιεις, τίρυνς.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισός, ἀμφισός, βεισῶς, θεμιστῶ ἶσις, ἶσως, æque, μῖσ@, νῖσ@, πῖσα urbs, πῖσ@ ubertas, τελμισός.

Indifferent. ἴσ@, & pleraque composita, μίσ@ piaculum.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aorifti fæpe producunt: notentur tamen: ut, κυλίσω, μηνίσω, τίσω, βείσας.

In ιζω, dant ις breve: ut, κομίσω, κόμισαι.

Producuntur tamen ἰκάνισαι, ἀκοντίσας: quia poteft in ipfis geminari τὸ σ.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, αἰδνειτ@, ἄτιτ@, ἴτων, urbs, ἴφιτος, κλιτύς, λῖτις prædatrix, λῖτον, λιτός, ὀνῖτις, παλίντιτ@, πίφειπα, πουεῖτις, σῖτ@, τιτάν, τῖφυς, τείτωι, φῖτυς. Et Nomina in ιτη, ιτης, ιτις: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁπλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. χεῖφ@, θεοδιφὴς Deum quærens, ἶφι, ἶφις, ἰφῶς, σείφ@, σίφων, ςῖφ@.

τῖφ@ palus. indiff. νίφω.

15. Ιχ. ἰχώρ, τάειχ@: ςίχω a Nonno fæpe producitur: cum tamen Homerus femper corripiat.

Y *In Antepenultimis Syllabis productum*.

1. Υ ante Vocalem, αἰσυμνήτης, εὐυάλι@, κυάνε@, κυανοχαίτης, μυελός, μύωρ@, μυεῖζω, μυοδόκ@, πυετίη, πλατυάσδω apud Theocrit.

Communia, πύελ@, ὑεπς.

Producuntur & ἀναλυέμεν, διαλυόμεν@, κωλυέτω, μαρύομαι, ῥύετο, ὑόμεν@, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.
Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιάω, μυδαλέος, πυδάω.

4. Υθ. ἐρυθιάω, μυθοῦμαι, ἀδμύθιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Υκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφάντης, φυκίον, φυκιόεις.

6. Υλ. θυλακὶς, θύλακος, θυλακόεις, κογχύλιον, μυλιόωντες, παμφυλία, σκυλεύω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλεύω, σφονδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμωρος, φυλείδης, φύλοπις.

7. Υμ. ἀμυμώνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμοῦμαι, εὐθυμοῦμαι, εὐθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Υν. ἀρτυνόμαι, βιθυνία, χελύνος, ξυνήϊον, ξυνίημι; ξυνόω, συνεχὲς, propter liquidam.

9. Υπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Υρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρίων, κύειος, κυρῖνος, μαρτύρομαι, μυεῖος, μυεία, μυειότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυεία, πορφύειος, πύραμος, πυραμὶς, πυραύςυ μόρος, πυείτης, πυραίχμης, πυρκαΐον ὄρος, σύρομαι.
Indifferent. πυραυγὴς, πυρίων, συείζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Υσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελὴς, λυσιμέεμνος, λυσίπονος, μύσιος, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος Iliad. 3. λύσεος.

12. Υτ. ἀτρυτώνη, αὐτέω, πρεσβυτικὸς, σκυτοτόμος, φυταλιὰ, φυτάλμιος.

13. Υφ. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφανον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφέω Phocylides producit.

14. Υχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. Υ ante Vocalem. εὐύω, θυάς, κῦαξ, μύω, μυών, μύαψ, πῦος, σύαξ, ὕω.

Ver-

Verba in υω, habentia ante υ duas Consonantes, aut Duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπνύω, ἱδρύω, ξύω, ἑρπύω, ἡμύω.

Indifferentia sunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κωκύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς, à δρῦς, Hesiodus producit, cum alioqui corripiatur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυῶν à μῦς, extenditur.

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγὴ, γύγης, ἰϋγὴ, λαιστρύγων, ὀλολυγὴ, ὀλολυγὼν, πυγὴ, τρυγὼν, κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. V. 854.

4. Υδ. ἄβυδος, βοτρυδὸν, ἐεικυδὴς, κῦδος, λυδὸς, τυδεὺς, φερεκύδης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Υθ. ζῦθος, μῦθος, μύθω Verbum, πυθὼ Nomen. Βυθὸς commune.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκὸς, βρύκω, κέρκυκα, μεμυκὼς, πέφυκα, συκῆ, σῦκον, φυκὶς, φῦκος.

Anceps ἐρύκω: δοίδυξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλοῦτ. 711.

7. Υλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, σταφύλη, κόνδυλα, μυλλὸς, στῦλος, τύλη, ὗλαξ, ὕλη, φύλας, φυλλὸς, φυλὴ, φυλὼ, κυλός. Item σκῦλον, φῦλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιστρογγύλεται producit.

8. Υμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, εἴλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμῶν, κύμη acervus, στρυμών. Et dissyllaba in υμος: κρυμὸς, ῥυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πρόθυμος. Item ὑμεῖς, ὑμός.

Indiff. νώνυμος.

9. Υν. ἄμυνα, βιθυνὸς, γορτυνὶς, γρυνὸς, δίκτυνα, μαρανδυνὸς, τύνη pro σὺ, ὗνις, φορκυνίς. Item μύνη, φρύνη, θῦνος, φρῦνος. Item ἀνάλθυνος, βόθυνος, κίνδυνος, λάγυνος, ὀρκῦνος, πάχυνος. Item ξυνὸς, ἐπίξυνος.

ος. Et φόρκυος, a φόρκιω. Item διαίω, & polysyllaba in ιώω: ut δηθιώω, μολιώω, ὀτριώω. Aratus ἀμβλύνεται corripit: Homerus ἀπαμβλιώεται, Herodot. βίῳ ὀμήρου: & Odyss. 4. ἀρτιώει, Theognis εὐτιώει: Homerus in Batrach. τρωγλοδιώοντα.

Anceps κριών.

10. Υπ. γρύπος, γῦπες, λύπη, ἄλυπος, πανύπυς in Hymnis Homeri.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κέρκυρα, κινύρη, κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγηρυς, νίσυρος, ὀλύρα, ὄνογυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρος, τυρῶ. Item oxytona habentia antepenultimam longam, ἰσχυρὸς (etsi πλούτῳ Aristoph. V. 947. corripitur) ὀϊζυρός.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἁλμυρὸς: & Nicander Alex. 132. ἄθυρον.

12. Υσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῦσα, χρυσός.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω, producuntur. Item ἔδυσα, ἔδυσεν, ἐνέφυσεν, ἶυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur, ἐκτανύσῃς, εἵλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut, κλύσω.

13. Υτ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτὴ, βηρυτὸς, βηλυτὸς, γηρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μηνυτὴρ, μηνύτωρ, μηνυτὴς, πρεσβύτης, πρεσβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥύτωρ, σκῦτος.

14. Υφ. ἔνσυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφων, στῦφος, ῥύφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, τέτυφα.

15. Υχ. Βρυχὴ, ἐριβρύχης, παμψῦχος, τρῦχος, ψυχή. Et Composita ab ὀρύττω: τοιχωρῦχος, τυμβωρῦχος. Et verba in υχω: ut βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus, Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

DE

DE CARMINIBUS

Obſervationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scanſio eadem fere, quæ apud Latinos. Uſitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos, Hexametrum, ſive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, niſi Apoſtropho notetur.

3. Græci verſus ſæpenumero Cæſura carent.

4. Cæſura, vel ſaltem ſpecies Cæſuræ crebro breves ſyllabas producit.

5. Spondaici verſus apud Græcos frequentes ſunt.

6. Sæpe fit Synæreſis: ut *Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ*. Iliad. 1. *Χρυσέῳ ἀ*, Dactylus eſt.

7. Verſus *ἀκέφαλος*, hoc eſt, cujus initium eſt indifferens: ut, *ἐπειδὴ νῆάς τε ϗ ἑλλήσποντον ἵκοντο*. Iliad. 23. ubi initio Jambus pro ſpondæo.

8. Verſus *μύουρος*, hoc eſt poſtremo pede claudicans, ſive circa finem anguſtus: ut *Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν*: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam ſpiritu aſpero longa fit.

10. Verſus Hypermeter, hoc eſt ſyllaba abundans.

Figuræ Proſodiæ breviter comprehenſæ.

Synæreſis, ſive Synecphoneſis, vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimenſione collidit.

Diæreſis Diphthongum diſtrahit in ſuas vocales, aut longam in ſuas breves diſſolvit.

Tmeſis membra vocis compoſitæ diſterminat, interventu unius, vel plurium dictionum.

Systole longam corripit.

Diastole, sive Ectasis brevem producit.

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Licentia Poetica, quæ & nullis legibus constricta est, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem versu & producit, & corripit, sive propter metri necessitatem, sive ad numerorum varietatem, & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus; ideo de Dialectis aliqua.

DE

DE GRÆCIS DIALECTIS.

Quinque numerantur apud Græcos Dialecti, quæ sunt in usu præcipuo, ut scribit Clemens Alexandrinus lib. 1. Strom. p. 338. Communis, Attica, Jonica, Dorica, Æolica. Sed regio qualibet suas habebat.

Prima Declinatio.

S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon. αἰνεία Poetice.
G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείεω Jon. αἰνείαο Æolice. vel Bœotice, αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice.
D. τῷ αἰνείᾳ Com. αἰνείῃ Jon.
A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνείεα Jon.
V. ὦ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.

D. N. & A. τὼ αἰνεία.
G. & D. τοῖν αἰνείαιν.
V. ὦ αἰνεία.

P. N. οἱ αἰνεῖαι.
G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειέων Jonice, αἰνειάων] Æolice, αἰνειᾶν Dorice.
D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείης, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jonice & Dorice.
A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείεας Jonice.
V. ὦ αἰνεῖαι.

Regulæ plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut ἰσορία, ἱσορίη: δράω, δράσω, δρήσω: πράξας, πρήξας: ἀναίδειαν, ἀναιδείην.

2. η mutatur Dorice in α longum: ut λεύσης, λεύσας: λήψῃ, λάψῃ: σινομένη, σινομένα.

3. Ubi Dores η servant, ibi Bœoti id mutant in ει, ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut, ἥρως, εἴρως: αἰδὺ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.
G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Dorice.
D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Dorice.
A. τὴν μέλισσαν. ἀπλοίην pro ἄπλοιαν, Iliad. 9. V. 362.
V. ὦ μέλισσα.
D. N. & A. τὰ μελίσσα.
G. & D. ταῖν μελίσσαιν.
V. ὦ μελίσσα.
P. N. αἱ μέλισσαι.
G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν Dorice.
D. ταῖς μελίσσαις, Communiter, μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonice, & Dorice.
A. τὰς μελίσσας.
V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.
G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγω Dorice, sine Jota subscripto.
D. τῷ λόγῳ.
A. τὸν λόγον.
V. ὦ λόγε Communiter, λόγος Attice.
D. N. & A. τὼ λόγω.
G. & D. τοῖν λόγοιν Communiter, λόγοιϊν Poetice.
V. ὦ λόγω.
P. N. οἱ λόγοι.
G. τῶν λόγων.
D. τοῖς λόγοις Communiter, λόγοισι Jonice, & Dorice.
A. τοὺς λόγους Communiter, λόγως, & λόγος Dorice.
V. ὦ λόγοι.

Quar-

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumit ο: ut ὁ πετεὼς, τοῦ πετεῶ, πετεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutrorum in σσ mutando: ut, ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεα, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum Communis.

Poetice Casib. additur syllaba φι, aut φιν: ut,
ἡ ἑτέρα, ἑτέρηφι, vel ἑτέρηφιν.
τῆς βίης, βίηφι, ab βίη.
τῇ ἠνορέῃ, ἠνορέηφι, ab ἠνορέα.
τὴν βίην, βίηφι.
ὦ οὐρανία, οὐρανίαφι.
τοῦ πόντου, ποντόφι, a πόντος.
ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, a κοτυληδών.
τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχος, εος.
τὰ στήθεα, στήθεσφι, a στῆθος.
τοῦ αὐτοῦ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ κεὶ, pro κείμινον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα: τὸν ποσειδῶ, pro ποσειδῶνα.

Pronomina.

ΕΓΩ.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἔγωγε Att. ἐγὼν Æolice, & Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐ-

G. ἐμȣ̃, & μȣ Communiter, ἐμέο & ἐμεῖο Jonice, ἐμέθεν & ἐμέθεν Att. ἐμεῦ & μεῦ Æolice, & Dorice.
D. ἐμοὶ & μοὶ Com. ἐμὶν Dorice.
A. ἐμὲ, μέ.

D. N. & A. νῶϊ & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice.
G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Communiter, ἡμέες Jonice, ἅμες Dorice; ἄμμες Æolice.
G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμείων Jonice, ἁμῶν Dorice, ἄμμων & ἀμμέων Æolice.
D. ἡμῖν Communiter, ἧμιν Att. ἡμὶν, ἁμὶν & ἁμῖν Dorice, ἄμμι & ἄμμιν Æolice.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἁμᾶς Dorice, ἄμμε & ἄμμας Æolice.

Σ Υ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τυνὴ Dorice.
G. σȣ̃ Communiter, σέο & σεῖο Jonice, σέοθεν, & σέθεν Attice, σεῦ Æolice, & Dorice, τεῦ Dorice.
D. σοὶ Communiter, τοὶ & τεῒν Dorice.
A. σὲ Communiter, τὺ Dorice.
V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Communiter, ὔμμε Æolice.
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.

P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμέες Jonice, ὕμες Dorice, ὔμμες Æolice.
G. ὑμῶν Communiter, ὑμέων & ὑμείων Jonice, ὑμμέων Æolice.
D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Æolice.
A. ὑμᾶς Communiter, ὑμέας Jonice, ὔμμας Æolice.

Οὗ.

S. G. ȣ̃ Communiter, ἕο & εἷο Jonice, ἕοθεν & ἕθεν Attice, εὖ Dorice.
D. οἷ Apud Soph. σφὶν, ei.
A. ἓ Apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N.

D. N. & A. σφωὶ, σφέ.
G. & D. σφωῒν, σφίν.
P. N. σφεῖς Communiter, σφέες Jonice, σφὶς Dorice.
G. σφῶν Communiter, σφέων & σφείων Jonice.
D. σφίσι Communiter, σφὶ & σφὶν Poetice.
A. σφᾶς Communiter, σφέας Jonice, σφὲ Æolice.

Μιν, vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.

Ἐκεῖνος Communiter, κεῖνος poetice, τῆνος Dorice.

Verba.

Indicat.

Præsens.

S. τάττω,	τάττεις,	τάττει.
Dor. τετάχω,	τάττες,	τάττει.
Æolice. τάττης,		τάττη.
sine Jota subscripto.		
D.	τάττετον,	τάττετον.
P. τάττομεν,	τάττετε,	τάττουσι.
Dor. τάττομες,		τάττοντι.

Ab ὁρῶ apud Homerum est ὁράας, pro ὁρᾷς: ab ἐῶ à ἐάα, pro ἐᾷ, finit: priore α brevi, posteriore longo.

Imperf.

S. ἔταττον,	ἔταττες,	ἔταττε.
Poet. τάττεσκον,	τάττεσκες,	Jon. τάττεσκε.
D.	ἐτάττετον,	ἐταττέτην.
P. ἐτάττομεν,	ἐτάττετε,	ἔταττον.
Dor. ἐτάττομες,		Bœot. ἐτάττοσαν.
		Poet. τάττεσκον.

Regula Generalis.

Jones, & Poetæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut, Τάτ-

Τάττε, pro ἔπαττε: ἄκυσε, pro ἤκυσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ plus æquo augent: ut, ἐχάροντο, κεχάροντο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

Τάττεσκε a Communi ἔπαττες, abjiciendo Augmento, & κε addendo. Sic Aoristi, ἔπαξας, πάξασκε: ἔπαγες, πάγεσκε. Penultimæ vero Vocales longæ, aut Diphthongi corripiuntur: ut,

Ἐποίεις, ποίεσκε: ἔλευσας, λεύσασκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵστης, ἵσασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Præterit. perf.

S. τέπαχα,	τέπαχας,	τέπαχε.
D.	τεπάχατον,	τεπάχατον.
P. τεπάχαμεν,	τεπάχατε,	τεπάχασι.
Dor. τεπάχαμες,		τεπάχαντι.
		τέπαχαν Chalcidice.

Plusq. perf.

S. ἐτεπάχειν,	ἐτεπάχεις,	ἐτεπάχει.
Jon. ἐτεπάχεα,		ἐτεπάχεε.
Att. ἐτεπάχη,		ἐτεπάχη.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones, contractiones Atticorum: ut,

Παιέω, ποιῶ, ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, vel ἐτετύφεε, ἐτετύφη.

D.	ἐτεπάχειτον,	ἐτεπαχείτην.
P. ἐτεπάχειμεν,	ἐτεπάχειτε,	ἐτεπάχεισαν.
Dor. ἐτεπάχειμες,	Att.	ἐτεπάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Attice ε a principio tertiarum Personarum Singularis, & Pluralis numeri; ut,

Συγγεγόνει, τεθρύλλητο, πεποιήκεσαν: a συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

Aorist. 1.

S.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poet.	τάξασκον,	τάξασκες,	Jon. τάξασκε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτην.
P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor.	ἐτάξαμες.	Bœot.	ἐτάξασαν.

Aorist. 2.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
Poet.	τάγεσκον,	τάγεσκες,	Jon. τάγεσκε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.
Dor.	ἐτάγομες.		Bœot. ἐτάγοσαν.

Fut. 1.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor.	ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
	Æol.	τάξης,	τάξη.
D.		τάξετον,	τάξετον.
	Dor.	ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor.	ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Æoles pro ψαλῶ, σπερῶ, faciunt ψάλσω, & σπέρσω.

Futur. 2.

S.	ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγοῦμες,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.
Dor.	ταγοῦμες,		ταγοῦντι.

Imperat.

Præsens.

S.	τάττε,	ταττέτω.
D.	τάττετον,	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.
	Att.	ταττόντων.

Præterit. perf.

S. τέταχε, τεταχέτω.
D. τετάχετον, τεταχέτων.
P. τετάχετε, τεταχέτωσαν.

Aorist. 1.

S. τάξον, ταξάτω.
D. τάξατον, ταξάτων.
P. τάξατε, ταξάτωσαν.
Att. ταξάντων.

Aorist. 2.

S. τάγε, ταγέτω.
τάγον, more Syracusanorum.
D. τάγετον, ταγέτων.
P. τάγετε, ταγέτωσαν.
Att. ταγόντων.

Optativ.

Præsens.

S. τάττοιμι, τάττοις, τάττοι.
D. τάττοιτον, ταττοίτην.
P. τάττοιμεν, τάττοιτε, τάττοιεν.
Dor. τάττοιμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι, Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Præt. perf.

S. τετάχοιμι, τετάχοις, τετάχοι.
D. τετάχοιτον, τεταχοίτην.
P. τετάχοιμεν, τετάχοιτε, τετάχοιεν.
Dor. τετάχοιμες.

Ao-

Aorist. 1.

S. τάξαιμι, τάξαις, τάξαι.
D. τάξαιτον, ταξαίτην.
P. τάξαιμεν, τάξαιτε, τάξαιεν.
Dor. τάξαιμες. Job. 18. θηρεύσαισαν, ὀλίσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηρεύσαιεν, ὀλίσαιεν, ἔλθοιεν.

Aorist. 2.

S. τάγοιμι, τάγοις, τάγοι.
D. τάγοιτον, ταγοίτην.
P. τάγοιμεν, τάγοιτε, τάγοιεν.
Dor. τάγοιμες.
εἴποιεν pro εἴποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὡς ἄττις εἴποιεν

Futur. 1.

S. τάξοιμι, τάξοις, τάξοι.
D. τάξοιτον, ταξοίτην.
P. τάξοιμεν, τάξοιτε, τάξοιεν.
Dor. τάξοιμες.

Futur. 2.

S. ταγοῖμι, ταγοῖς, ταγοῖ.
D. ταγοῖτον, ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν, ταγοῖτε, ταγοῖεν.
Dor. ταγοῖμες.

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν τάττω, τάττῃς, τάττῃ.
τάττῃσι Jonice.
D. ἐὰν τάττητον, τάττητον.
P. ἐὰν τάττωμεν, τάττητε, τάττωσι.
Dor. τάττωμες.

Præterit. perf.

S. ἐὰν τετάχω,	τετάχῃς,	τετάχῃ.
D.	ἐὰν τετάχητον,	τετάχητον.
P. ἐὰν τετάχωμεν,	τετάχητε,	τετάχωσι.

Dor. τετάχωμες.

Aorist. 1.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	ἐὰν τάξητον,	τάξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.

Dor. τάξωμες.

Aorist. 1.

S. ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
		Jon. τάγῃσι.
D.	ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

Dor. τάγωμες.

Infinit.

Præsens.

τάττειν Communiter.
τάττεν Dorice.
τάττην Æolice, & Dorice.
ταττέμεναι, Attice, & Dorice.
ταττέμεν Jonice.
βοᾶν Communiter, βοᾶις Æolice, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Æolice.
Apud Homerum ἀσχαλάαν, ultima longa, pro ἀσχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι,
τεταχέμεν.

Ae-

Aorist. 1.

τάξαι.

Aorist. 2.

ταγεῖν.
ταγέν.
ταγέμεναι.
ταγέμεν.
ταγέειν, dissolutione τῦ ταγεῖν Jonica.

Fut. 1.

τάξειν, variatur ut præsens.

Futur. 2.

ταγεῖν, variatur ut Aorist. 2.
Dissolutio Jonica fit etiam in aliis modis Activæ διαθέσεως, itemque in quibusdam reliquarum διαθέσεων: ut,

λιλανῶ, λιλανέω. Iliad. 15. V. 261.
μενεῖ, μενέει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως ἁαγ.
ἀγγελεῦσι, ἀγγελέουσι. Iliad. 9.
ἀρτυνοῦσι, ἀρτυνέουσι. Odyss. 1.
φάγοις, φαγέοις. Phocylides.
διακείνωσι, διακελνέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibid.
πλυνοῦσα, πλυνέουσα. Odyss. 6.

Passivum.

Indicat.

Præsens.

S. τύπτομαι,	τύπτῃ,	τύπτεται.
Jon. τύπτεαι,	Attice τύπτει.	
D. τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.
Dor. & Jon.	τυπτόμεσθα.	

Imperf.

S. ἐταττόμην, ἐτάττου, ἐτάττετο.

Jon. ἐτάττεο.

Dor. ἐτάττευ.

D. ἐταττόμεθον, ἐτάττεσθον, ἐταττέσθην.

P. ἐταττόμεθα, ἐτάττεσθε, ἐτάττοντο.

Dorice, & Jonice, ἐταττόμεσθα.

Ou mutatur Dorice in

1. ω, extra Crasi: ut, μοῦσα, μῶσα; βουκόλος, βωκόλος.

2. ευ, in Crasin: ut, Δημοσθένεος, ους, Δημοσθένευς: ποιέονται, οὖνται, ποιεῦνται, ποιέουσα, οὖσα, ποιεῦσα. Sic κείσομαι, Dorice κεισοῦμαι, & κεισεῦμαι.

3. οι, in Participiis femininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Præter. perf.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέτακται.

D. τετάγμεθον, τέταχθον, τέταχθον.

P. τετάγμεθα, τέταχθε, τεταγμένοι εἰσί.

Dor. τετάγμεσθα. Jon. τετάχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.

Plusq. perfect.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.

D. ἐτετάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.

P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, τεταγμένοι ἦσαν.

Dor. ἐτετάγμεσθα. Jon. ἐτετάχατο.

Aorist. 1.

S. ἐτάχθην, ἐτάχθης, ἐτάχθη.

D. ἐτάχθητον, ἐταχθήτην.

P. ἐτάχθημεν, ἐτάχθητε, ἐτάχθησαν.

Dor. ἐτάχθημες. Bœot. ἐτάχθεν.

ἐτάχ-

ἐκρίνθην, & ἐκλίνθην Poetica sunt, pro ἐκρίθην, & ἐκλίθην: a κρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

S. ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.	ἐτάγητον,	ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες.		Bœot. ἔταγεν.

Futur. 1.

S. ταχθήσομαι,	ταχθήσῃ,	ταχθήσεται.
	Jon. ταχθήσεαι.	
	Att. ταχθήσει.	
D. ταχθησόμεθον,	ταχθήσεσθον,	ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα,	ταχθήσεσθε,	ταχθήσονται.
Dor. ταχθησόμεσθα.		

Futur. 2.

S. ταγήσομαι,	ταγήσῃ,	ταγήσεται.
	Jon. ταγήσεαι.	
	Att. ταγήσει.	
D. ταγησόμεθον,	ταγήσεσθον,	ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα,	ταγήσεσθε,	ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.		

Paulo post Futur.

S. τετάξομαι,	τετάξῃ,	τετάξεται.
	Jon. τετάξεαι.	
	Att. τετάξει.	
D. τεταξόμεθον,	τετάξεσθον,	τετάξεσθον.
P. τεταξόμεθα,	τετάξεσθε,	τετάξονται.
Dor. τεταξόμεσθα.		

Imperat.

Præsens.

S. τάττου, ταττέσθω.
Ion. τάττεο.
Dor. τάττευ.
D. τάττεσθον, ταττέσθων.
P. τάττεσθε, ταττέσθωσαν.
Att. ταττέσθων.

στεφανούσθων, coronentur: Synes. περὶ δώρου.

Præterit. perf.

S. τέταξο, τετάχθω.
D. τέταχθον, τετάχθων.
P. τέταχθε, τετάχθωσαν.

Aorist. 1.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. τάχθητε, ταχθήτωσαν.

Aorist. 2.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

Optativ.

Præsens.

S. ταττοίμην, τάττοιο, τάττοιτο.
D. ταττοίμεθον, τάττοισθον, ταττοίσθην.
P. ταττοίμεθα, τάττοισθε, τάττοιντο.
Dor. ταττοίμεσθα, Poet. ταττοίατο.

Praet. perf.

S. τεταγμένος	εἴην, εἴης,	εἴη.
D. τεταγμένω	εἴητον,	εἰήτην.
P. τεταγμένοι	εἴημεν, εἴητε,	εἴησαν.

Aorist. 1.

S. ταχθείην,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.
Dor. ταχθείημες.		
Syncope, ταχθεῖμεν,	ταχθεῖτε,	ταχθεῖεν.

Aorist. 2.

S. ταγείην,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.
Dor. ταγείημες.		
Syncope, ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγεῖεν.

Futur. 1.

S. ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.
Dor. ταχθησοίμεσθα.		Poet. ταχθησοίατο.

Futur. 2.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.
Dor. ταγησοίμεσθα.		Poet. ταγησοίατο.

Paulo post Futur.

S. τεταξοίμην,	τετάξοιο,	τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον,	τετάξοισθον,	τεταξοίσθην.
P. τεταξοίμεθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.
Dor. τεταξοίμεσθα.		Poet. τεταξοίατο.

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν τάττωμαι, τάττῃ, τάττηται.
Jon. τάττηαι.
D. ἐὰν ταττώμεθον, τάττησθον, τάττησθον.
P. ἐὰν ταττώμεθα, τάττησθε, τάττωνται.
Dor. ταττώμεσθα.

Præt. perf.

S. ἐὰν τεταγμένος ὦ, ᾖς, ᾖ.
D. ἐὰν τεταγμένω ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aorist. 1.

S. ἐὰν ταχθῶ, ταχθῇς, ταχθῇ.
D. ἐὰν ταχθῆτον, ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν, ταχθῆτε, ταχθῶσι.
Dor. ταχθῶμες.

Aorist. 2.

S. ἐὰν ταγῶ, ταγῇς, ταγῇ.
D. ἐὰν ταγῆτον, ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν, ταγῆτε, ταγῶσι.
Dor. ταγῶμες.

Infinit.

Præsens.

τάττεσθαι.
Præterit. τετάχθαι.
Aor. 1. ταχθῆναι Communiter; ταχθήμεναι Att. & Dor. ταχθῆμεν Jon.
Aor. 2. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

Fut. 1. ταχθήσεσθαι.
Fut. 2. ταγήσεσθαι.
Paulo post Fut. τετάξεσθαι.

Medium.

Indicat.

Præterit.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τετάγατον,	τετάγατον.
P. τετάγαμεν,	τετάγατε,	τετάγασι.
Dor. τετάγαμες,		τετάγαντι.

Plusq. perf.

S. ἐτετάγειν,	ἐτετάγεις,	ἐτετάγει.
Jon. ἐτετάγεα,		ἐτετάγεε.
Att. ἐτετάγη,		ἐτετάγη.
Sic ᾔδεα, ᾔδειν. ᾔδειν, ᾔδεα, ᾔδεις, ᾔδη.		
D.	ἐτετάγειτον,	ἐτεταγείτην.
P. ἐτετάγειμεν,	ἐτετάγειτε,	ἐτετάγεισαν.
Dor. ἐτετάγειμες.		

Aorist. 1.

S. ἐταξάμην,	ἐτάξω,	ἐτάξατο.
	Jon. ἐτάξαο,	μνησάσκετο,
pro ἐμνήσατο: Iliad. 11. V. 565.		
D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξασθον,	ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.		

Aorist. 2.

S. ἐταγόμην,	ἐτάγου,	ἐτάγετο.
	Jon. ἐτάγεο.	
	Dor. ἐτάγω.	
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθην.

V 4 P. ἐτα-

P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.

Futur. 1.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
Dor. ταξεῦμαι, &c. Jon. τάξεαι.
Att. τάξει.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.

Futur. 2.

S. ταγοῦμαι, ταγῇ, ταγεῖται.
Jon. ταγέεαι.
Att. ταγεῖ.
D. ταγούμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγούμεθα, ταγεῖσθε, ταγοῦνται.
Dor. ταγούμεσθα.

Imperativ.

Præterit.

S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.

Aorist. 1.

S. τάξαι, ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Aorist. 2.

S. ταγοῦ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

Opta-

Optativ.

Præterit.

S. τετάγοιμι, τετάγοις, τετάγοι.
D. τετάγοιτον, τεταγοίτην.
P. τετάγοιμεν, τετάγοιτε, τετάγοιεν.

Aorist. 1.

S. ταξαίμην, τάξαιο, τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον, τάξαισθον, ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα, τάξαισθε, τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα. Poet. ταξαίατο.

Aorist. 2.

S. ταγοίμην, τάγοιο, τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον, τάγοισθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, τάγοισθε, τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα. Poet. ταγοίατο.

Futur. 1.

S. ταξοίμην, τάξοιο, τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον, τάξοισθον, ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα, τάξοισθε, τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα. Poet. ταξοίατο.

Futur. 2.

S. ταγοίμην, ταγοῖο, ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον, ταγοῖσθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα. Poet. ταγοίατο.

Subjunct.

Præter.

S. ἐὰν τετάγω, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. ἐὰν τετάγητον, τετάγητον.

P. ἐὰν

P. ἐὰν τετάγωμεν, τετάγητε, τετάγωσι.
Dor. τετάγωμες.

Aorist. 1.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα.

Aorist. 2.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

Infinit.

Præterit.

τετάγθαι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγέμεν Jonice.

Aor. 1. τάξασθαι.
Aor. 2. ταγέσθαι.
Fut. 1. τάξεσθαι.
Fut. 2. ταγῆσθαι.

Substantivum εἰμὶ

Indicat.

Præsens.

S. εἰμὶ, εἷς, καὶ εἶ, ἐστὶ.
Dor. ἐμμὶ. Com. ἐῃ, ab ἔομαι. Dor. ἐντί.
Att. ἔει.

Dor.

Dor. ἐντί,
D. ἐστὸν, ἐστόν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, Jon. ἔασι.
& εἰμὲς, Dor. ἐντί.

Imperf.

S. ἦν, ἦς, ἦ.
Jon. ἔα, Æol. ἦσθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἦς.
Poet. ἔην.
Att. ἦ, ἤην.
Poet. ἔην, ἦεν.
ἔον,
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἦτον, ἤτην.
ἦστον, ἤστην.
ἔστον, ἔστην.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν, ἄρα. ἦν

χάλκεινοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Æschin. κατὰ κτησιφῶντος.

Futur. 1.

S. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται,
Jon. ἔσεαι, Sync. ἔσαι,
ἔσσεαι.
Dor. ἐσοῦμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται, &c.

Imperat.

Præsens.

S.	ἴσο,	ἔστω.
	ἴσθι,	ἤτω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.
		ἔστων.

Optativ.

Præsens.

S. εἴην,	εἴης,	εἴη.
	Poet.	ἔοι.
D.	εἴητον,	εἰήτην.
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.
Sync. εἶμεν,	εἶτε,	εἶεν.

Futur. 1.

S. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, &c.

Subjunct.

Præsens.

S. ἐὰν ὦ,	ᾖς,	ᾖ.
ἔω,	ἔῃς,	ἔῃ.
	ἦσθα.	
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		ἔωσι.

Infinit.

Præsens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice, & Dorice, ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἦμεν Dorice.
Futur. 1. ἔσεσθαι.

Participium.

ὤν, & ἐών.

Ob-

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγή: ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.

2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur: ut, παγίκλαυτος, pro παγίκλαυστος: ἄκρίμενος, pro ἀκρισμένος: Θεόδωρος & Θεόσδοτος, pro Θεόδωρος & Θεόδοτος.

3. ο in ω Attice: ut, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. Duplex σσ, Attice per duplex ττ effertur; θάλασσα, θάλαττα: πράσσω, πράττω.

5. Ζ Dorice in σδ solvitur: ut, συείζω, συείσδω.

6. Futura in σω, a Verbis in ζω, per ξω Dorice efferuntur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω sæpe in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος: ἐποιήσω, ἐποίησα, ab ἐποιησάμην. Hinc credo ω pronunciatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Camez.

8. Dorica sunt, δνόφος, pro γνόφος: Σωκράτε, pro Σωκράτης: μῆνυ pro μειον.

9. Tenues Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, χιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ᾽ ἧς, ἐπ᾽ ἧς, Att. ἐνθεῦτα, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut, ἔτος, pro ἔτος: ἀπῆκε, pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut, ἑλένην, Fελένην. Sic, Fανὴρ, pro ἀνὴρ.

11. Æoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Consonantes: ut, ῥαδινὸς, βραδινὸς: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος, ἄμαθος, συγκοπῆ ἄμος, Æolice ἄμμος. Sic ἀχιλλεὺς, quia ἄχος τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐποίησε, dolorem Trojanis dedit: Æolice Ἀχιλλεὺς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας, & τύψας, dicitur Æolice τάλαις, & τύψαις.

13. Æo-

13. Æolice Πειλεὺς, pro Πηλεύς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππος, ἵππορ: ἦτος; ἦτορ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur; Item in toto Eustathio. Καὶ τόδε μὲν, βαρέαις ὀδύνησι πεπαρμένος ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρυ, ξυνέγραψα πολυπλανὲς ἔργον. Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλη φίλος υἱὲ θεοῖο, δόξα, κλέος τ' εἰς αἰῶνας πειρωδὲς ἂν παντας.

GRÆ-

GRÆCORUM MENSIUM

DISTRIBUTIO.

Secundum Gazam.	Secundum Scaligerum.	Secundum Petavium.
	1. ἑκατομβαιών.	
	2. μεταγειτνιών.	
	3. βοηδρομιών.	
μαιμακτηριών.	4. πυανεψιών.	μαιμακτηριών.
πυανεψιών.	5. μαιμακτηριών.	πυανεψιών.
ἀνθεστηριών.	6. ποσειδεών.	
ποσειδεών.	7. γαμηλιών.	
γαμηλιών.	8. ἀνθεστηριών.	
	9. ἐλαφηβολιών.	
	10. μουνυχιών.	
	11. θαργηλιών.	
	12. σκιῤῥοφοριών.	

His Græcis mensibus Latini respondent.

1. Junius.
2. Julius.
3. Augustus.
4. September.
5. October.
6. November.
7. December.
8. Januarius.
9. Februarius.
10. Martius.
11. Aprilis.
12. Majus.

Distributio Scaligeri omnium probatissima est, quippe confirmata duabus marmoreis Inscriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in suo Itiner. Græciæ relatis.

Athe-

Athenienses enim a Solstitio æstivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue cursu Lunæ:

ἀνθεστηριών magis videtur fuisse Martius: ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Mensis Divisio.

Mensis dividitur in tres Decadas. Prima dicitur *ἱσαμένου*, sive *ἀρχομένου μηνός*, instantis, vel ineuntis Mensis: altera *μεσοῦντος*, vel *ἐπὶ δέκα*, vel *ἐπὶ δεκάδι*, seu *δεκάτη*, medii, vel supra decem: tertia *φθίνοντος*, *λήγοντος*, vel *ἀπιόντος*, præcipitantis, desinentis, exeuntis.

Primus dies Mensis dicitur *Νουμηνία*, Novilunium: quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur *ἔνη*, *καὶ νέα*, Vetus & novus: quia inter elapsum, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum Mensis.

1	Dies Calendæ	Νουμηνία	)	
2	IIII	δευτέρα	)	
3	III	τρίτη	)	
4	Prid. Non.	τετάρτη	)	
5	Nonæ.	πέμπτη	)	
6	VIII	ἕκτη	)	ἱσαμένου, vel
7	VII	ἑβδόμη	)	ἀρχομένου
8	VI	ὀγδόη	)	
9	V	ἐνάτη	)	
10	IIII	δεκάτη	)	
11	III	πρώτη	)	
12	Pridie Id.	δευτέρα	)	
13	Idus.	τρίτη	)	
14	XVIII	τετάρτη	)	
15	XVII	πέμπτη	)	

16	XVI	ἕκτη	) ἐπὶ δέκα.
17	XV	ἑβδόμη	)
18	XIIII	ὀγδόη	)
19	XIII	ἐννάτη	)
20	XII	εἰκάς	)
21	XI	δεκάτη φθίνοντ⊕.	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, seu μετὰ εἰκάδα, & sic deinceps

22	X	ἐννάτη	)
23	IX	ὀγδόη	)
24	VIII	ἑβδόμη	)
25	VII	ἕκτη	)
26	VI	πέμπτη	) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη	)
28	IIII	τρίτη	)
29	III	δευτέρα	)
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, τριακάς.	

Quando mensis erat 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐννάτη φθίνοντ⊕: quando plurium quam triginta, post δεκάδα ἐνδεκάτη addebatur.

Usus apud Auctores.

ἑβδόμη ἱσαμένε, Septimo Idus. Lucianus.
ἐπὶ χαιρώνδε ἄρχοντ⊕, ἐλαφηβολιῶν⊕ ἕκτη ἱσαμένε. Prætore Chæronda, 8. Idus Februarii: Demosth. περὶ στεφ.
ἐπὶ ἄρχοντ⊕ μνησιφίλε, ἑκατομβαιῶν⊕ ἕνη καὶ νέα: Mnesiphilo Prætore, pridie Calend Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quotum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad ι denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ κόππα dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ usque ad finem, pro nongenario, addita hac nota ϡ, quæ ἡ χαρακτῆρα nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula Toni acuti subscribitur, vel, ut quidam volunt, supra inscribitur: prima classis millenariorum Monadas, secunda Decadas, tertia Centurias significat.

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur.

I unitatem significat.
Π πέντε.
Δ δέκα.
H ἑκατόν.
X χίλια.
M μύρια.

Hæ omnes, præter Π usque ad numerum quaternarium, sive per se, sive aliis adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, Literæ Π inclusa significant.

Major numerus in Compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.

12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.
19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔI.
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	|Δ|.
51	να	|Δ|I.
52	νβ	|Δ|II.
60	ξ	|Δ|Δ.
70	ο	|Δ|ΔΔ.
80	π	|Δ|ΔΔΔ.
90	ϟ	|Δ|ΔΔΔΔ.
100	ρ	H
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	|H|.
600	χ	|H|H.
700	ψ	|H|HH.
800	ω	|H|HHH.
900	ϡ	|H|HHHH.
1000	͵α vel ά	X.
2000	͵β	XX.
3000	͵γ	XXX.
4000	͵δ	XXXX.
5000	͵ε	|X|.
6000	͵ϛ	|X|X.
7000	͵ζ	|X|XX.

8000	͵η	I͞xIXXX.
9000	͵ϑ	I͞xIXXXX.
10000	͵ι	M. &c.

Postremo notandum. δ̄ quatuor significat, ͵δ quatuor millia, δ' quartam partem. Sicut Cos. significat 1. Consulem, Coss. 2. Consules, Imppp. 3. Imperatores: ita ξ'ξ', sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξ'ξ' ς̄, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗ'ΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ'.

ΕΥ'ΧΗ' ΚΥΡΙΑΚΗ'.

Ἄτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΝ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, πρόσευχου ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελ-

Ἀνελθόντα εἰς τὰς Οὐρανὰς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεῦ Πατρὸς τῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρὰς.

Πιςεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάςασιν.

Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον

ΜΑΡΙΑΝ.

ΧΑῖρε Δέσποινα. Μῆτερ ἐλέυς, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὕας ἐξόριςοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν ςενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Συνήγορε ἡμῶν, τὰς εὐσπλάγχνας σῦ ὀφθαλμὰς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίςρεψον. Καὶ Ἰησῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σῦ, μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

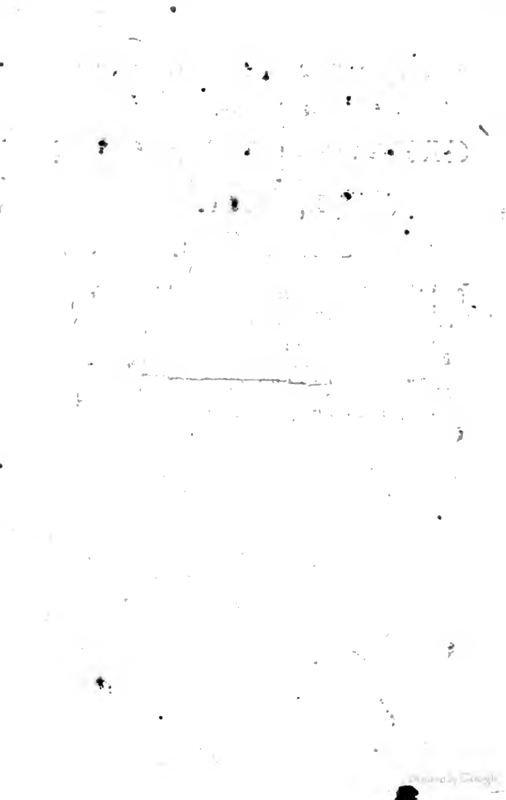
Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Εἰς Προαιρέσιον Σοφιστήν.

Μηκέτι, Κεκροπίη, μεγάλ' ἄγεο· οὐ θέμις ἐστὶν
Ἠελίου τυτθὴν ἄντα φέρειν δαΐδα,
Οὐδὲ Προαιρεσίου ῥήτρῃ βροτὸν ἄλλον ἐρίζειν·
Ὅς ποτε ἀρτιτόκοις κόσμον ἔσεισε λόγοις.
Βροντὴν Ἀτθὶς ἔνεικε νεόκτυπον· ἀλλὰ Σοφιστῶν
Πᾶν γένος ὑψιλόγων εἶκε Προαιρεσίῳ.
Εἶξε μέν· ἀλλά μιν ἔχε μόρος φθόνος. οὐκέτ' Ἀθῆναι
Κύδιμοι· ὦ νεότης, φεύγετε Κεκροπίην.

MRA

